

Królewskie Wolne Miasto Sanok

1339

"Spieszamy się kochać ludzi,
tak szybko odchodzą."

ks. Jan Swarczewski

Autorka kroniki: Danuta Osutko
A.D. 2001

Idea powstania wolontariatu w krótkim mieście Sanoku pojawiła się na przełomie miesięcy - lutego i marca 2001 r.

Inicjatorką tego szlachetnego celu jest wicestarostka Eustawa Turasz.

Zapowiedzi tego przedsięwzięcia pojawiły się w lokalnej prasie sanockiej. "Głos Ziemi Sanockiej" pisał o potrzebie powstania wolontariatu.

Inicjatywę organizowania wolontariatu ma szczególne znaczenie w roku bieżącym - Roku Wolontariatu. "Głos Ziemi Sanockiej" 11 marca 2001 r.

Niepełnosprawni

Potrzebni wolontariusze!

Wśród zabieganych ludzi są jednak osoby, które czują w sobie nieodpartą potrzebę pomocy chorym, starszym, niepełnosprawnym. Swoją bezinteresowną ofiarnością wyręczają opiekunów (rodzinę) podczas domowych zajęć, robią zakupy, pomagają w rehabilitacji niepełnosprawnych.

Sytuacja finansowa rodzin wychowujących niepełnosprawne dziecko bywa niekiedy dramatyczna. Przyczyną takiego stanu rzeczy są m.in. wysokie koszty leczenia nie zawsze refundowane przez kasę chorych. Choremu dziecku musimy zapewnić całodobową opiekę. W tej sytuacji najczęściej to mama dziecka nie jest w stanie podjąć pracy zawodowej. Jedna pensja ojca nie zawsze wystarcza na niezbędne potrzeby

domowe oraz wyżywienie całej rodziny. W tym przypadku pogoń za pieniądzem jest w pełni uzasadniona, jednak to zabieganie łączy się nierozdzielnie z brakiem wolnego czasu, który można byłoby poświęcić rodzinie. Niektóre ośrodki rehabilitacyjne leczące dzieci z porażeniem mózgowym zalecają ustawiczne kontynuowanie rehabilitacji w domu pacjenta. Zestawy ćwiczeń wymagają nieraz udziału kilku osób. Jak więc wywią-

zać się z tych zaleceń, kiedy dysponujemy tylko jedną parą rąk? Nie zawsze będzie stać na wynajęcie kogoś do pomocy. Wśród zabieganych ludzi są jednak osoby, które czują w sobie nieodpartą potrzebę pomocy chorym, starszym, niepełnosprawnym. Są to wolontariusze, ludzie wrażliwi na czyjąś samotność i chorobę. Świadczą swoją pomoc nieodpłatnie, systematycznie i odpowiedzialnie. Idą do potrzebujących w imię Bożej miłości i tą miłość okazują swoim podopiecznym. Wcielają w życie postawę miłości bliźniego. Często są to ludzie młodzi, dzielący swój czas między pracę zawodową, uczelnią a domami chorych. A robią to naprawdę z potrzeby serca, niczego w zamian nie oczekując.

Wolontariusze idą także do domów pomocy społecznej, niosąc chorym i starszym nie tylko swoją pomoc (karmienie obłożnie chorych, utrzymanie higieny), ale również uśmiech i kojące słowa nadziei. Służą swoją pomocą w hospicjach, opiekując się chorymi terminalnie. Wolontariusze pomagają też w świetlicach placówek opiekuńczo-wychowawczych, domach dziecka, posługują w szpitalach, zwłaszcza na oddziałach dziecięcych, a także odwiedzają osoby starsze, samotne w ich prywatnych domach.

W roku poświęconym kard. Stefanowi Wyszyńskiemu, jakże aktualna staje się jego myśl: „Czas to miłość, nie masz czasu, nie masz miłości”. A więc czas to nie pieniądź, jak głosi przysłowie zachęcające do biznesu, do pogoni za rzeczami materialnymi. Czas dany przez Boga jest po to, abyśmy darzyli się wzajemną miłością okazywaną poprzez czyny, słowa oraz gesty. Wolontariusz niosący miłość bliźniemu jest zaprzeczeniem zepsucia moralnego, znieczulicy tkwiącej w człowieku.

Foto: Józef Wolny

POTRZEBA WOLONTARIATU

W poniedziałek, 19.03.2001 roku, w siedzibie Urzędu Powiatowego w Sanoku miało miejsce spotkanie Komitetu do Spraw Wolontariatu. Utworzony Zespół Wolontariatu będzie miał na celu skuteczniejsze docieranie z pomocą do ludzi potrzebujących oraz skoordynowanie wszelkich inicjatyw o charakterze charytatywnym i społecznym, które podejmowane są przez istniejące już urzędy, fundacje, stowarzyszenia i parafialne duszpasterstwa.

Początkowo wolontariusze będą skierowani do pracy na rzecz ludzi starszych, chorych i niepełnosprawnych przebywających w placówkach opiekuńczo-wychowawczych oraz w domach pomocy społecznej, a w późniejszym okresie działalność wolontaryjna zostanie rozszerzona o domy prywatne.

Inicjatorem i gospodarzem spotkania osób zainteresowanych ideą wolontariatu była wice starościna – **Czesława Kurasz** oraz dyrektor PCPR – **Jan Paszkiewicz**, którzy wprowadzili zaproszonych gości w szczegóły problematyki związanej z wolontariatem oraz o potrzebie wspólnego opracowania planu strategicznego planu docierania do ludzi z wszelką pomocą w następujących zakresach:

- polityki społecznej,
- ochrony zdrowia,
- pomocy rodzinie,
- zatrudnianiu i przeciwdziałaniu bezrobociu,
- kulturze i edukacji
- zwalczaniu patologii społecznej,
- interwencji kryzysowej,

O aktach prawnych dotyczących wolontariatu mówiła **Irena Sawa**, pracownik

Starostwa Powiatowego. Natomiast o dotychczasowych doświadczeniach i dalszych potrzebach społecznej pracy na rzecz ludzi potrzebujących różnorodnej pomocy, wypowiedzieli się goście: **Wanda Wojtuszczyńska** – prezes Towarzystwa im. Św. Brata Alberta, **O. Stanisław Glista** – gwardian klasztoru Franciszkańskiego, w którym podejmowane są liczne działania charytatywne obejmujące dzieci, ludzi chorych i samotnych, **Franciszek Oberc** – kierownik Powiatowego Urzędu Pracy, **Maria Szalankiewicz-Skoczyska** – Naczelnik Wydziału Zdrowia i Polityki Społecznej, **Halina Więcek** ze Wspólnoty Dominikańskiej, społecznik oraz inicjator wielu działań charytatywnych, **Marek Tutak** – redaktor „Tygodnika Sanockiego”.

Warto dodać, iż idea wolontariatu cieszy się dużym uznaniem nie tylko na Zachodzie Europy, lecz także w Polsce, bowiem integruje społeczeństwo w tym co dobre oraz uczy bezinteresownego służenia ludziom dotkniętym np. chorobą, kalectwem, ubóstwem itp. Obecnie w Polsce działa 17 centrów wolontariatu. W 1999 roku było zarejestrowanych

ok. 2 tysięcy wolontariuszy, obecnie jest ich ok. 3 tysięcy. Z tego 65% stanowi młodzież. Dla wielu ludzi wolontariat (działalność charytatywna) jest ewangeliczną powinnością, która pomnaża się w dawaniu i wzajemnym ubożeniu. Przy czym każdy jest w równym stopniu obdarowany: zarówno ten, który pomaga i ten, który pomoc przyjmuje. Warto zainteresować się tego typu społeczną działalnością, ponieważ przynosi wiele dobrych owoców.

Wolontariuszem może zostać każdy kto: jest pełnoletni, nie był karany, posiada dobrą wolę w niesieniu pomocy innym.

Szczegółowych informacji udziela osobiście **Jan Paszkiewicz**, dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, w budynku na ul. Jagiellońskiej 20, lub telefonicznie pod numerami: 46 44 025 i 46 43 539.

Osoby wyróżniające się w pracy jako wolontariusze, będą miały szansę na zatrudnienie w instytucjach związanych z pomocą społeczną. Mają także możliwość zdobycia potrzebnych kwalifikacji na nieodpłatnym kursie szkoleniowym, który kończy się uzyskaniem certyfikatu obowiązującego w krajach Unii Europejskiej.

Kolejne spotkanie Komitetu d/s Wolontariatu odbędzie się **7.03.2001 r.** o godz. 15.30.

Wszystkich chętnych zapraszamy do uczestnictwa w wolontaryjnym ruchu.

Redakcja

„Głos Ziemi Sanockiej” 25.02.2001r.

Szczytny cel

Już niebawem zaczną działać Zespół Wolontariatu, powołany z inicjatywy sanockiej wicestarostki **Czesławy Kurasz**. Głównym celem tego przedsięwzięcia będzie udzielanie pomocy osobom jej potrzebującym, w szczególności ludziom starszym i niepełnosprawnym. W początkowym okresie działalności zespołu przewiduje się skierowanie wolontariuszy do pracy w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, domach pomocy społecznej oraz w Środowiskowym Domu Samopomocy. W niedalekiej przyszłości planowane jest rozszerzenie działalności o osoby prywatne. Oprócz tego ma być również wprowadzone poradnictwo dla rodzin zastępczych oraz pomoc dla osób znajdujących się w sytuacjach patologicznych i kryzysowych.

Na zorganizowanym niedawno spotkaniu organizacyjnym, swoją pomoc w tworzeniu wolontariatu zadeklarowali m.in. ks. **Stanisław Glista**, **Wanda Wojtuszczyńska**, prezes Towarzystwa im. św. Brata Alberta, **Maria Szalankiewicz-Skoczyska**, naczelnik Wydziału Zdrowia i Polityki Społecznej, **Halina Więcek**, przedstawicielka Wspólnoty Dominikańskiej, **Jan Paszkiewicz**, dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, **Irena Sawa**, przedstawicielka Starostwa Powiatowego oraz **Franciszek Oberc**, kierownik Powiatowego Urzędu Pracy.

Wszyscy, którzy czują w sobie potrzebę niesienia pomocy potrzebującym, a są pełnoletni oraz niekarani i chcą zostać wolontariuszami, mogą zgłosić się do Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Sanoku przy ul. Jagiellońskiej 20 lub skontaktować się telefonicznie pod numerem 464-40-25 lub 464-35-39. Wyróżniający się w pracy wolontariusze mogą liczyć w przyszłości na zatrudnienie w instytucjach związanych z pomocą społeczną. Ponadto osoby te będą mogły skorzystać, celem podniesienia kwalifikacji, z nieodpłatnych szkoleń. Zorganizowanie takiego kursu w zakresie udzielania pomocy społecznej osobom znajdującym się w „kryzysie” planuje się już w najbliższym czasie. W kursie będzie mogła wziąć udział pewna część przyszłych wolontariuszy, posiadających wykształcenie w kierunku: *psychologii, socjologii, pracy socjalnej oraz pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej*. Szkolenie pozwoli im uzyskać certyfikat obowiązujący w krajach Unii Europejskiej.

„Tygodnik Sanocki”
23.02.2001r.

„Czas to miłość, nie masz czasu nie masz miłości”
kardynał Stefan Wyszyński

Pierwsze organizacyjne spotkanie Lektoru Wolontariatu odbyło się w dniu 7 marca 2001r. W spotkaniu, pod przewodnictwem Czesławy Kurasz udzielił wzięli: o. Stanisław Glista - gwardian klasztoru franciszkańskiego, Wanda Wojtuszczyńska - prezes Towarzystwa im. Brata Alberta, Andrzej Rychlicki - dyrektor MOPS, Maria Szalankiewicz-Skoczyńska - Naczelnik Wydziału Zdrowia i Polityki Społecznej, Halina Więcek - społecznik i przedstawicielka Wspólnoty Dominikańskiej, Franciszek Oberc - kierownik Powiatowego Urzędu Pracy, Janusz Rudy - nauczyciel ZSE, Marek Tutak - redaktor "Tygodnika Sanockiego" i Lukasz Pytlowany - reprezentant Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży.

Rok 2001 - Międzynarodowym Rokiem Wolontariatu ONZ

O wolontariacie raz jeszcze

W środę, 7.03.2001 roku, w siedzibie Urzędu Starostwa Powiatowego w Sanoku, odbyło się kolejne spotkanie Zespołu do spraw Wolontariatu, którego zadaniem jest koordynowanie wszelkich społecznych inicjatyw na rzecz osób potrzebujących pomocy. Warto przypomnieć, iż w Sanoku, wiele prac o charakterze charytatywnym, podejmowanych jest od lat przez różnorodne urzędy, fundacje, stowarzyszenia i przede wszystkim duszpasterstwa działające przy parafiach.

Spotkanie Zespołu Wolontariatu prowadziła wice starościna Czesława Kurasz oraz dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie - Jan Paszkiewicz. W pracach Zespołu uczestniczyli: o. Stanisław Glista - gwardian klasztoru franciszkańskiego, Wanda Wojtuszczyńska - prezes Towarzystwa im. Św. Brata Alberta, Andrzej Rychlicki - dyrektor MOPS, Maria Szalankiewicz-Skoczyńska - Naczelnik Wydziału Zdrowia i Polityki Społecznej, Halina Więcek - społecznik i przedstawicielka Wspólnoty Dominikańskiej, Franciszek Oberc - kierownik Powiatowego Urzędu Pracy, Janusz Rudy - Nauczyciel ZSE, Marek Tutak - redaktor „Tygodnika Sanockiego” oraz Lukasz Pytlowany z Katolickiego Stowarzyszenia Młodzieży.

Ze względu na ogromne potrzeby wynikające m.in. z ubożeniem społeczeństwa, a także na wrażliwość ludzi dobrej woli, którzy dostrzegają wokół siebie ludzi chorych, samotnych, niepełnosprawnych - po prostu wymagających wsparcia nie tylko materialnego, lecz przede wszystkim duchowego: ludzkiej życzliwości, zainteresowania - wolontariat jest niezbędny.

Głównym tematem środowowego spotkania było ustalenie formy organizacyjnej wolontariatu. Rozważano 2 propozycje: powołania zespołu wolontariuszy przy Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Sanoku oraz

- Gdzie jest Bóg, tam ludzie stają się braćmi.
- Gdzie ludzie stają się braćmi, tam jest Bóg.

założenia tzw. stowarzyszenia zwykłego zrzeszającego wolontariuszy. Obydwie propozycje przedstawił szczegółowo i omówił Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie Jan Paszkiewicz. Wskazał również na wady i zalety każdego z rozwiązań. Bowiem powołanie zespołu wolontariuszy przy PCPRze spowoduje ograniczenie możliwości działania wolontariatu jedynie do strefy działalności PCPR-u. Z kolei zaś powołanie tzw. stowarzyszenia zwykłego ogranicza do minimum możliwości pozyskiwania środków pozbudżetowych z zewnątrz.

W trakcie dyskusji podkreślano fakt, że zasadniczą trudnością w wyborze formy organizacyjnej jest brak uregulowań prawnych dotyczących działalności wolontariatu. Prace nad ustawą regulującą kompleksowo powyższy problem trwającą już dość długo i wypada je-

dynie mieć nadzieję, że w roku bieżącym, ogłoszonym rokiem wolontariatu zostaną ostatecznie zakończone.

Po dyskusji zdecydowano aby przyjąć formę organizacyjną jako **Zespół Wolontariuszy** przy Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie w Sanoku, które zajmie się organizacją i koordynacją prac wolontariatu.

Podczas spotkania zastanawiano się także nad stworzeniem bazy danych dotyczącej osób, które wymagają pomocy i tych, którzy chcą zaangażować się w wolontariat. Dyrektor PCPR, Jan Paszkiewicz poinformował także, iż dotychczas zgłosiło się 17 osób chętnych do pracy wolontaryjnej. Część z nich będzie przeszkolona przez Fundację B4 w Rzeszowie i uzyska odpowiednie kwalifikacje oraz certyfikat wolontariusza obowiązujący w krajach Unii Europejskich.

Przypomnijmy, iż wolontariuszem może zostać każdy, kto jest pełnoletni, nie był karany oraz posiada dobrą wolę niesienia bezinteresownej pomocy innym.

W Polsce jest obecnie około 3 milionów wolontariuszy, którzy swoją bezinteresowną pracę wspomagają działalność placówek opiekuńczo-wychowawczych, domów pomocy społecznej, szkół, hospicjów i ludzi chorych przebywających w domu.

Informacji związanych z wolontariatem udziela Jan Paszkiewicz w budynku Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie przy ul. Jagiellońskiej 20, lub telefonicznie pod numerami: 46 44 025 i 46 43 539. Następne spotkanie Komitetu d/s Wolontariatu odbędzie się w starostwie, 3.04.2001 roku o godzinie 15.30.

Redakcja

Fakt ten odnotował „Głos Ziemi Sanockiej” 2 dnia 11 marca 2001r.

-5-

Oficjalne inauguracyjne działanie
Sanockiego Centrum Wolontariatu nastąpiło
w dniu 11 kwietnia 2001 r. Ten doniosły fakt
odnotowały regionalne media.

Wolontariat ruszył pełną parą

W ubiegłym tygodniu w sali Herbowej Urzędu Miasta odbyła się uroczysta Inauguracja działalności Sanockiego Centrum Wolontariatu.

Członkowie zespołu koordynującego oraz nowi wolontariusze.

Wszystkich zgromadzonych gości, w tym członków dotychczasowego zespołu koordynującego działalność Centrum oraz kilkanaście osób, które zadeklarowały chęć niesienia pomocy potrzebującym, powitała Czesława Kurasz, wicestarostka po-

Co kieruje ludźmi, że bez żadnych korzyści materialnych niosą innym pomoc?

– Wcześniej pracowałam w Zespole Szkół Medycznych, który z racji swego przeznaczenia uczy szczególnie humanitarnej pomocy drugiej osobie. Myślę, że m.in. dzięki temu mam głęboką chęć pomagania innym. Tak da Słuszkiewicz, jedna z wolontariuszek. powołaniu powiedziała inna uczestniczka starszych czasach ludzie szczególnie potrzebni, a ja bardzo lubię pomagać i chęć być częścią czegoś nowego. Dlaczego nie połączyć tych dwóch rzeczy? Kierującym nowe szlaki sanockiego wolontariatu jest chęć i wytrwałość w swojej pracy.

(mt)

Ruszyło pierwsze w Podkarpackiem
Centrum Wolontariatu

Chcą pomagać

SANOK. Zainaugurowało działalność Sanockie Centrum Wolontariatu. Dwudziestu wolontariuszy otrzymało legitymacje i identyfikatory.

Zaledwie miesiąc minął od pierwszego spotkania grupy inicjatywnej, w której byli m.in.: Wanda Wojtuszevska, szefująca koło Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta; gwardian klasztoru oo. Franciszkanów, o. Stanisław Glišta; dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie, Jan Paszkiewicz; szef Powiatowego Urzędu Pracy, Franciszek Oberc.

– Myślę, że jest to najpiękniejsza promocja naszego miasta – powiedziała inicjatorka przedsięwzięcia, wicestarosta Czesława

Kurasz. O. Glišta pobłogosławił pierwszych wolontariuszy. Zwrócił też uwagę, że praca ta wymaga nieraz nadludzkich sił. – Życzę wam, abyście nigdy w niej nie ustali. Szczęść wam Boże! – powiedział. Jan Paszkiewicz stwierdził: – Nie robimy tego dla splendoru, dla zasług, ale dla ludzi potrzebujących wsparcia. Przecież ubóstwo w naszej społeczności jest ogromne.

Pierwszym dwudziestu wolontariuszom wręczono legitymacje i identyfikatory. Wskazano im też miejsca, w których będą działać – np. Środowiskowy Dom Samopomocy, Warsztaty Terapii Zajęciowej, Świetlicę Środowiskową, Zespół Placówek Opiekuńczo-Wychowawczych.

MARIAN STRUŚ

Pierwsze, „rodzinne” zdjęcie sanockich wolontariuszy wraz z inicjatorami utworzenia Sanockiego Centrum Wolontariatu.

„Tygodnik”
Sanocki
w dniu 13.04.2001 r.

oraz dziennik
„Stowiny” z dnia
12 kwietnia 2001 r.

„Dla człowieka dobrego
nie ma przystępu samotności
ani ze życia ani po śmierci”
Platon

W sali herbowej Urzędu Miasta z udziałem przedstawicieli władz samorządowych i lokalnych mediów, wolontariusze otrzymali lepiły- macje, identyfikatory oraz skierowania do różnych form działalności.

Status wolontariusze otrzymali następujące osoby:

Lubryk	Zaneta	Pitrus	Jolanta
Deryto	Jolanta	Milczanowska	Barbara
Michte	Anne	Hernorska	Barbara
Krawczyk	Maria	Paszkiewicz	Eolyta
Chumilo	Tanina		Irene

Rok 2001 - rokiem wolontariatu

SPOŁECZNICY NA START

MARIAN STRUŚ

SANOK. Z inicjatywy wice- starosty Czesławy Kurasz w fazę budowy wkroczył Powiatowy Zespół Wolontariatu. Jego idea jest zintegrowanie działań wszystkich ludzi dobrej woli, którzy chcą bezinteresownie nieść pomoc drugiemu człowiekowi.

Zdaniem Dariusza Piotrowskiego, dyrektora warszawskiego Centrum Wolontariatu, od 7 lat wolontariat stał się w Polsce szalenie popularną formą aktywności ludzi w różnym wieku, wynikającą z chęci służenia drugiemu, zwłaszcza temu, który potrzebuje tej pomocy. Stąd ich obecność w szpitalach, domach pomocy społecznej, domach dziecka itp.

W Polsce, w przeciwieństwie do wielu państw europejskich, brak jest przepisów określających status społeczny wolontariatu. Stąd też nie ma określonej polityki rządu w kierunku jego rozwoju. W Anglii, na przykład, rząd dąży do tego, aby w 2005 roku 2/3 dorosłych obywateli znajdowało 2 godziny w tygodniu na rzecz wolontariatu. Przeznacza na ten cel środki w wysokości 300 mln. funtów, realizując konkretny program.

W Polsce w wielu miastach działają już Centra Wolontariatu, koordynujące cały ten ruch. Warszawa, Lublin, Gdańsk, Słupsk, Wrocław, Kielce to tylko te najbardziej znane. Pozazdrościł im Sanok i stąd powstał pomysł

utworzenia Zespołu Wolontariatu. Będzie on miał zasięg powiatowy.

Natychmiast włączyli się doń sanoccy franciszkanie z o. Stanisławem Glistą, Towarzystwo im św. Brata Alberta z jego prezes Wandą Wojtuszewską, Wspólnota Dominikańska z Haliną Więcek, Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie z dyr. Janem Pasz-

W Polsce działa ponad 50 tysięcy pozarządowych organizacji obywatelskich, w których pracują setki tysięcy wolontariuszy. Nie sposób podać dokładnej ich liczby, gdyż nikt nie prowadzi takiej ewidencji. Według CBOS, najwięcej w organizacjach oświatowych, następnie w parafialnych i związanych z kultem religijnym. Pozostałe działają na rzecz bezdomnych, niepełnosprawnych, starych i chorych, wszędzie ocierając się o ludzkie nieszczęście. W porównaniu ze światem znacznie mniej jest ich w szpitalach i domach pomocy społecznej, które zachowują dystans do wolontariatu i mają sporo obaw co do pracy wolontariuszy w tych placówkach.

kiewiczem, Wydział Zdrowia i Polityki Społecznej z naczelnik Marią Skoczyńską i inni. – Utworzenie Zespołu umożliwi wszystkim chętnym wstąpienie w szeregi wolontariuszy. Zajmie się on również skierowaniem ich

do konkretnej pracy, a także ich szkoleniem i podnoszeniem kwalifikacji. Niektórzy z nich będą mogli nawet uzyskać certyfikat obowiązujący w krajach Unii Europejskiej. Zespół nawiąże ściśle kontakty z placówkami, w których działac będą wolontariusze, ustalą wspólnie zakres pomocy i jej charakter. Nie ukrywam, że wyróżniający się w pracy wolontariusze będą mogli liczyć w pierwszej kolejności na zatrudnienie w instytucjach związanych z pomocą społeczną. Zadbamy także o to, aby nasi wolontariusze posiadali legitymacje i identyfikatory – powiedziała na początek „matka chrzestna” idei utworzenia Zespołu Wolontariatu, p. Czesława Kurasz.

W pierwszym okresie działalności Zespołu przewiduje się skierowanie wolontariuszy do pracy w placówkach opiekuńczo-wychowawczych, domach pomocy społecznej oraz w Środowiskowym Domu Samopomocy. W następnym etapie planowane jest objęcie pomocą wolontariuszy także osoby prywatne, wymagające pomocy i opieki. Równolegle specjaliści, którzy zgłoszą się do pracy w Zespole, zajmą się szerokim poradnictwem dla osób znajdujących się w sytuacjach kryzysowych i patologicznych oraz rodzin zastępczych.

Sztab Zespołu mieścić się będzie w siedzibie Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie. Chcąc skontaktować się z nim telefonicznie, prosimy dzwonić pod numer 464 40 25 bądź 464 35 39. ■

slam
anne
e
f
ize
a

i twórcy
następujące

lei wolontariatu
cznej obywateli
podjęnowe-

razdowych,
fizycznych
y świadco-
bontariuszy.

nówienie

"gręgo ostawieke"
Seneka

Witam serdecznie na uroczystej inauguracji Wolontariatu powołanego przy Starostwie Powiatowym w Sanoku.

Witam Pana Przewodniczącego Rady Powiatu Stanisława Zarzycznego, Pana Przewodniczącego Komisji Zdrowia, Rodziny i Polityki Socjalnej Zygmunta Żyłkę, Pan Burmistrz Miasta Sanoka Zbigniewa Daszyka, Ojca Gwardiana Stanisława Glistę, wolontariuszy i wszystkich zgromadzonych gości.

Witam gorąco i serdecznie przedstawicieli prasy i telewizji.

Dzisiejsze spotkanie jest podsumowaniem miesięcznej pracy Organizacyjnego Zespołu Wolontariatu przygotowującego do inauguracji działalności Sanockiego Centrum Wolontariatu.

W zespole uczestniczą Czesława Kurasz Wicestarosta, Dyrektor PCPR – Jan Paszkiewicz, Ojciec Gwardian Stanisław Glista, Maria Skoczyńska-Szałankiewicz Naczelnik Wydziału Zdrowia, Wanda Wojtuszevska – Prezes Towarzystwa im. Św. Brata Alberta, Halina Więcek – Przedstawicielka Wspólnoty Dominikańskiej, Irena Sawa przedstawiciel Starostwa Powiatowego, Franciszek Oberc – Kierownik Powiatowego Urzędu Pracy, Marek Tutak - redaktor Tygodnika Sanockiego, Pytlowany Łukasz – przedstawiciel Młodzieży Stowarzyszenia Katolickiego.

Głównym celem tego przedsięwzięcia będzie udzielanie pomocy osobom jej potrzebującym a w szczególności ludziom starszym i niepełnosprawnym.

W początkowym okresie działalności wolontariusze dziś otrzymują skierowania do placówek opiekuńczo-wychowawczych, domach pomocy społecznej, Środowiskowym Domu Samopomocy, warsztatu terapii zajęciowej, świetlicy socjalno-terapeutycznej, Powiatowego Zespołu socjalizacyjno-Interwencyjny.

W przyszłości planowane jest rozszerzenie działalności wolontaryjnej o osoby prywatne, poradnictwo dla rodzin zastępczych, oraz pomoc dla osób znajdujących się w sytuacjach patologicznych i kryzysowych.

W programie naszego spotkania:

- wystąpienie Pana Dyr. PCPR – Jana Paszkiewicza
- wręczenie wolontariuszom legitymacji i identyfikatorów wolontariuszy
- wystąpienie zaproszonych gości i wolontariuszy
- konferencja prasowa.

W dniu 3 maja 2001 r. członkowie wolontariatu
uczestniczyli w warsztatach, które prowadziły panie
specyfiki działalności Gminnego Centrum
Samopomocy w
Lagórze.

Indycie przedstawie-
cie kształtów pleców
oraz formy i efekty
pracy podopiecznych
Dennu.

**WICEPRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO**

**Pani
Czesława Kurasz
Wicestarosta
Starostwo Powiatowe
w Sanoku**

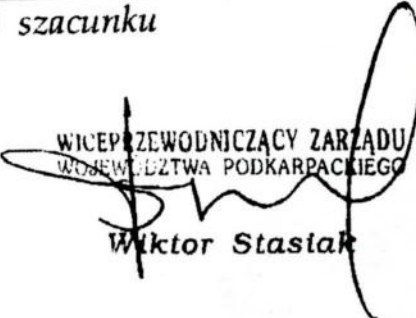
Serdecznie dziękuję za zaproszenie na uroczystą inaugurację działalności Sanockiego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Chciałbym złożyć wszystkim inicjatorom tego przedsięwzięcia wyrazy najwyższego uznania.

Z uwagi na zaplanowane ze znaczmy wyprzedzeniem spotkania, nie mogę osobiście uczestniczyć w uroczystości.

Wyrażam nadzieję, iż to wspaniałe dzieło ludzi dobrej woli służyć będzie potrzebującym wsparcia i opieki.

Z wyrazami szacunku

**WICEPRZEWODNICZĄCY ZARZĄDU
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO**

Wiktor Stasiak

Rzeszów - Sanok, 3 kwietnia 2001r.

Kolejne spotkanie kierownictwa i członków Powiatowego Centrum Wolontariatu miało miejsce w dniu 12 lipca 2001r.

Zebrań dowiedzieli się o fakcie wpisania Stowarzyszenie do Rejestru Stowarzyszeń. Sąd Rejonowy w Rzeszowie w dniu 5 lipca 2001r. dokonał wpisu Powiatowego Centrum Wolontariatu do Rejestru Stowarzyszeń. W czasie tego spotkania tytuł honorowego członka Stowarzyszenia otrzymał Pan Mirosław Przewoźnik - dyrektor Wojewódzkiego Zespołu Pomocy Społecznej w Rzeszowie.

Honorowy wolontariusz

Sanocki Zespół Wolontariatu został przekształcony w stowarzyszenie pn. Powiatowe Centrum Wolontariatu. Dzięki temu zaistniała możliwość pozyskiwania dodatkowych środków finansowych.

W poprzedniej formie wolontariat, pozbawiony osobowości prawnej, mógł być dotowany jedynie z budżetu państwa. Obecnie stowarzyszenie może być wspierane przez organizacje pozarządowe. Podczas ostatniego spotkania, które odbyło się 12 bm., trzem wolontariuszom, rozpoczynającym pracę, wręczono identyfikatory i legitymacje. Warto dodać, że jedna z tych osób - Anna Prajewska - pracowała jako wolontariuszka w Sanktuarium Notre Dome de La Salette we Francji.

Głównym punktem spotkania było nadanie honorowego tytułu pierwszego członka stowarzyszenia wolontariatu Mirosławowi Przewoźnikowi, dyrektorowi Wydziału Spraw Społecznych Urzędu Wojewódzkiego w Rzeszowie. Wyróżniony wysoko ocenił działalność sanockiego stowarzyszenia.

Druga część spotkania odbyła się w Schronisku Bezdomnego Inwalidy im. św. Brata Alberta. Rozmawiano tam m.in. o planach na przyszłość, oceniano dotychczasową działalność sanockiego wolontariatu. - Ci ludzie przyjmują nas z wielką sympatią, zaś my staramy się dać im odrobinę ciepła - mówiła o swojej pracy Emilia Konopka.

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku w Fundacji im. Stefana Batorego złożyło wniosek o wsparcie działalności. Obecnie czeka on na rozpatrzenie. Sukcesem jest również fakt, że nikt z dotychczasowych wolontariuszy nie zrezygnował ze swojej pracy.

(mt)

wręczenie tytułu Honorowego Wolontariusza Mirosławowi Przewoźnikowi

odnotował "Gazetnik Sanocki" w dniu 20 lipca 2001r.

Druga część spotkania miało miejsce w Schronisku Bezdomnego Inwalidy im. św. Brata Alberta.

W czasie zebrania przemawiała Prezes Stowarzyszenia

"Miałe troski są wymowne, wielkie - miłość"
Seneca

e!
zacy!
!
u!
vo!

Zasadniczym celem naszego Stowarzyszenia Powiatowego Centrum Wolontariatu jest propagowanie idei wolontariatu poprzez niesienie pomocy wszystkim jej potrzebującym. W tym zakresie pragniemy współpracować z organami administracji państwowej i samorządowej.

Wyrażamy nadzieję, że owocem tych wzajemnych kontaktów będzie

Stowarzyszenia będą również w
re na co dzień zawodowo
znej.

Pracy zawodowej pragniemy
rowego członka naszego

Że Zarząd Powiatowego
owół jednogłośnie przyznać
ka stowarzyszenia Panu

wentem wydziału socjologii
e. Posiada specjalizację I i II
stopnia w zakresie organizacji pomocy społecznej. Z pomocą
społeczna związany od początku swojej pracy zawodowej. Wcześniej

Wojewódzkiego Ośrodka

adań pomocy społecznej w
nami ustrojowymi państwa.
zewoźnik objął stanowisko
y Społecznej w Rzeszowie.
dobry organizator, mocno
y społecznej.

Pan Dyrektor organizował i realizował zadania związane z kształceniem i szkoleniem aktualnej i przyszłej kadry pomocy społecznej.

Był gorącym orędownikiem utworzenia studiów podyplomowych kończących się specjalizacją I stopnia z organizacji pomocy społecznej w Wyższej Szkole Pedagogicznej w Rzeszowie. Co więcej był autorem programu kształcenia, a ponadto jest jednym z wykładowców o tyle ważnym, że przekazuje oprócz wiedzy czysto teoretycznej również co szczególnie cenne – wiedzę praktyczną.

Jest twórcą i współtwórcą komplementarnego systemu kształcenia pracowników pomocy społecznej o zasięgu wojewódzkim i regionalnym.

Istotnym elementem działalności Pana Dyrektora jest współpraca z organizacjami pozarządowymi a w szczególności tymi, które działają na rzecz osób bezdomnych.

Wysoki poziom fachowości połączony z dużym zaangażowaniem w realizację zadań sprawia, że jest człowiekiem wykraczającym swymi czynami daleko poza obowiązki bezpośrednio wynikające z jego stosunku służbowego.

Wszystko to sprawia, że Pan dyr. Przewoźnik jest szczególnie cenioną osobą, czego uwieńczeniem była przyznana mu 21 listopada 1996 roku nagroda specjalna Ministra Pracy i Polityki Socjalnej za całokształt działalności.

Po reformie administracji od 1999 roku pełni funkcję dyrektora Wydziału Spraw Społecznych Podkarpackiego Urzędu Wojewódzkiego.

W tak krótkim wystąpieniu nie sposób wymienić wszystkich zasług Pana dyrektora, jak choćby utworzenia około 30 świetlic socjoterapeutycznych, organizacji spartakiad Domów Pomocy Społecznej, słowem działalności ukierunkowanej na osoby najbardziej potrzebujące: pensjonariuszy Domów Pomocy Społecznej, wychowanków placówek opiekuńczo-wychowawczych itp.

Pragnę z całym przekonaniem powiedzieć, że osoba Pana dyrektora Mirosława Przewoźnika jest jak najbardziej godna powierzenia honorowego członkostwa Powiatowego Wolontariatu w Sanoku.

Na zdjęciach pensjonariusze schroniska
im. Św. Brata Alberta

Kapliczka Matki Boskiej Fatimskiej

Maryja prosi nas:
„Czyńcie, co ja wam
mówię, a będzie pokój
na ziemi.”

Shychniska Matki Boskiej
Fatimskiej stęca Meki Fatimskiej
- wyhonandel przed jedynego
z pensjonariuszy Schroniska

Okres wakacji nie oznaczał czasu na wyprawy i bezstraszą obcą ludźmi gotowych pomóc i innym, będącym w potrzebie. W sierpniu roku 2001 wyjechał się Polakom z tragedii powodzi, która przyczyniła się do śmierci wielu ludzi w różnych częściach naszego kraju. Wśród tych, którzy mieli pomoc potrzebny byli także wolontariusze. Dowiadujemy o tych wydarzeniach regionalne gazety.

Solidarni w biedzie

W ubiegły czwartek z Sanoka wyruszył transport darów zebranych przez PKPS dla powodzian. Mieszkańcy grodu Grzegorza okazali się bardzo ofiarni, przekazując na ten cel rzeczy o wartości ponad 100 tysięcy złotych. Wypełniły one w znacznej części 12-tonowego Steyra, udostępnionego nieodpłatnie przez firmę spedycyjną Jarosława Adamskiego z Pobiedna. Dopełniony przez krośnian kolos pojechał do ...Makowa Podhalańskiego.

W transporcie znalazły się śpiwory, materace, namioty, pościel, odzież, buty gumowe, rękawice, środki czystości, artykuły żywnościowe i środki ochronne przeciw komarom. W załadunku pomogli harcerze, żołnierze straży granicznej i WKU oraz osoby prywatne.

— Dlaczego zdecydowaliśmy się na Maków? Bo okazało się, że nigdzie na Podkarpaciu nie potrzebują

tak dużego transportu. Dzwoniliśmy do rzeszowskiego Caritasu i do Urzędu Wojewódzkiego — prosili, żeby dary przetrzymać u siebie, bo na razie mają ich sporo. Sztaby przeciwpowodziowe w mazowieckim i świętokrzyskim też nie były zainteresowane — opowiada

Józef Sieczkowski.

Czytaj także na str. 2.

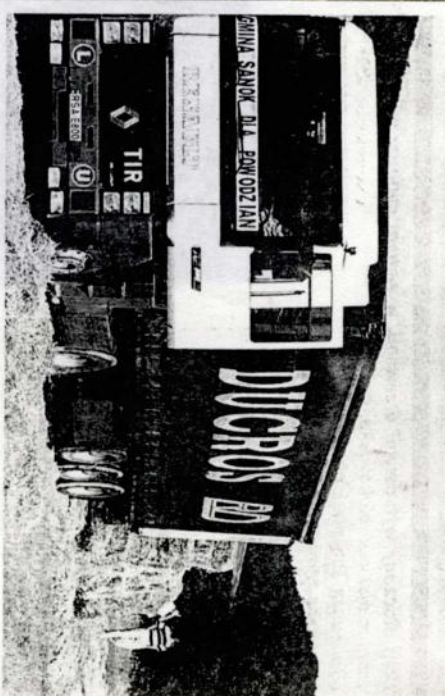
„Tygodnik
Sanocki”

z dnia 24 sierpnia 2001,
31 sierpnia 2001

kami — dodaje Józef Sieczkowski, który wraz ze Stanisławem Nakoniecznym i innymi transportowi. Dzięki uprzejmości **Mariusza Borczyka**, znanego kierowcy wyścigowego, pojechali należącym do niego tordem busem, zabierając po drodze krośnianskich przedstawicieli PKPS — Zofię Klarę wraz z mężem. — Ucieszyli się bardzo — dyrektor domu kultury wraz

Jak dowiedzieliśmy się od Mariusza Samydy, wójta gminy Sanok, rolnicy z tego regionu pospieszyli z pomocą powodzianom z gminy Gorzyce. W nielony poniedziałek (13 bm.) z Sanoka do Gorzyce ruszył trzeci już transport paszy dla zwierząt. W jednej naczepie mieści się blisko 100 metrow sześciennych paszy. Wójt gminy dodał, że w najbliższym czasie planowane są kolejne transpory. Na zdjęciu moment ładowania paszy na naczepę.

bardzo ofiarni. Zdumiało go, że wszystko było posegregowane i popakowane, co znacznie oszczędzi pracy przy wydawaniu paszy. Prosił, aby podziękować wszystkim za wielkie serce i zapewniali, że Sanok i Krośno mogą zawsze liczyć na dobrą pomoc i pomoc górali z Makowa. Byliśmy tam niedługo, ale zobaczyliśmy jak wielkie spustoszenie spowodowała woda.

Solidarni w biedzie

Cd. ze str. 1.
— Zdecydowaliśmy więc, że przekazyjemy rzeczy tym, którzy ich już potrzebują. Zadzwoniliśmy do Limanowej i skierowaliśmy nas do Makowa Podhalańskiego. Tam przyjęto naszą pomoc z otwartymi rękami.

z gromadą harcerzy odebrał transport. Rozmawialiśmy też z Janem Suwajem, przewodniczącym rady miasta, który ze wzruszeniem dziękował za otrzymaną pomoc. Był zaskoczony, że mieszkańcy tak niezamownego regionu, okazali się tak

Wolontariusze obierają
talasie w srobowiskach patologii
rodziny.

Piszę o tym w Nowiny
24.X.2008r.

Mimo że tragiczna powódź, jaka nawiedziła wiele regionów naszego kraju zeszała już z pierwszych stron gazet, ustępując miejsca dywagacjom na temat przyszłorocznego budżetu, wciąż prowadzona jest akcja pomocy dla ludzi, którzy w wyniku kataklizmu stracili niejednokrotnie dorobek całego życia.

Solidarni w biedzie (2)

Poruszeni do głębi tragedią powodzią sanoczananie nie ustają w niesieniu pomocy tym, którym woda zabrała prawie wszystko. Trzy konwoje z darami przygotowali wolontariusze działający przy klasztorze oo. franciszkanów. Prawie tonę darów zebrali harcerze z ZHP, którzy przekazali je do transportu PCK. Ponad 50 tysięcy złotych przyniosła kwesta przeprowadzona w sanockich parafiach.

Bardzo mocno w organizację pomocy dla powodzią zaangażowali się wolontariusze działający przy klasztorze oo. franciszkanów, m.in. członkowie Wspólnoty Dominikańskiej, Sekcji Charytatywnej oraz Rycerstwa Niepokalanej. Prowadzona przez nich przez ponad miesiąc akcja – od 15 lipca do 18 sierpnia – nad którą czuwał o. gwardian Stanisław Głista i brat Marek Grzywa, przyniosła bardzo bogaty plon. Ofiarowane przez sanoczan dary (przyjmowano je w redakcji Głosu Ziemi Sanockiej oraz w kawiarence U Mnicha) – ręczniki, pościel, odzież, trwała żywność, środki czystości, sprzęt gospodarstwa domowego, meble – trafiły bezpośrednio do powodzią. W głównej mierze jest to zasługa Haliny Więcek, Ewy Nowosielskiej, Janiny Soból, Jadwigi Subik, Iwony Kozak, Władysława Dorotniaka, Krzysztofa Palysa, Grażyny Lisowskiej i Anny Żabińskiej, którzy przyjmowali rzeczy, sortowali je i pakowali, by później zawięzić je najbardziej poszkodowanym. Było to możliwe dzięki bezinteresownej pomocy Witolda Barana, który udostępnił swój mikrobus i kierował nim podczas dwóch konwojów do wsi Nienadowa w gminie Dubiecko (1 bm.) i Łupkowa (10 bm.), gdzie w miejscowej szkole przebywają dzieci powodzią z Tarnobrzega. Trzeci – największy – konwój, zorganizowany wspólnie z PCK i ZHP, trafił do wsi Sokolniki w gminie Gorzyce (9 bm.). W załadunku 27-tonowego TIR-a – udostępnionego na ten cel przez Roberta Hnata z firmy Trans-Gaz, a kierowanego przez Bogdana Zajacę – wydatnie pomogli: Maciek Strzelecki, Dobiegław i Darek Więcek oraz Piotr Fabian. Ostatni transport (20 bm.) pojechał do jednej z bieszczadzkich wiosek, wioząc używaną odzież, sprzęt gospodarstwa domowego, meble, żywność i środki czystości dla żyjących w skrajnej nędzy dwóch wielodzietnych rodzin.

Franciszkańscy wolontariusze przeprowadzili też dwie kwesty (15 i 29 lipca). Wraz z datkami wrzucanymi do puszek w punkcie przyjmowania darów przyniosły one niebagatelny dochód w wysokości 16.060 złotych i 1 dolara USA. Pieniądże te przekazano do Caritas w Przemyślu i Gdańsku oraz do Horyńca koło Lubaczowa.

Kwesty na rzecz powodzią zorganizowano także w innych sanockich parafiach. W farze zebrano 11.200 złotych, w kościele pw. Chrystusa Króla – 10.070, w kościele pw. NSPJ – 9.180, w kościele pw. Narodzenia NMP (Dąbrówka) – ponad 3.000, a w kościele pw. Wniebowstąpienia Pańskiego (Olchowce) – 4.820.

W akcję niesienia pomocy powodzią aktywnie włączyła się Komenda Hufca ZHP Ziemi Sanockiej. W czasie prowadzonej przez cztery dni w Domu Harcerza zbiórki zgromadzono prawie 1 tonę darów. Była to głównie nowa odzież, koce, pościel, trwała żywność, woda mineralna i środki czystości. Przekazano je do transportu zorganizowanego przez PCK. Dzięki wsparciu sanockich firm i sklepów (m.in. PSS Spółem, księgarni Quo Vadis, sklepowi Upominek, hurtowniom: Santex i Bajka, PTTK) harcerze przeprowadzili też loterię fantową, z której dochód wyniósł 320 złotych. Nie wykorzystane w niej słodycze i sprzęt agd również trafił do powodzią. Kolejne 123 złote przyniosła aukcja prac plastycznych przekazanych przez Bolesława Pastuszka oraz tomików poezji Janusza Szubera i Jana Szelca ofiarowanych przez autorów wraz ze specjalną dedykacją. Zgromadzone środki – wraz z kwotą 66 złotych uzyskaną podczas zbiórki wolnych datków – wpłacone zostały na konto Powódź, utworzone przez Komendę Chorągwi Podkarpackiej ZHP, z przeznaczeniem na pokrycie kosztów utrzymania przebywających w ośrodku w Zaklikowie dzieci powodzią. Działania pomocowe podejmowały także w swoich środowiskach poszczególne drużyny, które włączyły się w akcje organizowane przez parafie bądź organizowały je samodzielnie. Warto wspomnieć tu o 26 Drużynie Harcerskiej z Odrzechowej, która w wyniku przeprowadzonej wśród mieszkańców zbiórki pieniężnej uzyskała 1.270 złotych.

Po załadunku 27-tonowego TIR-a udostępnionego przez Roberta Hnata z Trans-Gazu konwój z darami pojechał do wsi Sokolniki w gminie Gorzyce

Nieobjętni na los powodzią pozostali także seniorzy z klubu Pogodna Jesień na Dąbrówce. Zorganizowana przez Stanisławę Kinińską, Krystynę Koszczan, Krystynę Wojtowicz i Marię Woźniaczkę akcja pozwoliła zgromadzić nowe koldry, pościel, odzież, żywność i środki czystości o wartości ponad 20 tysięcy złotych. Przekazano je do sanockiego PKPS-u, a działaciami którego pisaliśmy obszernie w poprzednich „TS”. Przypominamy, że zaowocowały one zbiórką darów o wartości 100 tysięcy złotych, które w większości trafiły do Makowa Podhalańskiego. Skorzystali z nich również najbardziej doświadczeni przez powódź mieszkańcy Komańcy, którym przekazano żywność, środki czystości, odzież, meble i artykuły gospodarstwa domowego.

Prowadzona przez różnych organizatorów i na wielu frontach akcja potwierdziła, że sanoczananie należą do ludzi wrażliwych i ofiarnych, że nie są objętni na cyles nieszczęście, że wiele w nich dobra i szlachetności. Wszystkim ofiarodawcom i wolontariuszom należą się słowa najwyższego uznania. W ich intencji, 26 sierpnia o godz. 12.00, w kościele oo. franciszkanów odprawiona zostanie msza św.

Joanna Kozimor

Powstaną punkty pomocy psychologiczno-prawnej

RAZEM PRZECIWKO PRZEMOCY

MARIAN STRUŚ

SANOK. Z myślą o potrzebie polepszenia sytuacji ofiar przemocy rodzinnej, rzeszowskie Stowarzyszenie B-4 (nazwa pochodzi od osiedla Baranówka, gdzie zaczęło działać w 1996 r.) rozpoczęło realizację projektu pn. „Zintegrowana sieć przeciwko przemocy”. Działaniami objęto 4 powiaty, w tym m.in. sanocki i bieszczadzki. Projekt jest finansowany przez Unię Europejską w ramach programu Phare Access Polska 99.

W miniony piątek w sali herbowej Urzędu Miasta w Sanoku odbyła się konferencja szkoleniowa, będąca jednym z etapów realizacji projektu. Zorganizowała ją Stowarzyszenie B-4 wraz z Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie, a uczestniczyli wytypowani przez PCPR, MOPS i GOPS specjaliści, przygotowujący do udzielania profesjonalnej pomocy psychologicznej i prawnej osobom podlegającym przemocy.

– Realizując nasz program doprowadzimy do utworzenia punktów pomocy dla ofiar przemocy w rodzinie, uświadomimy im ich prawa, stworzymy sieć współpracujących ze sobą instytucji, a w skrajnych przypadkach zapewnimy im bezpieczne

schronienie – powiedziała „Nowinom” jedna z liderek programu, Małgorzata Czarnačka, psycholog ze Stowarzyszenia B-4.

Bezrobocie, bieda, alkoholizm

Zjawisko przemocy od kilku lat stało się problemem społecznym, dotyczącym głównie kobiet i dzieci. Jest on szczególnie dotkliwy w społecznościach wiejskich regionu Polski pld.-wsch. Ma to związek z szerszym się bezrobociem, biedą i wynikającymi z tego faktu stanami głębokiej frustracji, depresyjności i poczuciem braku perspektyw. Towarzyszy mu zazwyczaj zjawisko alkoholizmu.

Tymczasem brak jest wypracowanych systemów i instytucji przygotowanych do interwencji w sytuacjach, gdy dochodzi do zjawisk przemocy. Coraz pilniejszą potrzebą staje się konieczność tworzenia ośrodków interwencji kryzysowej i rodzinnych punktów pomocy psychologicznej i prawnej, a przede wszystkim przygotowanie ludzi do udzielania skutecznej pomocy osobom dotkniętym przemocą.

Rodzinna sprawa

Na Podkarpaciu, a także i w Polsce, brakuje miejsc, gdzie kobiety mogłyby znaleźć pomoc lub bezpieczne schronienie. W wielu regio-

nach nie ma ich wcale. System prawny oraz działalność organów ścigania są nieskuteczne, a policja nieradko traktuje przemoc domową jako „wewnętrzny spraw rodzinny”.

– Kiedy tylko wytworzyła się szansa uczestnictwa w programie Stowarzyszenia B-4, natychmiast zgłosiliśmy swój akces – mówi Jan Paszkiewicz, dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w powiecie sanockim.

Pierwsze efekty

Zdaniem Jana Paszkiewicza, po okresie szkoleń i zbudowaniu sieci beneficjentów chętnych do podjęcia pracy, utworzonych zostanie na terenie powiatu kilka rodzinnych punktów pomocy psychologiczno-prawnej. Czy kolejnym etapem będzie utworzenie Ośrodka Interwencji Kryzysowych, tego jeszcze nie ustalono. Na tym etapie nie można także jednoznacznie określić, czy powstanie na terenie powiatu schronisko dla osób maltretowanych. Dobry początek został jednak już zrobiony, a to budzi nadzieje na skuteczne wzięcie się za bary z problemem przemocy w rodzinie.

PS. Identyczna konferencja poświęcona projektowi „Zintegrowana sieć przeciwko przemocy” odbędzie się w najbliższy piątek w Ustrzykach Dolnych.

„Mój francuski na ostatku myśli sam o sobie”
F. Schiller

Wybitną indywidualnością w sanockim środowisku jest Pani Hanna Hejnszewska - Brzeska Towarzystwa im. Św. Brata Alberta i równocześnie członka Zarządu Powiatowego Centrum Wolontariatu. Sanockie Towarzystwo liczy sobie 10 lat. Wolontariusze pracują także na rzecz Towarzystwa

z okazji 2 rocznicy 100ci jubileuszowych

Medalem Pro Ecclesia et Pontifice (za Kościół i Ojca Świętego), przyznawanym przez Stolicę Apostolską dla osób świeckich, uhonorowano Wandę Wojtuszewską, prezes sanockiego koła Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta. Papieskie odznaczenie wręczono podczas uroczystości z okazji dziesięciolecia towarzystwa. – *Myszę, że w ten sposób Kościół docenił działalność moją, towarzystwa i sanockiego społeczeństwa: władz samorządowych, darczyńców, wolontariuszy i współpracowników* – stwierdza skromnie pani Wanda.

Jest emerytowaną nauczycielką, radną powiatową, działaczką społeczną. Sanockiemu kołu Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta szeptuje nieprzerwanie od 1991 r., czyli od początku istnienia. Owocem dziesięcioletniej działalności koła jest sieć placówek, które służą najbardziej potrzebującym: Jadalnia przy ulicy Sienkiewicza, Schronisko dla bezdomnych przy ul. Przemyskiej, Punkt przyjmowania darów *Dar serca* i Prysznice przy ulicy Kościuszki oraz Dom Opieki Społecznej przy ul. Rymanowskiej. Pozazdrościć ich może naszemu miastu niejedna gmina i powiat w Polsce. Powstały dosłownie z niczego, dzięki grupce zapaleńców, którym stały się bliskie idee Brata Alberta. O skali realizowanych zadań świadczy budżet koła, który w ostatnim roku wyniósł ponad 830 tys. zł. (!). Niewielką część tej kwoty, 150 tys. zł, refunduje gmina (towarzystwo realizuje zadania będące tzw. zadaniami własnymi samorządu), małą część dokładają też mieszkańcy schroniska i domu pomocy. Resztę, czyli blisko 700 tys. zł, trzeba – jak mówi pani Wanda – wyzbrać, prosząc o pomoc ludzi dobrej woli oraz pukając do drzwi różnych instytucji.

Sanoczanka Wanda Wojtuszevska, kawalerem madalu Pro Ecclesia et Pontifice, papieskim odznaczeniem przyznawanym osobom swieckim

Chciałam otworzyć tani bar

ciąg dalszy ze str. 1

– Pod koniec lat 80. działałam w Komitecie Obywatelskim – mówi o początkach swojej działalności. – Zajmowaliśmy się m.in. roznoszeniem darów – żywności, środków czystości – dla najbardziej potrzebujących rodzin. Wcześniej byłam też członkiem tzw. komisji mieszkaniowej, która zajmowała się przydzielaniem lokali socjalnych. Widziałam, w jakich warunkach ludzie żyją i jakie są potrzeby. Kiedy w 1990 r. zostałam radną Rady Miasta, wciągnęłam o konieczności stworzenia w Sanoku taniego baru, gdzie mogłyby stotować się za niewielkie pieniądze osoby ubogie. Koledzy radni śmiali się ze mnie mówiąc, że powinnam raczej pracować w opiece społecznej, a nie w radzie. W 1991 r., pod koniec lata, burmistrz Witold Przybyło powiedział, że mogą sobie „wziąć” budynek przy ulicy Sienkiewicza, który nie poszedł w trzech przetargach, i tworzyć bar. I tak się zaczęło. We wrześniu powołaliśmy formalnie koło Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta, a 10 listopada uruchomiliśmy jadalnię dla najuboższych. Dziś wydajemy tam dziennie 180 pełnych obiadów dla ludzi w podeszłym wieku, kalekich, z rodzin wielodzietnych, bezrobotnych, bezdomnych, uwikłanych w nałogi.

Sanoczanka prezentuje pamiątkowy dyplom potwierdzający otrzymanie odznaczenia papieskiego.

Rok później powstał Punkt zbierania darów przy ulicy Kościuszki, w którym można zaopatrzyć się w odzież, używane meble, sprzęt AGD oraz Prysznice, pełniące funkcję miejskiej łaźni. W roku 1993 ruszyło schronisko dla bezdomnych. – *Miasto przekazało nam dawny hotel robotniczy w Olchowcach, w kompletnej ruinie. Jeszcze w trakcie remontu, w lutym 1993 r. pojawili się tam pierwsi bezdomni – wspomina pani Wanda. – Ponieważ niczego jeszcze nie mieliśmy, wysłałam do domu pracownika po ma-*

szynkę elektryczną, chleb i masło. Mężczyźni zamieszkali u nas, pomagając w dalszym remoncie. W sierpniu ks. arcybiskup Józef Michalik poświęcił dom. Obecnie mieszka w nim 50-60 osób, a zimą ponad 70. Cztery lata później, w maju 1997 r., zainaugurował działalność Dom Opieki Społecznej. Na dzień dzisiejszy przebywa w nim 16 pensjonariuszy.

– *W młodości sama miałam problemy ze znalezieniem własnego kąta – tłumaczy swoje społeczne zacięcie pani Wanda. – Po tym, jak powódź zniszczyła nasz dom, jeden z licealnych profesorów nazywał mnie żartobliwie „bezdolną Wandą”. Kiedy w latach 50. podjęłam w Sanoku pracę nauczycielki również nie miałam gdzie mieszkać. Moim domem*

była najpierw „jaskółka” w internacie przy ulicy Kościuszki, a później pokój nauczycielski szkoły, gdzie obecnie mieści się II LO. Ponieważ pochodzę z rodziny wielodzietnej, od małego byłam przyzwyczajona do pomagania innym. Opiekowałam się rodzeństwem, pomagałam w nauce koleżankom i kolegom, zarówno w szkole, jak na studiach. Duże znaczenie ma również to, że jestem osobą wierzącą.

Kolejnym zadaniem, jakie pani Wanda Wojtuszevska postawiła sobie i towarzystwu jest rozbudowa schroniska i przystosowaniu go do potrzeb osób niepełnosprawnych. Marzą się jej warsztaty, w których znalazłby zatrudnienie mieszkańcy schroniska...

Wielu podopiecznych nazywa ją czule „mamą”, choć przy pierwszym kontakcie robi wrażenie osoby oschłej i obcesowej. Jest również babcią pięciorga wnucząt. Z przyjemnością oddaje się pracy na działce i natogowo... rozwiązuje krzyżówki.

(Jz)

O działalności Pani Wandy Wojtuszevskiej pisał Tygodnik Sanocki 28 września 2018.

*„Ciebie jest tym, kim się czyni.”
J.P. Sartre*

W miesiącu październiku nastąpiło
dalsze ożywienie w działalności Towarzystwa
i podjęcie nowych form działań.

Jedną z form to udzielanie pomocy
indywidualnej w tym także psychoterapeuty-
cznej osobom samotnym i schorowanymi.

Kolejne propozycje do utworzenia
sekcji sekcji wolontariatu młodzieży
Realizacja tego zamierzenia zajmuje się
stanowisko Zarządu Stowarzyszenia Alfreda
Stuszkiewicza. Zamierzenie to wiąże się
z programem unijnym "Młodzież 2000-2006."

10 października 2001 r. wolontariusze
zebrali się na zebraniu, uczestnicząc w warsz-
tatach terapii zajęciowej.

Wolontariat
coraz skuteczniejszy

Głównym celem funkcjonowania sanockiego Centrum Wolontariatu jest udzielanie pomocy osobom potrzebującym, szczególnie ludziom starszym i niepełnosprawnym. W chwili obecnej wolontariusze pracują w ramach takich instytucji, jak: Środowiskowy Dom Samopomocy w Zagórzcu, Świetlica Socjo-Terapeutyczna przy Klasztorze ojców franciszkanów, sanockie koło Towarzystwa Pomocy im. św. Brata Alberta oraz warsztat terapii zajęciowej. Na ostatnim spotkaniu roboczym zorganizowanym w tej ostatniej instytucji rozważano kolejne propozycje poszerzenia działalności wolontariuszy.

Już w najbliższym czasie planuje się powiększenie zakresu pracy o działalność m.in. Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej, Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej oraz Polskiego Czerwonego Krzyża. Chodzi głównie o udzielanie pomocy indywidualnej w tym także psychoterapeutycznej osobom samotnym i schorowanym. Na zebraniu zorganizowanym w warsztatach terapii zajęciowej, w którym oprócz wolontariuszek brała udział także główna inicjatorka powołania sanockiego wolontariatu **Czesława Kurasz**, wicestarościna powiatu sanockiego oraz **Wanda Wojtuszczyńska**, prezes sanockiego koła Towarzystwa im. św. Brata Alberta wysunięto również projekt stworzenia tzw. sekcji wolontariatu młodzieży. Wszyscy w wieku 15-25 lat, którzy czują potrzebę niesienia pomocy, mogą zgłaszać się pod numerem telefonu do **Alfredy Stuszkiewicz** (numer telefonu - 463-39-54), głównej koordynatorki Centrum Wolontariatu. Młodzi ludzie, szczególnie wyróżniający się w pomaganiu innym, będą mieli po roku czasu możliwość wyjazdu w ramach programu „Wolontariat europejski” do pracy w charakterze wolontariusza do krajów Unii Europejskiej.

Bezrobotni dzięki pracy w wolontariacie mają szansę na znalezienie pracy. Przykładem na to niech będą trzy wolontariuszki, którym się to udało. Z innych zamierzeń planuje się także uruchomienie banku danych. Będą w nim umieszczone nazwiska osób chętnych do służby w wolontariacie i tych, którzy potrzebują pomocy.

Warto wspomnieć, że w ostatnim czasie wolontariusze pomagali w segregowaniu darów dla powodzi.

Marek Tutak

O działalności
Towarzystwa napisat
"Tygodnik Sanocki
w dniu 19 października 01 r.

Dobrze widzi się
"tylko sercem"
Antoine de Saint Exupéry

zadanie
przedstawiają
różne formy
pracy podzes
wersytatów
terapii zajęciowej

PROGRAM UNIJNY
„MŁODZIEŻ”
(2000-2006)

m. Chyrow.

28/XI. 2001 r.

Szczęście Boże! Jani Hajošine
Drodzy Krajanie! Lel. Czeštie Luvost

Zwraca się do Was Janina Tirog z serdecznym
podziękowaniem ze znów odrzymane elary
i taki wsparialy prezeta Mikolajowe
dla naszych dzieci Parafii Rzymско-Katolickiej
na Ukrainie w Chyrowie.

Cieszmy się bardzo i jestešmy Wam
bardzo wdzięczni, ze pamiętacie za nas,
ze my jestešmy tutaj.

Łączymy się z Wami w modlitwie.

Z okazji zbliżających się Świąt

Bożego Narodzenia i Nowego Roku

Życzymy Wam wszystkim miłych,

spokojnych i wesołych Świąt,

wiele pomyslności i wszelkiego dobra,

wszelkich łask Bożych.

Boğ zapłać!

Przesyłamy wszystkim
serdeczne pozdrowienia.

Z powazaniem do Was

Janina Tirog (Prezesa Tow. Pols. w Chyrowie
Rodzice i przewodnicząca rady
i Dzieci. parafialnej)
w Chyrowie.

5 grudnia - Międzynarodowy Dzień
Wolontariatu.

W dniu 5 grudnia 2001 w Bonhovie, w powiatowym urzędzie pod przewodnictwem prezesa - Czesławy Kurasz. Miła, serdeczna atmosfera spotkania. Wymiana doświadczeń, oceny pracy. Pomyślne oceny przedstawicieli władz samorządowych.

Wroczyście przyjęcie do grona członków powiatowego programu "Młodzież 2000-2006". Młodzież organizuje legitymacje i identyfikatory. Rekrutację młodzieży i koordynację ich działań zajmuje się zespół Stowarzyszenia Alfreda Słuszkiewicza.

Odruch serca

Rozmowa z ALFREDĄ SŁUSZKIEWICZ
koordynatorem Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku

- 5 grudnia, w Dniu Światowego Wolontariatu, przyjmujecie w szeregi 35 nowych członków. Skąd u nich chęć pomocy?

- Ci młodzi ludzie motywują to chęcią sprawdzenia się, szukaniem swoich zainteresowań, szansą nawiązywania kontaktów i potrzebą pomocy innym. Mają przy tym świadomość, że jeżeli się sprawdzą, otworzą się przed nimi możliwości uczestnictwa w wolontariacie europejskim.

- I na tym zasadza się fenomen wolontariatu?

- Myślę, że tak. Najpierw zbadaliśmy potrzeby w zakresie wolontariatu indywidualnego, kontaktując się z PCK, PKPS, MOPS, ze szkołami specjalnymi itp. Znając je, zaplanowaliśmy cykl spotkań z młodzieżą w poszczególnych szkołach. Już po kilku okazało się, że musimy zrezygnować z następnych z obawy o brak „miejsc pracy”. Doprawdy, nie spodziewaliśmy się tak wspaniałego odzewu.

AUTOR

- Działacie dopiero od 6 miesięcy, ale efekty są już widoczne...

- Inicjatywa wicestarosty Czesławy Kurasz padła na podatny grunt. Społeczne oczekiwanie na powstanie struktur wolontariatu było duże. W jego tworzenie mocno zaangażowało się Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, z kierującym nim Janem Paszkiewiczem. Spontaniczny odruch serca sprawił, iż działa już 25-osobowa grupa w tzw. wolontariacie instytucjonalnym. Dziś przyjmujemy 35-osobową grupę młodzieżową. Myślę, że jest to budujące.

MARIAN STRUŚ

odnotowały
„Stowimy”
w dniu 6.12.2001

W ramach "Wolontariatu Młodzieżowego" będą

pracować następujące osoby:

Joanna Podkościelna	Ilona Patkiewicz
Agnieszka Dwaraczek	Anne Szpiech
Ewelina Tymcio	Magdalena Wysszyńska
Joanna Świdler	Inga Koralewska
Aline Derewanko	Łaja Kwiecień
Krzysztof Sulewski	Barbara Barszka
Katarzyna Sikora	Edyta Starach
Tomasz Majewski	Ewelina Twarda
Paulina Lubik	Monika Wolanin
Małgorzata Gierlach	Bernadeta Kordasz
Sylvia Sabat	Małgorzata Rabicka
Renata Kwiatkowska	Dorota Galant
Iwona Czubska	Elżbieta Stankiewicz
Dariusz Kamiencz	Aneta Paszkiewicz
Elżbieta Cipora	Ewa Pożniak "Super Nowości"
Anne Damska	

młodzi wolontariusze otrzymują legitymacje i identyfikatory

Zasilili szeregi wolontariuszy

SANOK. Trzydzieści pięć osób ze szkół średnich, studiów policealnych i wyższych uczelni przyjęto do grona sanockich wolontariuszy. W ubiegłym tygodniu, podczas uroczystego spotkania, wyróżnieni dostali legitymacje i identyfikatory.

Powiatowe Centrum Wolontariatu powstało sześć miesięcy temu. Niesie ono pomoc i świadczy usługi powiatowym jednostkom, takim jak Domy Pomocy Społecznej w Sanoku. W mieście tym działa także Młodzieżowa Grupa Wolontariatu Europejskiego. Opiekuje się nią **Alfreda Słuszkiewicz**. Zgromadzona tu młodzież opiekuje się pojedynczymi osobami. Po roku stażu w MGWE młodzież ma możliwość wyjazdu na rok do pracy za granicę, do krajów Unii Europejskiej.

- Pragniemy także stworzyć bank danych, w którym wpisani będą ludzie oczekujący pomocy, a także ci, którzy ją oferują. Chcemy, by był to bank elektroniczny, gdyż w ten sposób szybko będziemy kojarzyć obie grupy zainteresowanych - poinformowała **Czesława Kurasz**, przewodnicząca Powiatowego Centrum Wolontariatu. (bel)

zakomunikowały
12 grudnia 2001 r.

-24-
"Jeśli chcesz być
kochanym, Kochaj."
Geneva

PROGRAM
UROCZYSTEGO SPOTKANIA
Z OKAZJI ROKU I DNIA
WOLONTARIATU

1. POWITANIE GOŚCI.
2. PRZEDSTAWIENIE PORZĄDKU
SPOTKANIA.
3. WYSTĄPIENIE P. ALFREDY
SŁUSZKIEWICZ – OPIEKUNA
MŁODZIEŻOWEJ GRUPY
WOLONTARIATU
EUROPEJSKIEGO.
4. WRĘCZENIE LEGITYMACJI
I IDENTYFIKATORÓW NOWYM
WOLONTARIUSZOM.
5. WYSTĄPIENIE PRZEDSTAWICIELA
WOLONTARIUSZY EWENTUALNIE
ZAPROSZONYCH GOŚCI
WPISY DO KRONIKI.
6. WYSTĘP MŁODZIEŻY SZKOŁY
MUZYCZNEJ.

Pasowania młodych
 na wolontariuszy dokonali:
 Prezes Stowarzyszenia -
 - Czesława Kurasz
 Przewodnicząca Komisji
 d/s Rodziny Rady Miasta
 - Maria Konciewic-Lytko
 Przewodniczący Rady
 Powiatu - Stanisław Łazyński

-26-

Przemówienie wicestarosty Czesławy Kurasz - Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu

Witam serdecznie na spotkaniu z okazji wręczenia młodzieżowej grupie wolontariuszy – zwanej grupą wolontariatu europejskiego legitymacji i identyfikatorów.

W dniu dzisiejszym szeregi Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku poszerzone zostaną o ponad 30 nowych wolontariuszy – młodych ludzi zwanych przez nas wolontariatem europejskim, gdyż zamierzamy tej właśnie grupie umożliwić włączenie się do pracy wolontariuszy na zachodzie w ramach corocznie organizowanych akcji. Jest to zarazem okazja szczególna, gdyż właśnie rok 2001 jest międzynarodowym rokiem wolontariatu, a dzień dzisiejszy, choć nieoficjalnie – dniem wolontariusza.

Pragnę z tej okazji powitać przybyłych na nasze spotkanie (wymienić imiennie). Witam wszystkich przybyłych na tą uroczystość wolontariuszy działających i pracujących w naszym Powiatowym Centrum Wolontariatu już przez okres ponad 6 – ciu miesięcy.

Witam gorąco i serdecznie przedstawicieli prasy, radia i telewizji.

Dzisiejsze spotkanie stanowi zarazem podsumowanie 6 – ciu miesięcy działalności, a dla niektórych z Was uroczystą inaugurację działalności. Mam nadzieję, że praca w wolontariacie przyniesie Wam satysfakcję oraz radość niesienia pomocy wszystkim samotnym i opuszczonym, dla których będziecie jedyną radością życia. Tego życzę Wam wszystkim w przekonaniu, że praca z czystej potrzeby serca stanowić dla Was będzie najlepsze wejście w dorosłe życie.

Spotkanie wolontariuszy
w sali herbowej Urzędu
Miasta

"Samemu czyni to, co wolabyła miłość ludzka; to, co
"sięga nieśmiertelność, pozostaw innym."

Baltasar Gracien Y Morales

Zwyczajni, niezwyczajni

MARIAN STRUŚ

SANOK. W dniu 5 grudnia, który został wybrany przez ONZ Światowym Dniem Wolontariatu, odbyło się tam niecodzienne spotkanie. Do powstałego przed 6 miesiącami bractwa wolontariuszy wstąpiło 35 nowych jego adeptów, dając początek młodzieżowemu wolontariatowi w grodzie Grzegorza.

To dla nas bardzo radosna chwila – powiedziała szczęśliwa starostka pow. sanockiego p. Czesława Kurasz, matka chrzestna sanockiego wolontariatu. – Na rzucone hasło młodzież zareagowała spontanicznie i entuzjastycznie. Doprawdy jesteśmy zbudowani jej postawą.

Jak poinformowała w swym wystąpieniu Alfreda Słuszkiewicz, koordynator Powiatowego Centrum Wolontariatu, tworzenie grupy młodzieżowej rozpoczęto od sondowania potrzeb. W tym celu przeprowadzono rozmowy z takimi instytucjami, jak: PCK, PKPS, Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych, MOPS, Szkoły Specjalne. Znając zakres potrzeb, przystąpiono do spotkań z młodzieżą w poszczególnych szkołach. W pewnym momencie trzeba było je przerwać, gdyż deklaracje uczestnictwa w wolontariacie szybko przekroczyły liczbę potencjalnych „miejsc pracy”. Dominowały uczennice z Ze-

Sala herbowa Urzędu Miasta wypełniła się młodymi ludźmi, którzy na hasło: *Tworzymy młodzieżowy wolontariat!* - z radością odpowiedzieli: *- Oczywiście!*

społu Szkół Medycznych i mieszkanki sanockiej bursy.

– Ta praca ma ścisły związek z naszym zawodem, więc siłą rzeczy bardzo nas interesuje. Jest to okazja do nawiązania kontaktu z ludźmi oczekującymi czegoś od nas i potrzeba samorealizacji. Same korzyści – powiedziała nam Paulina z ZSMed., jedna ze świeżo upieczonych wolontariuszek. – Wstępuję do wolontariatu, gdyż autentycznie chcę pomagać innym. Już wcześniej o tym marzyłam – stwierdziła Ewelina, też z ZSMed. Z kolei Bernadetta tak to uzasadniła: – Wolny czas poświęcać ludziom potrzebującym pomocy, to najlepsze jego wykorzystanie.

– Większość naszych młodych wolontariuszy chce się sprawdzić w tej roli, widzi w tym możliwość nawiązania kontaktów z ludźmi, rozwoju swoich zainteresowań i szansę czynienia dobra. To naprawdę jest motywujące – powiedziała A. Słuszkiewicz.

Przed tymi młodymi ludźmi otwiera się w tym momencie jeszcze jedna szansa uczestnictwa w Wolontariacie Europejskim EVS oraz w Wolontariacie „Budowanie Mostów w Europie”. Warunkiem jest odbycie rocznego stażu, pozytywne opinie Powiatowego Centrum Wolontariatu i chęć wyruszenia w świat.

Adepci wolontariatu rozpoczną pracę w tzw. wolontariacie akcyjnym. Będą wspomagać imprezy organizowane dla różnych środowisk w klubie „Puchatek”, po czym będą wchodzić do środowisk specjalnej troski. W arkana wolontariatu wprowadzać ich będą dorośli wolontariusze, działający już aktywnie od pół roku.

Podziwiać można fenomen wolontariatu w grodzie Grzegorza. Jego rozwój i towarzysząca mu atmosfera dowodzi, jak wielu jest tam ludzi wielkiego serca. Już niedługo władze miasta i powiatu winny zacząć myśleć o bazie lokalowej dla wolontariatu. To już jest 60 osób, które muszą mieć gdzie się spotkać, odbyć szkolenie, sięgnąć po fachową literaturę. Niechby to rzeczywiście było Centrum Wolontariatu, a nie jego zaścianek. ■

Inicjatorka utworzenia Powiatowego Centrum Wolontariatu starosta Czesława Kurasz wręcza legitymację i identyfikator jednej z młodych adeptek wolontariatu.

Relacja w „Kowinach” w dniu 10 grudnia 2001r.

Anno Domini 2002 r.

(na zdjęciu)
młodsi wolontariusze
w czasie
trwania
koncertu
Wielkiej
Orkiestry
Świątecznej
Pomocy

13 stycznia 2002 r. po raz dziesiąty zaprzęgnięto Orkiestrę Świątecznej pomocy pod dyktando Jerka Owsiana.

Tego dnia zaprzęgnięto również w Sanoku i to z dużym sukcesem.

W tym wspaniałym przedsięwzięciu uczestniczyli również członkowie Stowarzyszenia, młodszy wolontariusze: Sylwia Sabat, Monika Kolanin, Paulina Lubik, Ewelina Swarda, Bernadeta Kardasz, Matgorzata Kubicke, Tomasz Majewski, Dariusz Kanowski, Barbara Barszko, Elżbieta Stachiewicz.

Szefowa sztabu WOSP w Sanoku Elżbieta Luberska w wywiadzie w lokalnym "Tygodniku Sanockim" (18.01.2002) powiedziała o atmosferze imprezy: "Wierzę w ludzi. Jestem przekonana, że wielu z nich ma ogromne i otwarte serce, czego dowodem jest suma zebranych pieniędzy i fakt ogromnego zaangażowania wspaniałych ludzi, którzy towarzyszyli mi od samego początku do finału na Rybku!"

W celu zachęcenia innych ludzi bycie uczestnikami świata, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu, Czesława Kurasa, uczestniczący w tym przedsięwzięciu koordynator Alfred Stachiewicz napisał: "Bóg kocha nas poprzez ludzi. Bóg nie chce być sam. Przeprowadź mnie światem przez ciotki i bratki ciotki, żeby przez nich kochać." (ks. Jan Twardowski)

W dniu 23 stycznia 2002 r odbyło się spotkanie opłatkowe członków Powiatowego Centrum Wolontariatu pod przewodnictwem prezesa stowarzyszenia Czesławy Kurasz.

Spotkanie odbyło się w siedzibie Warsztatów Terapii Zajęciowej w Sanoku, przy ulicy Ogrodowej. W czasie spotkania uczestnicy warsztatów zaprezentowali program artystyczny oparty na motywach Bożonarodzeniowych. Spotkanie przyniosło ciepły, serdeczny nastrój i autentyczne wzruszenie.

W drugiej części spotkania młodzi wolontariusze dzielili się swoimi spostrzeżeniami i doświadczeniami po pierwszych tygodniach działalności. Kontakty wolontariuszy z podopiecznymi opierają się na wzajemnej życzliwości, budowaniu wzajemnego zaufania, uśmiechu, dobroci, gotowości niesienia pomocy.

"Dobroć jest uśmiechem Boga"
(ojciec Marian Felarek)

Stawiamy na młodych

W siedzibie Warsztatów Terapii Zajęciowej w Sanoku przy ulicy Ogrodowej, prowadzonych pod kuratelą Sanockiego Towarzystwa Oświatowego 23 stycznia odbyło się opłatkowe spotkanie członków Powiatowego Centrum Wolontariatu. Przewodziła mu prezes stowarzyszenia wice-starościna **Czesława Kurasz**. Zebranych powitała dyrektor placówki **Krystyna Pospolita**, przedstawiając swoich podopiecznych w spektaklu słowno-muzycznym o tematyce Bożonarodzeniowej.

Uczestnicy spotkania, poruszeni zaangażowaniem uczuciowym i ambicją występujących osób, przeżyli niezwykle chwile wzruszenia.

Druga część spotkania była poświęcona kolejnej wymianie doświadczeń i spostrzeżeń wolontariuszy na temat ich pracy, co jest rzeczą konieczną dla doskonalenia form działalności zespołu. Jest to szczególnie istotne dla młodych wolontariuszy, którzy niedawno zostali wprowadze-

ni w środowisko i są to ich pierwsze doświadczenia w tej nowej dla nich roli.

Młodzi wolontariusze pomagają osobom niepełnosprawnym w podeszłym wieku, samotnym w różnorodny sposób, pomagają w nauce dzieciom. Często pomoc ta ma wymiar psychologiczny – rozmowa, uśmiech, kontakt z człowiekiem samotnym znaczą więcej niż jakakolwiek pomoc materialna. Młodzi wolontariusze jednogłośnie stwierdzają, że w kontaktach z potrzebującymi istotną rolę odgrywają: uśmiech, ciepłe, serdeczne przyjęcie, poczucie, że są potrzebni, budowanie wzajemnego zaufania. Dotyczy to obydwu stron.

Generalnie należy stwierdzić, że w naszym środowisku zapotrzebowanie na różne formy pomocy, rehabilitację zarówno psychologiczną, jak i fizyczną jest ogromne. Wynika to ze specyfiki regionu, w którym 14% populacji stanowią niepełnosprawni.

Zjawisko wolontariatu budzi jeszcze czasem zdziwienie, zaciekawienie, nieufność.

Warto w tym miejscu wspomnieć, że w krajach zachodnich co drugi młody człowiek bywa wolontariuszem, podczas gdy w naszym kraju dopiero co dziesiąty. Czas najwyższy, aby działalność wolontariuszy traktować jako normalność a nawet niezbedność.

Młodzi wolontariusze brali udział w ostatnim „koncercie” Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy. W zbiorce pieniędzy uczestniczyli: **Sylwia Sabat, Monika Wolanin, Paulina Zubik, Ewelina Twarda, Bernadeta Kordasz, Małgorzata Rabicka, Barbara Barzycka, Elżbieta Staszkiwicz, Tomasz Majewski, Dariusz Karwieńcz**.

Uczestniczący w spotkaniu dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie Jan Paszkiewicz przedstawił propozycje pomocy, z których mogą skorzystać potrzebujący mieszkańcy powiatu sanockiego. Wolontariusze mają za zadanie informować o nich środowisko.

D.O.

odnotował „Tygodnik Sanocki” z dnia 1.02.02.

na zdjęciu: Prezes Stowarzyszenia wiceprezesa
Ewelina Kurasz i Dyrektor Powiatowego Centrum
Pomocy Rodzinie Jolanta Paszkiewicz

miłośnicy wolontariatusze podczas opłatkowego
spotkania

wspólny poczęstunek wolontariuszy i pensjonariuszy

koordynator pracy młodych wolontariuszy
Alfreda Stuszkiewicza opowiada o pracy
swoich podopiecznych

* dniu 13 marca 2002 r. w siedzibie Powiatowego Urzędu Pracy w Sausku odbyło się kolejne spotkanie z członkami Powiatowego Centrum Wolontariatu. Zebraniu przewodniczyły prezes Czesława Kurasz. W spotkaniu z wolontariuszami uczestniczyli także naczelnik Wydziału Zdrowia Starostwa Maria Skoczyńska, dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie Jan Paszkiewicz koordynator działalności wolontariatu młodzieżowego Alfreda Stuszkiewicz.

W czasie spotkania odbył się wykład Anety Paszkiewicz na temat dziecięcego porażenia mózgowego, wzbogacony projekcją filmu.

Swoimi doświadczeniami z zakresu rehabilitacji podzieliła się naczelnik Wydziału Lebnawia Marie Skoczyńska.

Obecne na spotkaniu p. Aneta Paszkiewicz, Elżbieta Cipora i Ewa Pozniak reprezentują Pomaturalne Studium Medyczne w Sausku i wspomagają wolontariat fachową wiedzą medyczną.

W czasie spotkania przyjęto do Stowarzyszenia piętnastu nowych wolontariuszy.

Piętnastu nowych
 Piętnastu nowych wolontariuszy przyjęto do Powiatowego Centrum Wolontariatu, podczas spotkania w Powiatowym Urzędzie Pracy (13 marca). Czesława Kurasz, prezes stowarzyszenia i Maria Skoczyńska, naczelnik wydziału zdrowia Starostwa Powiatowego wręczyły młodym ludziom legitymacje i identyfikatory. Zebrani wysłuchali wykładu Anety Paszkiewicz na temat dziecięcego porażenia mózgowego. Wykład został wzbogacony filmem na temat rehabilitacji osób z porażeniem mózgowym i relacją Marii Skoczyńskiej, która pracuje jako rehabilitantka. W spotkaniu uczestniczyły także Elżbieta Cipora i Ewa Pozniak, które wspomagają wolontariat swoją fachową wiedzą.

fakt ten odnotował
 "Tygodnik Sauskiej"
 w dniu 22 marca 2002 r.

"Uściny estowick to najszlachetniejsze
 dzieło Boga"
 (Abelwandel Pepe)

przyjęcie
kolejnych
wolontariuszy
kierownicy
i identyfikatory
wrocącej preses
Czesława Skuska
i dyrektor PCR
Jan Paszkiewicz

uczestnicząca
w spotkaniu
uczelnik Marie
Skoczyska podjęła
libo się z wolontar-
kami swaimi
chwila przesłaniem
z zakresu
rehabilitacji

zdjecie przenie-
 zba miodnych
 wolontariuszy,
 uczestniczacych
 w spotkaniu

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

ul. Jagiellońska 20 Sanok 38 - 500 tel. 13/ 46 46580

Sanok dnia 24 kwietnia 2002 r.

**Szanowna Pani
Jolanta Kwaśniewska**

Szanowna Pani !

Znając Pani wrażliwość na losy wszystkich osób pokrzywdzonych przez życie i wiedząc o zainteresowaniu, jakim Pani obdarza ludzi i instytucje, które działają na ich rzecz, mam przyjemność i zaszczyt zaprosić Panią w imieniu Powiatowego Centrum w Sanoku na uroczystości związane z pierwszą rocznicą powstania naszego stowarzyszenia, które odbędą się w dniu 23 maja o godz. 12⁰⁰ w Sanockim Domu Kultury.

Stowarzyszenie nasze utworzone zostało w kwietniu 2001 r., a jego ideą przewodnią jest niesienie pomocy osobom najbardziej potrzebującym a w szczególności; niepełnosprawnym, dzieciom pozbawionym opieki, ubogim i bezrobotnym.

Działalność swą opieramy na pracy społecznej. Młodzi wolontariusze dzięki swojej pracy zdobywają pierwsze ważne doświadczenia życiowe, a starsi mają możliwość w pełni się realizować.

Pracują w takich instytucjach i jednostkach naszego powiatu jak: Dom Dziecka, Pogotowie Opiekuńcze, Domy Pomocy Społecznej, świetlice socjoterapeutyczne, warsztaty terapii zajęciowej a nawet świadczą usługi opiekuńcze w miejscu zamieszkania osób w podeszłym wieku i niepełnosprawnych. Pojedyncze osoby pracują w urzędach zajmujących się tą problematyką.

Współpracujemy w tym zakresie ze Starostwem Powiatowym w Sanoku i gminami z terenu powiatu oraz Powiatowym Centrum Pomocy Rodzinie i organizacjami pozarządowymi.

Promujemy ideę wolontariatu w regionie w którym aktywność własna jest szczególnie potrzebna by przezwyciężyć szerokie obszary biedy, ubóstwa, bezrobocia i niemocy społecznej. Wszystkim potrzebującym niesiemy pomoc zgodnie z ideą wolontariatu - nieodpłatnie

Pani obecność na spotkaniu podsumowującym rok doświadczeń będzie wzmocnieniem naszej motywacji do dalszej pracy.

Serdecznie zapraszam.

Z wyrazami szacunku i uznania:

Prezes
Czesława Kurasz

W dniu 25 kwietnia w siedzibie Starostwa zebrał się Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu pod przewodnictwem prezes Czesławy Kurasz. W spotkaniu uczestniczyło także nacelnik Hipsiatu Izdrowie Starostwa Marie Skoczupisles.

W czasie spotkania omówiono program obchodów pierwszej rocznicy założenia Powiatowego Centrum Wolontariatu. Obchody zaplanowano na dzień 23 maja 2002 r.

Program obchodów zalatado spotkanie w sali Sanockiego Domu Kultury ludzi związanych z ideą wolontariatu z sąsiednich miast i regionu. Wolontariat sanocki zaprasza na uroczystość paucz Jolantę Kwesniowską patronującą fundacji „Porozumienie bez barier”, oraz inne osobistości - duchownych, sponsorów

PROGRAM UROCZYŚTOŚCI

1. Powitanie gości oraz złożenie informacji z działalności rocznej Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku
2. Wręczenie legitymacji nowym Wolontariuszom
3. Wybór Wolontariusza Roku 2001
4. Nadanie tytułu Honorowego Wolontariusza
5. Wystąpienia zaproszonych gości
6. Montaż słowno - muzyczny w wykonaniu Wolontariuszy z Medycznego Studium Zawodowego
7. Program artystyczny Pana Artura Andrusa
8. Występ Zespołu FLAMENCO

Zakończenie uroczystości rocznicowych

**POWIATOWE CENTRUM
WOLONTARIATU
W SANOKU**

Serdecznie Zaprasza

Sz. P.

na uroczyste obchody

I-szej Rocznicę powstania

Sanockiego Domu Wolontariatu

**Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku,**

które odbędą się

w dniu 23 maja (czwartek) 2002 r.,
o godz. 12.00

w Sanockim Domu Kultury, ul. Mickiewicza 11

*II Licznik
05.12.2002 1100*

**Zarząd Powiatowego
Centrum Wolontariatu w Sanoku**

23 maja 2002r

Obchody piętnastej rocznicy utworzenia
Powiatowego Centrum Wolontariatu

" Zadwojenie z życia
przychodzi jako niezawodny rezultat
wielkiego poddania i wielkiej pokory,
kiedy nie próbujemy ucyścić z siebie
tego czy tamtego, ale całkowicie
podporządkowujemy sobie samych siebie,
kiedy goźdzalamy mu,
by proces nas przepływał "

(David Grayson)

W tym uroczystym dniu witamy
w gronie Grzegorz Stanowych gości

Gratuluje, że potraficie przywrócić prawdziwy
sens słowu "wolontariusz" oraz tego, że udało się
Wam pozyskać dla wolontariatu tylu młodych ludzi.

Sanok, 23 maj 2002r.

Alicja Henry
TV Przeszów

"Do ludzi trzeba iść z duszą
bogactwem w miłości"

Robert

Wszystkiej państwu. Czekam
Mariani Bedarowska

Nasza odpowiedzialność zastępuje na najmniejsze uznanie
i powinna być wzorem dla społeczności lokalnej.
Życzą wszelkiej pomysłowości!

Janusz Jankowski
B62 SA O/Sanok

4. Miał Pan Władimir Kłobucki
i miał Wasz strażnik?

~~Janusz~~
Janusz

Stronach drugi bez przeszkód
osobliwy: pancerz stacjonarny
wszystkie obrotowe
rynek
Krytyka Burbotów

Coatycje wprowadzić w życie udołamy
idea wolontariatu. Wzrost produkcji

H. P. G.

Chęć jej, że może wpaść ukończone
I wzmocni powstanie Włocławek

J. K. L.

Sanok 22.05.02
P. Szybiar

Wspaniałe inicjatywa, byłby szczerzy gdyby coraz więcej
miłośników mogło i chciało w tym braci udział
Sanok 21.05.2002.

Michał Giza

„Mej serce i potuży no serce.”
Aksowolose

Sanok 23.05.2002.

Żyć doświadczenia i pomysłowości w tak znaczącej
działalności.

Sanok, dn. 23.05.2002.

AS-

„Szczerzy człowiek, który myśli
o ubogim”

Ks. Janina Budy

Myślenie o drugim człowieku
jest naszym powinnością

AS

23.05

Siuzke drugiemu człowiekowi jest najpiękniejszy
darek „życia” i samospokojeniu siebie

Janina Budy
Żyć i żyć

23 maja 2002 r. - w tym dniu odbyła się uroczystość związana z pierwszą rocznicą powstania Powiatowego Centrum Wolontariatu. Uroczystość odbyła się w sali Sandomierskiego Domu Kultury i zgromadziła przedstawicieli samorządu, duchowieństwo, prezesów firm sponsorujących ideę wolontariatu, władze samorządnych ośrodków. W uroczystości uczestniczyli wolontariusze, ich podopieczni oraz pensjonariusze Warsztatów Terapii Zajciowej.

Prezes Stowarzyszenie Czesława Kucasa w swoim wystąpieniu nawiązało do historii ruchu

wolontariatu i przedstawiło historię sandomierskiego stowarzyszenia.

Podczas uroczystości przyznano Tytuł Wolontariusza Roku, którym uhonorowano **Barbarę Miłczanowską**.

Tytuł Wzorowego Wolontariusza przyznano: **Jaminię Husejko, Marii Krawczyk, Ewelinie Twardy, Paulinie Lubie.**

Tytuły Honorowego Wolontariusza otrzymali: **Stanisław Laryszany, Józef Falcik, Ryszard Ziarko, Antoni Rejman, Czesław Bartkowski, Barbara Łotek-Wężyńska, Marien Stach, Zofia Samyła, Beata Witekowska**

POWITANIE

Pragnę wstępnie swojego wystąpienia powiedzieć, że za ogromny zaszczyt poczytuję sobie możliwość wystąpienia w tak znacym gronie dla, którego sprawy społeczne, a w szczególności dobro człowieka są tak bliskie.

Tym większy zaszczyt, że mogę to uczynić w dniu dzisiejszym na uroczystości pierwszej rocznicy działalności Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

To już z górą rok stowarzyszenie nasze realizuje swój podstawowy cel statutowy, jakim jest niesienie pomocy osobom jej najbardziej potrzebującym, osobom ubogim, chorym, niepełnosprawnym i pozbawionym opieki bliskich.

Nie robimy tego dla splendoru czy zasług, nie jest to forma akcji wybornej, czynimy to „z potrzeby serca”. Chcemy w ten sposób w praktyce wdrożyć w życie jakże piękną maksymę: „człowiek wart jest tyle, ile od siebie może dać drugiemu”. A potrzeby w tym zakresie są ogromne, choćby nawet z tego względu, że wraz z postępem cywilizacyjnym zwiększa się średnia wieku życia, a tym samym społeczeństwo starzeje się. Równocześnie rośnie społeczność osób dotkniętych niepełnosprawnością. Wg danych GUS-u jest to już ponad 14 % ogółu ludności, a prognoza przewiduje że w 2010 r. liczba ta osiągnie 7 mln osób. Jest to zatem już problem społeczny.

Podobna sytuacja dotyczy osób korzystających z systemu pomocy społecznej. Skala ubóstwa społecznego jest tak duża, że obok tego problemu nie można już przejść obojętnie.

Marginalizacja i ekskluzja społeczna będące skutkiem ubóstwa, dotykają coraz większej grupy osób, a nawet całych grup społecznych.

I nie jest to, tylko efekt jakże modnego ostatnio - szczególnie w mediach - zjawiska społecznej Europy, a mianowicie procesu globalizacji. Globalizacji czasami źle pojętej bo opartej na wzorcach Europy Zachodniej, choćby wzorcach kulturowych. Mówił o tym nasz wielki rodak: papież Jan Paweł II.

W procesie globalizacji winien być widziany przede wszystkim człowiek i jego dobro, a w odniesieniu do kultury: dorobek narodowy, kulturowy jak choćby w odniesieniu do naszej ojczyzny - Polski - korzenie wiary chrześcijańskiej.

Mówię o tym dlatego, że są one ściśle powiązane z przyjętym modelem polityki społecznej państwa, a w szczególności z systemem pomocy społecznej w kierunku którego Polska zmierza.

W modelu tym jasno zarysowana jest tendencja, zgodnie z którą, państwo stopniowo przestaje pełnić funkcje państwa tylko „opiekuńczego”.

Podstawowe zadania z zakresu pomocy społecznej przejmują samorządy, wspierane organizacjami społecznymi.

A zatem te organizacje i stowarzyszenia znajdują swe trwałe miejsce w polskim systemie pomocy społecznej.

Szanowni Państwo!

Samorząd lokalny, który reprezentuję, działania swoje, ukierunkował na kompleksowym systemie wsparcia społecznego, szczególnie osób i grup społecznie najslabszych w myśl zasady, że „człowiek jest dobrem najwyższym”.

A zatem i jego potrzeby winny być zaspokojone. A potrzeby te są ogromne.

Powiat nasz bowiem - jakże atrakcyjny turystycznie - to jednak społeczność na ogół biedna. Przekonałam się o tym osobiście w pracy zawodowej, na co dzień mierząc się z potrzebami osób oczekujących pomocy.

Skala ubóstwa jest ogromna. W roku ubiegłym z pomocy społecznej w formie zasiłku korzystało blisko 25 % rodzin.

Ubóstwo jest skutkiem takich problemów społecznych jak: bezrobocie, niepełnosprawność, długotrwała choroba, czy wreszcie zwykła bezradność rodziny w sprawach społeczno - wychowawczych.

Wobec tych problemów nie przechodzimy obojętnie. Czasami trafiamy jednak na barierę nie do przebiccia - barierę finansową.

Nawet najlepsze inicjatywy i pomysły są trudne do wdrożenia, jeżeli nie mają oparcia w środkach na ich realizację. Stąd powstała idea, czy sam pomysł wsparcia działań naszych - pracą wolontariuszy.

Cieszę się bardzo, że idea ta została uwieczniona sukcesem.

Szanowni Państwo!

Pozwólcie na parę słów o istocie wolontariatu. Henryk Sienkiewicz pisał w Potopie, cyt. „W dwóch następnych idących chorągwiach wolentarskich służyła sama szlachta mniejsza i większa”.

Nasz wolontariat nie jest ochotnikiem w wojsku, ale przyjacielem, opiekunem, pocieszycielem, społecznikiem, wreszcie dobroczyńcą, który bezpośrednio pomaga ludziom. Jest również dobrym organizatorem, informatykiem, księgowym, tłumaczem, prawnikiem, czy wreszcie lekarzem leczącym dusze.

Myszę, że bezpośrednim impulsem do rozpoczęcia działalności wolontariatu w Polsce (a stało się to „z górą” 8 lat temu) był

niespotykany wówczas w Polsce wzrost liczby organizacji pozarządowych i niezależnych inicjatyw społecznych.

Głównym wyznaniem dla autorów programu wolontariatu było stworzenie miejsca, które pełniłoby funkcję swego rodzaju „skrzynki kontaktowej” dla wolontariuszy i wszystkich osób oraz instytucji zainteresowanych ich pomocą.

W połowie lat 90 - tych w ramach działalności Centrów Wolontariatu powstały pierwsze Biura Pośrednictwa Pracy dla Wolontariuszy. Biura te są unikalnymi placówkami w skali kraju, Świadczą usługi w zakresie szukania miejsc pracy dla wolontariuszy, a z drugiej strony pozyskują ochotników do prac na rzecz instytucji i osób indywidualnych, które chcą z ich pomocy skorzystać.

To był początek, po którym nastąpiła wprost eksplozja idei wolontariatu. W chwili obecnej działa już 17 Centrów Wolontariatu, a przedstawicieli ich w osobie prezesa warszawskiego Centrum gościł dziś wśród nas.

To my - drodzy Państwo - nie chcieliśmy pozostawać w tyle. Stąd idea powołania w roku ubiegłym Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku. A okazja była szczególna, gdyż właśnie ubiegły rok, był międzynarodowym rokiem wolontariatu.

Pomyśleliśmy my wówczas - dlaczego nie Sanok, tym bardziej, że województwo podkarpackie stanowiło „białą plamę” na mapie wolontariatu. Z tego, co nam wiadomo powstały już organizacje w Mielcu i Tarnobrzegu, sposobi się wreszcie wojewódzki Rzeszów, ale to Sanok był pierwszy.

Była zatem inicjatywa, ale jak to wykonać skoro nie ma norm prawnych, skoro prace nad ustawą o wolontariacie trwają już od kilku lat.

I wówczas właśnie zdecydowaliśmy się, że pójdziemy własną drogą i powołamy pełne stowarzyszenie. Umieszczamy ogłoszenie w gazecie. Jest odzew, jest sukces, zgłaszają się chętni aby poświęcić swój cenny czas, dać serce osobom samotnym, potrzebującym pomocy, chorym i niepełnosprawnym.

4 kwietnia ub. roku w Sali Herbowej Urzędu Miasta pierwszej grupie 23 wolontariuszy wręciliśmy legitymacje i identyfikatory. Kierujemy ich do pracy we wszystkich instytucjach pomocy społecznej: Domów Pomocy Społecznej, Środowiskowego Domu Samopomocy dla osób z zaburzeniami psychicznymi, Domu Dziecka, Pogotowia Opiekuńczego, Warsztatów Terapii Zajęciowej.

To właśnie z tej pierwszej grupy pochodzi osoba, która dziś otrzyma tytuł wolontariusza roku oraz 2 osoby, które zostały nominowane i otrzymują wyróżnienia.

Równolegle z tym wystąpiliśmy do Sądu Rejonowego w Rzeszowie o wpis stowarzyszenia do Krajowego Rejestru Sądowego. Starania nasze uwieczone zostały sukcesem i zostaliśmy wpisani do rejestru jako Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Mając rejestr, idziemy dalej - tworzymy wolontariat młodzieżowy. Apel swój kierujemy do szkół i tam spotyka się on z odzewem, który przerasta nasze - oczekiwania a nawet rzecz można wyobrażać.

Grupie młodzieżowej, grupie 37 wolontariuszy wręczamy legitymacje i identyfikatory w dniu 5 grudnia ub. roku, międzynarodowym dniu wolontariatu w międzynarodowym roku wolontariatu. Czyż można było oczekiwać czegoś więcej. To los tak sprawił, stając się w tym przypadku najlepszym reżyserem i zarazem naszym sprzymierzeńcem.

To z tej właśnie grupy pochodzi nasza młoda wolontariuszka nominowana do tytułu i dziś wyróżniona.

I wreszcie historia niemalże ostatnich dni, gdyż właśnie 2 tygodnie temu następnej grupie 20 wolontariuszy, młodzieży uczącej się do zawodu pielęgniarek wręciliśmy legitymacje.

Czyż można się było tego spodziewać w momencie powzięcia decyzji o utworzeniu Powiatowego Centrum Wolontariatu? Nasza sanocka, bo tu ucząca się młodzież na starcie w dorosłe życie dokonała jakże cennego wyboru: służyć wszystkim potrzebującym.

Dokonała tego wyboru w świecie pogoni za sławą i pieniędzem, świecie skomercjalizowanym, gdzie lansuje się obraz człowieka bogatego materialnie, silnego i zdrowego. Oni wybrali służbę człowiekowi ubogiemu, słabemu, niedołężnemu, bezdomnemu i choremu.

Powtarzam więc raz jeszcze - jakże to cenne i szlachetne. Są w naszym gronie osoby z dużym doświadczeniem życiowym i co szczególnie cenne - zawodowym. Są osoby ze specjalistycznym wykształceniem, z którym z powodzeniem mogą pracować we wszystkich instytucjach pomocy społecznej.

Są Panie pielęgniarki, co szczególne - pracujące zawodowo, które po jakże obciążających dyżurach pracują jako wolontariuszki.

Jest całkiem liczne grono pedagogiczne, są rehabilitanci, nauczyciele zawodu, finansisci, prawnicy czy wreszcie liczne grono reprezentujące administrację samorządową i instytucje pomocy społecznej.

Jest wreszcie ksiądz - wolontariusz, co zresztą nie powinno dziwić, gdyż kościół katolicki ma rolę szczególną w dziele niesienia pomocy innym.

Szanowni Państwo!

Organizacje i stowarzyszenia znajdują swe trwałe miejsce w polskim systemie pomocy społecznej. Tym cenniejsza jest działalność takich stowarzyszeń jak właśnie Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Kończąc życzę Państwu - naszym wolontariuszom sukcesów w misji służenia osobom potrzebującym pomocy.

Mam nadzieję, że dzięki działalności naszego wolontariatu wiele osób uzyska pomoc, której nigdy nie mogłoby kupić za żadną cenę: przyjaźń, miłość i ulgę w cierpieniu.

Łukasz Przemysławski
Prezes

-43-

Uchwała Nr 1 / 2002

**Zarządu Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku
z dnia 14 maja 2002 r.**

w sprawie wyboru „Wolontariusza Roku”.

Na podstawie § 19 Statutu Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

**Zarząd Wolontariatu
postanawia, co następuje :**

§ 1.

Wybrać Panią Barbarę Milczanowską „Wolontariuszem Roku”.

§ 2

Nadać tytuł „Wzorowego Wolontariusza” - niżej wymienionym osobom :

1. Janina Husejko
2. Maria Krawczyk
3. Ewelina Twarda
4. Paulina Zubik

§ 3

Nadać tytuł „Honorowego Wolontariusza” - niżej wymienionym osobom :

1. Stanisław Zarzeczny	-	Przewodniczący Rady Powiatu Sanockiego
2. Józef Folcik	-	Rafineria Jasło
3. Ryszard Ziarko	-	Firma „CIARKO” w Sanoku
4. Antoni Rejnin	-	Firma „REJMAN” w Sanoku
5. Czesław Bartkowski	-	SPGK w Sanoku
6. Barbara Litak - Zarębska	-	PZU S.A. w Rzeszowie
7. Marian Stach	-	PZU S.A. w Sanoku
8. Zofia Szmyd	-	„Życie S.A. w Sanoku
9. Bolesława Witkowska-	-	„WARTA” T.U. i R.

§ 4

Wykonanie Uchwały powierza się Prezesowi Powiatowego Centrum Wolontariatu.

§ 5

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Podpisy Członków Zarządu :

Czesława Kurasz

Janusz Rudy

Jan Paszkiewicz

POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU

*„Spieszmy się kochać ludzi,
tak szybko odchodzą”*

- ks. Jan Twardowski

Sanok 2001 – 2002

z okazji obchodzonej pierwszej rocznicy powstania Powiatowego Centrum Wolontariatu wydany został dedykowany folder

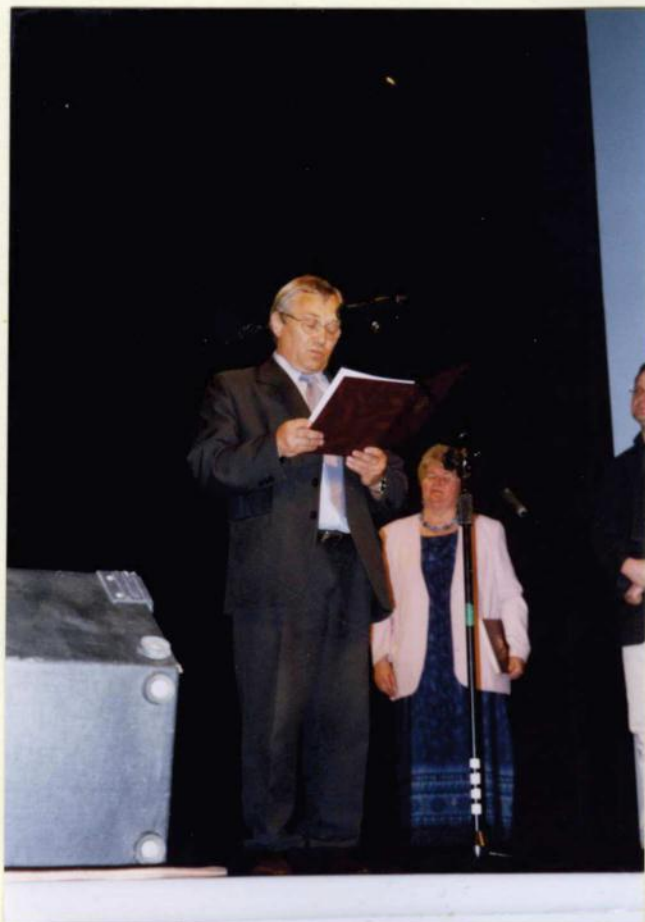

uroczenie identyfikato-
row "najbardziej" grupie
20 wolontariuszy

prezes Stowarzyszenia
Czesława Kurasa i wybrani
mieni wolontariusze

w czasie uroczystości
głos zabrali: przewodnicząca
Rady Powiatu Stanisław
Zaryszczyńska i przewodnicząca
Stowarzyszenia Elżbieta

W części artystycznej wystąpili:
 Artur Andrus, wolontariusze
 z Medycznego Studium
 Zawodowego z m. Montezem
 Anonim - muzykiem
 oraz zespół taneczny
 Flamenco

Artur Andrus

na zdjęciach
 widoczni są
 rodzice, zaproszeni
 goście,
 młodzież, samoc
 leich saloni
 i wolontariusze
 - uczestnicy
 uroczystości

- 43 -

WOŁONTARIUSZ ROKU
Pani Barbara Milczanowska

Pani Barbara Milczanowska świadczy usługi wolontarystyczne od roku. Przez cały ten okres w tym samym środowisku – Schronisku dla bezdomnych mężczyzn im. Św. Brata Alberta.

Jest to środowisko o dużym stopniu trudności, z punktu widzenia występujących w nim różnorodnych problemów.

Pani Barbara świetnie sobie w tym środowisku radzi. Jest akceptowana przez podopiecznych, a jej umiejętności wysoko są oceniane przez kierownictwo placówki.

Jest osobą bardzo obowiązkową, o niezwykłym zaangażowaniu, wielkim i czułym sercu, nie liczącą poświęconego czasu – a czyni to kilka dni w tygodniu.

Także rozkład sił i środków na dojazdy jest godny uznania.

Za wzorową pracę została zatrudniona na części etatu w tej placówce, ale nie przestała być Wolontariuszem.

Jolanta Kwaśniewska

Warszawa, 13 maja 2002 r.

**Pani Czesława Kurasz
Prezes Stowarzyszenia
Wolontariat Potrzebny**

Szanowna Pani,

Serdecznie dziękuję za miłe zaproszenie do Sanoka 23 maja br. na uroczystość rocznicową sanockiego Stowarzyszenia.

Z ogromną chęcią wzięłabym udział w tym ważnym dla Państwa wydarzeniu, ale mój kalendarz oficjalnych zobowiązań, ustalany ze znacznym wyprzedzeniem, nie pozwoli mi, niestety, na przyjazd w tym terminie do Sanoka.

Niemniej, chciałabym Państwa zapewnić, że szczerze doceniam i podziwiam działalność ludzi oddanych pracy społecznikowskiej, szczególnie w rejonach, które najdotkliwiej odczuwają biedę i bezrobocie.

Gratulując Państwu prężnej, rocznej już działalności, proszę przekazać uczestnikom spotkania moje najserdeczniejsze pozdrowienia wraz z życzeniami dalszych sukcesów oraz pomyślności i satysfakcji w życiu.

Z poważaniem,

J. Kwaśniewska

prezes Czesława Kurasz otrzymała listy w anegale

**MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO**

Szanowna Pani

Czesława Kurasz

PREZES POWIATOWEGO CENTRUM
WOLONTARIATU W SANOKU

Bardzo serdecznie dziękuję za zaproszenie na obchody pierwszej rocznicy powstania Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Z przykrością informuję, że z uwagi na pilne i ze znacznym wyprzedzeniem zaplanowane obowiązki służbowe nie mogę osobiście uczestniczyć w uroczystościach.

Korzystając ze sposobności chciałbym za pośrednictwem Pani Prezes złożyć wszystkim Członkom i Wolontariuszom Sanockiego Centrum wyrazy najwyższego uznania i wdzięczności za pełną poświęcenia postawę oraz godną podziwu determinację w niesieniu pomocy najbardziej potrzebującym.

Jestem przekonany, że w ciągu minionego roku dzięki Państwa zaangażowaniu i ofiarności, dzięki wrażliwości na cierpienie i ból, dzięki zrozumieniu dla potrzeb osób, które z wielu względów nie mogą samodzielnie funkcjonować w życiu codziennym, udało się przełamać istniejące w społeczeństwie bariery i zwrócić baczniejszą uwagę na ich problemy.

Wierzę głęboko, że każda chwila wypełniona służeniem ludziom starszym i niepełnosprawnym stanowi ważny krok w kierunku nasilenia postaw szacunku i dobroci w stosunku do potrzebujących. W ten oto sposób w obliczu niszczącego odium obojętności i lekceważenia odradza się w społeczeństwie humanitaryzm i gotowość do poświęcenia się dla drugiego człowieka.

Życzę Państwu wszelkiej pomyślności, sukcesów w podejmowanych działaniach i wsparcia ze strony ludzi dobrej woli, którym nieobcy jest los bliźniego.

Rzeszów, 23 maja 2002 r.

Z wyrazami szacunku i poważania

MARSZAŁEK WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Bogdan Rzońca

z uroczystością i obchodami rocznicą

Posel na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Sanok, dn. 17.05 2002

P.O.-B.Pos./317/2002

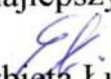
***Sz. Pani
Czesława Kurasz
Prezes Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku***

Szanowna Pani Prezes

Pragnę bardzo gorąco podziękować za zaproszenie na uroczyste obchody I-szej rocznicy powstania Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku. Niestety z przykrością muszę poinformować, że nie będę mogła uczestniczyć w tych uroczystościach, ponieważ akurat na ten termin zaplanowane są obrady Sejmu.

Składam na Pani ręce gorące życzenia wszystkiego najlepszego wielu sukcesów dla wszystkich członków Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Z najlepszymi życzeniami

Elżbieta Łukacijewska
Posel na Sejm RP

-51-

BIURO POSELSKIE
POSEA Alicji Lis
SAMOOBRONA RP
37-500 Jarosław, ul. Poniatowskiego 53
Regon 651438318
tel./fax: (016) 623-26-05

Jarosław, dnia 23.05.2002r.

Dok. 102/V/02

**Powiatowe Centrum
Wolontariatu
w Sanoku
ul. Jagiellońska 20
38-500 Sanok**

Z upoważnienia Pani Poseł Alicji Lis pragnę podziękować za przesłanie jej zaproszenia na obchody 1-szej Roczniczy powstania Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Pani Poseł Alicja Lis nie mogła wziąć udziału w uroczystości, bowiem w tym czasie uczestniczy w obradach Sejmu RP. Przekazuje Państwu najlepsze życzenia w tej trudnej pracy i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym.

DYREKTOR
Biura Poselskiego

Adam Witek

Pierwszy rok działalności dla ludzi w potrzebie

Wolontariat bardzo dynamiczny

MARIAN STRUS

SANOK. W ciągu jednego roku wolontariusze zbudowali organizację, która liczy już 110 osób, działa i rozwija się bardzo dynamicznie. Szczególnie garnie się do niej młodzież, dla której wolontariat jest szkołą społecznego działania.

Pomysł wicestarosty Czesławy Kurasz, aby założyć taką organizację, został urzeczywistniony w 2001 roku, który był Międzynarodowym Rokiem Wolontariatu. W kwietniu grupa pierwszych 23 wolontariuszy odebrała legitymacje, do tworzącego się stowarzyszenia zaczęła licznie wstępować młodzież. W grudniu 2001 r. jego szeregi powiększyły się o 37 młodych ludzi. Przed dwoma tygodniami młodzieżowy wolontariat zwiększył się o dalsze 17 osób. Stowarzyszeniem kieruje p. Czesława Kurasz, mając oparcie w członkach zarządu, którymi są: Janusz Rudy, Jan Paszkiewicz, Alfreda Słuszkiewicz i Wanda Wojtuszevska.

Mają już wielu sympatyków i przyjaciół wśród duchowieństwa, właścicieli firm i osób oraz stowarzyszeń pomagających biednym i nieszczęśliwym ludziom. Godny podziwu jest zapał i entuzjazm, z jakim wolontariusze wystartowali. Nie dziwi więc, że w pierwszą rocznicę utworzenia Centrum Wolontariatu było wiele życzeń. Listy gratulacyjne przy-

słali: poseł Elżbieta Łukacijewska, marszałek woj. Bogdan Rzońca oraz pani prezydentowa Jolanta Kwaśniewska.

– Papież Jan Paweł II powiedział, że współczesny świat potrzebuje nowej wyobraźni miłosierdzia, polegającej na stanięciu przy człowieku potrzebującym pomocy. Gratuluję otwartych serc i rąk, które niosą tę pomoc. Niech ta wyobraźnia miłosierdzia trwa na ziemi sanockiej i pięknie się rozwija – życzył jubilatom ks. Marian Bocho, dyrektor Caritas archidiecezji przemyskiej.

Wśród wolontariuszy zdecydowanie dominują dziewczęta. Kilka z nich zapytałyśmy – dlaczego to robią. – „Chciałam sobie udowod-

nić, że coś potrafię”, „I tak więcej otrzymuję, niż mogę ofiarować”, „Już piosenka mówi, że życie nie tylko jest po to, żeby brać”.

Dziewięciu osobom, najbardziej wspierającym nowe stowarzyszenie, nadano tytuły „Honorowego wolontariusza”. Są to: Stanisław Zarzyczy, przew. Rady Powiatu, Józef Folcik, prezes Rafinerii Jasło, Ryszard Ziarko – prezes firmy „Ciarko”, Antoni Rejnin, kierujący firmą „Rejman”, Czesław Bartkowski – prezes SPGK w Sanoku, Barbara Litak-Zarebska – PZU SA. w Rzeszowie, Marian Stach – PZU SA. w Sanoku, Zofia Szmyd – PZU Życie w Sanoku i Bolesława Witkowska – Warta.

Jubileusz pierwszej rocznicy utworzenia PCW był kolejną okazją do przyjęcia do stowarzyszenia kilkunastu nowych wolontariuszek.

o obchodach przeczytaliśmy
w tygodniku „Nowiny” w dniu
30 maja 2002 r.

Są potrzebni

SANOK: Pierwsza rocznica
istnienia wolontariatu

Mija właśnie rok od czasu, gdy w królewskim mieście Sanoku zaczął się organizować wolontariat. Pomysł powstania organizacji narodził się w kręgu ludzi oddanych bez reszty pracy dla innych, pełnych energii, zapału, ale także serdecznych, dobrych, ciepłych - dla których ważne jest nie "mieć", ale "być".

Pierwsze spotkania miały charakter rozpoznawczy. Z jednej strony chodziło o wzajemne poznanie się ludzi, którzy przyszli do stowarzyszenia ze swoją gotowością niesienia pomocy, czynienia dobra, lub (jak to mówili niektórzy) "z sercem na dłoni".

Z drugiej strony chodziło o rozpoznanie potrzeb i przedstawienie propozycji i form działania. Członkowie wolontariatu rozpoznawali miejsca, gdzie ta pomoc była szczególnie wyczekiwana, upragniona. Obserwując zachowania ludzi, którzy przyszli do wolontariatu, wyczuwało się na każdym kroku otwartość, serdeczność, skromność, prostotę, bezpośredniość. Wyczuwało się także, że ludzie, którzy tu przyszli, uczynili to z potrzeby serca, a nie z potrzeby zrobienia kariery czy uzyskania rozgłosu.

Takim duchem ożywia towarzystwo inicjatorka ruchu wolontariatu wicestarostka powiatu sanockiego i równocześnie przez Do-

Spora część wolontariuszy świadczy pomoc indywidualnie, opiekując się osobami starszymi, niepełnosprawnymi. Młodzi wolontariusze entuzjastycznie podchodzą do swej misji niesienia pomocy dzieciom z porażeniem mózgowym, cierpiącym na autyzm czy z zespołem Downa.

Dla młodych wolontariuszy oprócz niewątpliwej, osobistej satysfakcji z efektów swoich działań pojawia się szansa na podjęcie pracy. Niektórzy wolontariusze już sprawdzili się w różnych placówkach i podjęli nawet pracę na etacie.

Młodzi uczestniczą w programie Europejski Wolontariat, który stwarza dla najlepszych szanse na pracę w przyszłości w kraju bądź za granicą.

Jednym z akordów działalności sanockiego wolontariatu jest akcja "starszy brat, starsza siostra", której ogólnopolskim propagatorem i koordynatorem jest Fundacja im. Stefana Bato-rego. Działania wolontariuszy są skierowane do dzieci znajdujących się w trudnej życiowej sytuacji, z niepełnych rodzin. Wolontariusze spędzają z dziećmi wolny czas, pomagają w nauce, pomagają rozwiązywać osobiste problemy, związane z zagubieniem się w trudnościach życia, pomagają w dowartościowaniu się i rozwijaniu własnych zainteresowań.

Wolontariat to zawi-

wi Tygodniku
"Nowe
Podhorce"

wydanym
w dniu 5 czerwca
2002 r.

Z potrzeby serca

Już od roku w naszym mieście działa Powiatowe Centrum Wolontariatu. Za jego sprawą kilkudziesięciu młodych ludzi poświęca swój czas, wysiłek i serce osobom potrzebującym. Uroczyste spotkanie z okazji pierwszej rocznicy odbyło się w ubiegłym tygodniu, gromadząc niezwykle liczne grono gości – przedstawiciele samorządu, duchowieństwa, prezesów firm sponsorujących ideę wolontariatu oraz młodzież sanoc-
kich szkół.

– Już ponad rok stowarzyszenie nasze realizuje swój podstawowy cel statutowy, jakim jest niesienie pomocy osobom najbardziej potrzebującym, ubogim, chorym, niepełnosprawnym i pozbawionym opieki bliskich. Nie robimy tego dla splendoru czy zasług, nie jest to forma akcji wyborczej – czynimy to z potrzeby serca – podkreślała w swoim wystąpieniu **Czesława Kurasz**, prezes stowarzyszenia. – Chcemy w ten sposób wdrożyć w życie jakże piękną maksymę „Człowiek wart jest tyle, ile od siebie może dać drugiemu”. A potrzeby w tym zakresie są ogromne. Wraz z postępem cywilizacyjnym wydłuża

się średnia wieku życia, a tym samym społeczeństwo starzeje się. Równocześnie rośnie liczba dotkniętych niepełnosprawnością. Według danych GUS-u jest to już ponad 14 proc. ogółu ludności. Prognozy mówią, że w 2010 r. liczba ta osiągnie 7 mln osób.

Nawiązując do historii ruchu Czesława Kurasz przypomniła, iż wolontariat pojawił się w Polsce osiem lat temu. W Sanoku idea trafiła na podatny grunt w ubiegłym roku. Z uwagi na brak uregulowań prawnych (prace nad ustawą o wolontariacie trwają już od kilku lat) sanoczanie zdecydowali się pójść własną drogą,

powołując stowarzyszenie. W kwietniu ub. roku w Sali Herbowej UM wręczono legitymacje i identyfikatory pierwszej 23-osobowej grupie wolontariuszy. Ochotnicy ci zostali następnie skierowani do domów pomocy społecznej, domu dziecka, pogotowia opiekuńczego, warsztatów terapii zajęciowej. Po roku działalności Powiatowe Centrum Wolontariatu liczyło już 110 członków, w tym 80 młodych wolontariuszy. Są wśród nich nauczyciele, pielęgniarki, ekonomiści, pracownicy samorządowi. Sanocka organizacja była pierwszą na Podkarpaciu.

Podczas uroczystości w SDK przyznano tytuł *Wolontariusza Roku*. To zaszczytne miano przypadło w udziale **Barbarze Milczanowskiej**, która wspólnie odnalazła się w trudnym środowisku Schroniska dla Bezdomnych. Tytuł *Wzorowego Wolontariusza* przyznano **Janinie Husejko, Marli Krawczyk, Ewelinie Twardy i Paulinie Zubik, a Honorowego Wolontariusza – Stanisławowi Zarzycznemu, Józefowi Folcikowi, Ryszardowi Ziarko, Antoniemu Rejninowi, Czesławowi Bartkowskemu, Barbarze Litak-Zarębskiej, Marianowi Stachowi, Zofii Szmyd, Bolesławie Witkowskiej** – z firm i instytucji wspomagających wolontariat.

Pod adresem twórców i członków wolontariatu skierowano wiele ciepłych słów i życzeń. – Można żyć ciągle narzekając i widząc tylko zło. Ale można też inaczej – tak, jak wy. Dobre czyny trwają wiecznie – powiedział o. **Stanisław Glista**. – Gratuluję wam sposobu na życie – mówił Stanisław Zarzyczny. Ks. prałat **Marian Bocho**, dyrektor Caritas Archidiecezji Przemyskiej przypomniał słowa Ojca św. : – Współczesny świat potrzebuje nowej wyobraźni miłosierdzia.

AUTORKA

Bohaterami tego dnia byli młodzi wolontariusze

o uroczystości napisal "Tygodnik Sanocki" w dniu 31 maja 2002 r.

W dniu 12 czerwca 2002 roku w siedzibie Powiatowego Urzędu Pracy odbyło się robocze spotkanie wolontariuszy pod przewodnictwem Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie Jana Paszkiewicza. W spotkaniu uczestniczyło sześciu kandydatów: Katarzyna Lachowicz, starsza Marja Słowczyńska, członek Zarządu Stowarzyszenia Handa Węjtuszevska, koordynator działalności młodzieżowego wolontariatu - Alfreda Stuszkiewicz.

W czasie spotkania przedłożono się bieżącym refleksjami na temat pracy członków wolontariatu oraz obchodów pierwszej rocznicy istnienia Stowarzyszenia.

Barbara Skilszanowska - "Wolontariusz Roku", nieobecna w czasie oficjalnej uroczystości, w czasie spotkania otrzymała od nas nadanie jej tego zaszczytnego tytułu.

Alfreda Stuszkiewicz złożyła podziękowanie Anecie Paszkiewicz, Elżbiecie Ciporne i Ewie Bożniak za fachowe wsparcie młodych wolontariuszy w ich praktycznej działalności.

W związku z kolekcjami młodzieżowego wolontariatu zawieszę swoje działania.

Wiemy, że z entuzjazmem i oddaniem wróci do swoich podopiecznych w przyszłości. Biorąc pod uwagę wysokie oceny ich pracy, należy spisać, że w swoim życiu są oni miłośnikami.

czas podsumowań, czas refleksji...

17. sierpnia 2002 roku

Miejmy nadzieję, że w dziele wolontariatu towarzyszyć nam będą Anne Ojca Świętego Janu Pawłowi II, wypowiedziane w ostatnich dniach do Polaków:

"Gdzie brak szacunku dla życia i godności człowieka, potrzeba miłosiernego miłosierdzia Boga, w której światło odziamie się mi odpowiedzienne wartości bezidego ludzkiego istnienia. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście... Proszę się lekce! Zaufaj Bogu, który bogaty jest w miłosierdzie."

K dniu 11 września 2002 roku w siedzibie Powiatowego Urzędu Pracy w Gaudze odbyło się spotkanie członków Powiatowego Centrum Wskazywania i pod przewodnictwem Prezes Stowarzyszenia Czesławy Kuresz. W spotkaniu uczestniczyli członkowie Zarządu oraz goście: doktor Maria Konciewicz-Lytha - przewodnicząca Komisji do Spraw Rodziny w Urzędzie Miejskim, Jolanta Komosińska - epikur Działowego Centrum Aktywności w Besku.

Spotkanie stanowiło kolejny etap działalności wolontariatu międzynarodowego, który w okresie wakacji działał w ograniczonym zakresie. Pracę między innymi koordynować będzie w dalszym ciągu Alfreda Buszkiewicz, a pomocą fachową, merytoryczną będzie Ewelina Cipora, Ewa Poznańska, Aneta Paszkiewicz.

Doktor Maria Konciewicz-Lytha podkreśliła znaczenie działalności wolontariatu w jej różnych formach. Jolanta Komosińska przedstawiła się doświadczeniami ze swojej dotychczasowej działalności.

Prezes Stowarzyszenia, członkowie Zarządu oraz goście przebiegali wolontariuszom życzenia sukcesów w pracy i wielu emocjonalnych związków z podopiecznymi.

Optymizmem napawa fakt, że pojawiły się kolejne osoby, gotowe do pracy w wskazywanym zakresie. Jedną z kandydatek przedstawiła propozycję pomocy w wyrobie przedmiotów religijno-dzielniczych. Wyrobów tego typu mogłyby być sprzedawane, a dochód przeznaczony na potrzeby Stowarzyszenia.

Kolejny rok pracy

Młodzi wolontariusze rozpoczęli po wakacjach kolejny rok pracy. W spotkaniu inauguracyjnym, które odbyło się w Powiatowym Urzędzie Pracy (11 września) uczestniczyło 35 wolontariuszy oraz 7 kandydatów. Obecni byli opiekunowie: **Czesława Kurasz**, prezes Centrum Wolontariatu, **Alfreda Stuszkiewicz**, koordynator działalności wolontariatu młodzieżowego oraz nauczycielki z Zespołu Szkół Medycznych. Gościem spotkania była **Jolanta Kornasiewicz** z Dziennego Centrum Aktywności dla Dzieci Niepełnosprawnych w Besku (w prowadzeniu którego od lata pomagają młodzi ochotnicy) oraz lek. med. **Maria Żyłka**. Pani doktor zwróciła się do młodych wolontariuszy z prośbą, aby wsparli rodziców, których dzieci były leczone w szpitalu albo są przewlekłe chore i wymagają opieki nieraz przez całą dobę. Z ciekawą inicjatywą wystąpiła jedna z pań, która chce nauczyć wolontariuszy wykonywania ozdób i stroików świątecznych z naturalnych materiałów. Dochód z ich sprzedaży mógłby zasilić konto wolontariatu. (z)

Obecnie w wolontariacie działa 98 osób, przeważnie jest to młodzież. Mają 50 podopiecznych – osoby starsze, chore, niepełnosprawne. W czasie wakacji zgłosili się kolejni chętni, którzy liczą na pomoc, opiekę i uśmiech wolontariuszy. Na zdjęciu – wręczanie legitymacji podczas jednego z wcześniejszych spotkań.

o kolejnym stopniu doświadczenia
 w literaturze napisano "Tygodnik
 Sanocki" w dniu 20 września 2002 r.

" Jest w ciele ludzkim zdolność
 wyrażania miłości, tej miłości,
 w której człowiek staje się darem "
 (Jan Paweł II)

„Otwórzcie oczy, otwórzcie serca”

Inauguracja kolejnego etapu działalności sanockiego, młodzieżowego wolontariatu miała miejsce w czasie spotkania Zarządu stowarzyszenia i członków wolontariatu pod przewodnictwem Prezesa, wicestarosty Czesławy Kurasz. Spotkanie odbyło się w dniu 11 września br. w siedzibie Powiatowego Urzędu Pracy.

W spotkaniu uczestniczyli goście: doktor Maria Koncewicz Żyłka - przewodnicząca Komisji do Spraw Rodziny Urzędu Miasta, a także Jolanta Komasiwicz - opiekun Dziennego Centrum Aktywności w Besku.

Dotychczasowe doświadczenia wykazują, że zapotrzebowanie na pomoc wolontariuszy jest ogromne. Młodzież zainspirowana optymizmem i entuzjazmem Pani Prezes jest gotowa do działania. Podobnie jak w poprzednim okresie swoją fachową wiedzą będą wspierać młodych Ci-pora Elżbieta, Ewa Pożniak, Aneta Paszkiewicz ze Studium Medycznego w Sanoku.

Pani doktor Maria Koncewicz Żyłka pod-

kreśliła znaczenie działalności wolontariatu w jej różnych formach jak pomoc osobą niepełnosprawnym, w tym dzieciom z porażeniem mózgowym oraz osobom z problemami geriatrycznymi.

Jolanta Komasiwicz podzieliła się doświadczeniami ze swojej dotychczasowej działalności. Alfreda Shuszkiewicz - koordynator działalności wolontariatu młodzieżowego podkreśliła, że młodzi wolontariusze podejmują kolejny etap pracy ubogaceni nauką Ojca św. Jana Pawła II, przekazaną w czasie niedawnej pielgrzymki do ojczyzny i zobowiązani niepisany testamentem zmarłego Marka Kotańskiego, zawartym w historii jego działalności.

Prezes stowarzyszenia, członkowie Zarządu oraz uczestniczący goście przekazali młodym wolontariuszom i ich opiekunom życzenia sukcesów w pracy w tej chwytającej za serce działalności i emocjonalnych związków z podopiecznymi.

Czego oczekują od wolontariuszy potrzebujący. Mówi o tym wiersz jednego z rodziców podopiecznych, zaprezentowany w czasie spotkania przez Jolantę Komasiwicz:

*Nie chcemy litości
pomocy czekamy
ciepłego ręki podania
nie ciekawości lecz życzliwości
zainteresowania
dajcie nam szansę
na śmiech na sukces
na chwilę przeżyte szczęśliwie
byśmy nie byli milczeniem okryci
współczująco wstydliwie
odrzućcie niechęć
nie uciekajcie
niech szczęście gdy zechce dogoni
otwórzcie oczy otwórzcie serca
nie mówcie o nas to oni.*

Potrzebujący, cierpiący, samotni, dotknięci przez los mogą oczekiwać pomocy pod numerem telefonu 46 46 580, gdzie informacji o formach pomocy udzieli dyżurujący wolontariusze.

DANUTA OZUBKO

o pracy wolontariatu piset „Głos Ziemi Sanockiej”
w numerze 133 z dnia 6 października 2002r.

3 października 2002 roku.

Kolejne, poboczne spotkanie wolontariuszy, tym razem pod przewodnictwem dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie Janie Paszkiewicz.

Spotkanie było okazją do wymiany doświadczeń z pracy wolontariuszy. Pomiędzy w szeregi wolontariatu weszły nowe osoby, dyrektor przypomniał historię powstania i rozwoju organizacji.

Obecna na spotkaniu Maria Skocnyńska - Kaczelnik Wydziału Zdrowia Starostwa przedstawiła zebranym przeszenie działalności obywatelskiej w bieżącym roku Centrum Rehabilitacji Dyskutowano także na temat barier, swobodnych z działalnością wolontariuszy w szpitalu.

O warunkach pracy wolontariuszy w różnych środowiskach zebrani dowiedzieli się z relacji Alfredy Shuszkiewicz koordynatorce działalności młodzieżowego wolontariatu.

To wspominał,
że ktoś - przez Wasze dłonie
moje odkrywa świat.

Pełen podziwu słuchałem dzisiaj
o Waszej pracy.

Gratulacja,

22.X.2002

W dniu dzisiejszym czyli w dniu 22 października 2002 r. do Powiatowego Centrum Wolontariatu wstąpiło 15 wolontariuszy. Świadkiem tego wydarzenia był Radosław Ciszewski z Polskiej Fundacji imienia Roberta Schumana.

Na podstawie uchwały Zarządu Powiatowego Centrum Wolontariatu przyjęto do Honorowego następujące osoby: *Magdalena Szymonides, Aneta Kleske, Maria Modrowska, Maria Smul, Aleksander Mlewa, Edyta Dyrda, Honorata Komarowicz, Marcina Komarowicz, Anna Kujenka, Katarzyna Gogolew, Irena Orenkowska, Katarzyna Wesołowska, Monika Mucha, Kamila Szmył, Danuta Duszczynska.*

Legitymacje i identyfikatory wnieśli: *wicestarosta, prezes PCW i sekretarz Jurek, Alfreda Siuszkiewicz, Radosław Ciszewski, Jan Paszkiewicz.*

Wolontariat w ofensywie

MARIAN STRUŚ

SANOK. Powiatowe Centrum Wolontariatu imponuje swoją dynamiką rozwoju. We wtorek w swoje szeregi przyjęło kolejnych 15 wolontariuszy, którym wręczono legitymacje i identyfikatory. Gościem spotkania był Radosław Ciszewski z Polskiej Fundacji imienia Roberta Schumana.

Powiatowe Centrum Wolontariatu istnieje dopiero półtora roku, a już liczy 87 członków. Ewentementem, a zarazem jego siłą, jest wolontariat młodzieżowy, w którym działa 2/3 wolontariuszy. Godnym szczególnego uznania jest działalność Szkolnego Koła Wolontariatu w Zespole Szkół Medycznych, skupiającego 28 uczennic i 4 nauczycielki.

Pomagają ludziom w potrzebie

– Głównie koncentrujemy się na opiece indywidualnej, obejmując nią ludzi przewlekle chorych, niepełnosprawnych, a także i dzieci. Ale coraz częściej nasi wolontariusze pojawiają się także w różnego rodzaju instytucjach i stowarzyszeniach, m.in. w Warsztatach Terapii Zajęciowej, Domu Pomocy Społecznej, Schronisku im. św. Brata Alberta, Ośrodka Wczesnego Nauczania, świetlicach terapeutycznych itp. Jest już 17 takich podmiotów, z którymi współpracujemy – powiedziała Alfreda Słuszkiewicz, koordynator Centrum, główny organizator wolontariatu młodzieżowego.

Narodziny Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku były odpowiedzią na rosnące ubóstwo społeczeństwa, na problemy ludzi niepełnosprawnych, czy odtrąconych. Mówił o tym jeden ze współtwórców PCW Jan Paszkiewicz, dyrek-

Nowi wolontariusze otrzymują legitymacje i identyfikatory.

tor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie. – Tworzymy model polityki społecznej, w którym charytatywna pomoc będzie miała ogromną rolę do spełnienia. Finansowa zasobność samorządów jest bowiem tak niewielka, że trudno marzyć o płatnych usługach opiekuńczych. A zatem kto będzie miał dobry wolontariat oraz dużą liczbę społecznych organizacji i fundacji, ten będzie mógł pomóc ludziom w potrzebie.

Działają z rozmachem

Zafascynowany był rozmachem działania sanockiego wolontariatu Radosław Ciszewski z Polskiej Fundacji imienia Roberta Schumana. – Generalnie zajmujemy się integracją europejską, budowaniem mostów w Europie. Mnie przypadł w udziale międzynarodowy wolontariat, który pięknie się rozwija. Aktualnie 50 polskich wolontariuszy pracuje poza granicami kraju, głównie w Niemczech, we Francji i Wielkiej

Brytanii, natomiast w Polsce działa 14 wolontariuszy z zagranicy.

Jak zapewnił R. Ciszewski, Sanok wkrótce dołączy do ośrodków, które dominują w międzynarodowym wolontariacie. W niedługim czasie przybędzie tu jeden z wolontariuszy niemieckich, natomiast jeszcze w tym roku grupa chętnych wolontariuszy wyruszy z Sanoka do Niemiec i Francji. Zaznaczył też, że po nabyciu niezbędnych doświadczeń, sanockie centrum samodzielnie będzie mogło zajmować się międzynarodową wymianą wolontariuszy, a Fundacja Schumana ograniczy się wyłącznie do roli koordynatora.

Podniosłym momentem spotkania było przyjęcie w poczet wolontariuszy 15 nowych członków. Legitymacje i identyfikatory wręczali im: prezes PCW Czesława Kurasz, wicestarosta sanocki, Alfreda Słuszkiewicz, Radosław Ciszewski oraz Jan Paszkiewicz. W grupie tej wyraźnie dominowały dziewczęta w wieku 18 - 20 lat.

Wolontariusze będą zarabiać

SANOK. Żeby działać, trzeba mieć pieniądze. Sanoccy wolontariusze wymyślili sposób na ich zarabianie. Oczywiście nie na swoje wynagrodzenia lecz na cele wolontariatu.

Na pracownię plastyczno-dekoratorską zaadaptowali pomieszczenia piwnic w budynku przy ul. Ogrodowej, w którym mieszczą się Warsztaty Terapii Zajęciowej.

– Czas jest gorący, jako że zbliża się Święto Zmarłych, a wkrótce potem Boże Narodzenie. Są to niepowtarzalne okazje, aby zrobić ładne stroiki świąteczne, ozdóbki, dekoracje i sprzedawać je chętnym – mówi Maria Modrowska, wolontariuszka, jedna z inicjatorek utworzenia pracowni. Zaprasza ona do siebie wolontariuszki, które byłyby chętne do zajęcia się „produkcją” ozdób i stroików. – To wcale nie muszą być wielcy artyści. W każdym człowieku drzemie dusza artysty – mówi, zachęcając do pomocy.

Pomysł spodobał się, czego dowodem jest fakt, iż pracownia ma już swoich pierwszych sojuszników. W ich gronie znaleźli się Nadleśnictwo Lesko i leśnictwo w Łączkach, które przekazało im jedlinę. Kwaciarnie p. Moczarnej p. Nocuń postarały się o prezenty kwiatowe, zaś sklep „Firanki” (hala) i hurtownia „Kameleon” o różne materiały przydatne do tworzenia.

– Stroiki, które właśnie wykonujemy, zechcemy sprzedać przed Wszystkimi Świętymi. Zaraz potem przystąpimy do produkcji ozdób bożonarodzeniowych – mówi Maria Modrowska. – Na zlecenie podejmiemy się dekoracji wystaw i witryn sklepowych.

emes

*i 28 październik
20020.*

*o działalności sanockiego wolontariatu
frisezy „Stowiny” w dniu 24 październik 20020*

- Wolontariat to ciężka praca, kształtująca osobowość i charakter - stwierdził Radosław Ciszewski, przedstawiciel Polskiej Fundacji im. Roberta Schumanna z Warszawy

Nowi wolontariusze

Nowe legitymacje wręczali Czesława Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku, i Radosław Ciszewski, przedstawiciel Polskiej Fundacji im. Roberta Schumanna
Fot. Elżbieta Barbara

SANOK. Piętnastu nowych wolontariuszy przyjęto w szeregi sanockiego Powiatowego Centrum Wolontariatu. Do tej pory w wolontariacie pracuje 87 osób, większość z nich to młodzież.

Na uroczystość przybył Radosław Ciszewski, przedstawiciel Polskiej Fundacji im. Roberta Schumanna z Warszawy. Właśnie on, wspólnie z Czesławą Kurasz, prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu, wręczał legitymacje nowym członkom.

- Wolontariat daje duże możliwości, jednak jest to ciężka praca, która kształtuje charakter i osobowość - stwierdził Radosław Ciszewski. - Mamy możliwość wysyłania wolontariuszy za granicę. Obecnie w Polsce przebywa 14 wolontariuszy z innych krajów. Polskich za granicą jest około 50. Taki wyjazd,

większość młodzieży traktuje jako ukoronowanie swej pracy w wolontariacie. W czasie najbliższych wakacji chcielibyśmy wysłać do Niemiec i Francji - po trzech wolontariuszy do każdego z wymienionych krajów - z sanockiego Powiatowego Centrum Wolontariatu. Za interesowanie tego rodzaju wyjazdami w innych miastach jest ogromne. Zobaczmy, jak będzie w Sanoku.

PCW działa już ponad rok. Sanoccy wolontariusze współpracują z siedemnastoma instytucjami na terenie Sanoka (z Domem Pomocy Społecznej, różnego rodzaju fundacjami). Pomagają również w nauce dzieciom z rodzin wielodzietnych. PCW posiada systematycznie uzupełniany bank danych. Zawiera on informacje dotyczące samych wolontariuszy oraz ich podopiecznych. **bel**

Na szerokie wody

Powiatowe Centrum Wolontariatu przyjęło w swoje szeregi kolejnych wolontariuszy. Przebywający w naszym mieście Radosław Ciszewski z Polskiej Fundacji im. Roberta Schumana był zdumiony dynamiką i rozmachem stowarzyszenia, które po kilkunastu miesiącach liczy blisko 90 członków i prowadzi aktywną działalność w wielu środowiskach. Gość obiecał, że kilku młodych wolontariuszy z Sanoka zostanie skierowanych do pracy w Niemczech i Francji.

Blisko dwie trzecie sanockich wolontariuszy stanowi młodzież. Szczególnie prężna grupa działa w Zespole Szkół Medycznych, gdzie Szkolne Koło Wolontariatu zrzesza 28 wolontariuszy i cztery nauczycielki. - Skupiamy się przede wszystkim na opiece indywidualnej w środowisku domowym, zajmując się ludźmi niepełnosprawnymi, przewlekle chorymi, starszymi i dziećmi z rodzin wielodzietnych - mówiła **Alfreda Słuszkiewicz**, opiekunka wolontariatu młodzieżowego - W tym roku poszerzyliśmy zakres naszego działania także o opiekę instytucjonalną, nawiązując współpracę z 17 instytucjami i organizacjami na terenie Sanoka, m.in. Warsztatami Terapii Zajęciowej, Domem Pomocy Społecznej, Schroniskiem im. św. Brata Alberta, Społecznym Ośrodkiem Wczesnego Nauczania, Świetlicą Terapeutyczną. Z inicjatywy prezes Centrum Wolontariatu **Czesławy Kurasz**, powstał komputerowy bank danych, zbierający informacje o wolontariuszach i ich podopiecznych. Natomiast **Maria Modrowska** była pomysłodawczynią utworzenia Warsztatów Twórczości Plastycznej, gdzie będą powstawały świąteczne stroiki i ozdoby z surowców naturalnych. Dochód z ich sprzedaży zasili skromne konto stowarzyszenia. - Już teraz widzimy potrzebę utworzenia Biura Pośrednictwa Pracy dla Wolontariuszy i Klubu Wolontariusza, w którym moglibyśmy spotykać się, wymieniać doświadczenia. Wolontariusze pracują w różnych miejscach, uczą się w różnych szkołach, dlatego dotarcie do wszystkich i ogarnięcie całości jest zadaniem niełatwym - dodała **Alfreda Słuszkiewicz** **Jan Paskiewicz**, dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie i współtwórca stowarzyszenia, zwrócił uwagę, że Polska dąży do modelu pomocy społecznej, opartej na stowarzyszeniach i organizacjach charytatywnych. Potrzeby w zakresie tej pomocy z roku na rok są coraz większe. Szacuje się, że w 2006 r. w Polsce będzie 6 mln osób niepełnosprawnych. Rosnie

także skala ubóstwa - w powiecie sanockim w 30 proc. rodzin dochód na osobę nie przekracza minimum socjalnego. - Wolontariat jest sposobem na świadczenie usług opiekuńczych metodą praktycznie bezkosztową. Najcenniejsze jest to, że młodzi ludzie, wkraczający w dorosłe życie, uczą się pomagać innym. Tym bardziej że świat i media lansują ideał człowieka zdrowego, silnego, przebojowego i rozpychającego się łokciami.

Gość spotkania, Radosław Ciszewski, podkreślał, że z wolontariatem związany jest od 16. roku życia. Wieloletnia praca, zwieńczona wyjazdem zagranicznym, zaowocowała po powrocie do kraju dwiema propozycjami pracy, m.in. z fundacji Schumana. Organizacja, którą reprezentuje, koncentruje się obecnie na integracji europejskiej i umiędzynarodowieniu wolontariatu: - Staramy się wysłać z Polski za granicę jak największą liczbę wolontariuszy i jak najwięcej osób z Europy umieścić w Polsce. Obecnie 50 polskich wolontariuszy pracuje poza granicami kraju. Pobyt trwa minimum 6 miesięcy, a często nawet 9 lub 12. - Chodzi nam o to, by wolontariusze jak najwięcej nauczyli się, nabrali doświadczenia, podszkolił język i nawiązali kontakty. Chętnych do wyjazdu jest bardzo dużo, np. na 20 miejsc do Niemiec było ponad 800 zgłoszeń. Szansę na zagraniczny wyjazd będą mieli także młodzi wolontariusze z Sanoka. Radosław Ciszewski po - jak podkreślił - twardej rozmowie z Czesławą Kurasz, złożył obietnicę, że trzy osoby pojedą do Niemiec i trzy do Francji. W Sanoku natomiast rozpocznie pracę wolontariusz z Niemiec; docelowo trafi tu trzech, czterech obcokrajowców z różnych państw europejskich.

Uroczystym momentem spotkania było przyjęcie do grona wolontariuszy piętnastu nowych członków, którzy otrzymali legitymacje i identyfikatory. Szeregi wolontariatu zasiliły głównie dziewczęta z sanockich szkół średnich.

relacje
w "Superst
Starosciach"
w dniu 24.10.02

ożar
w "Tygodniku
Sanockim"
w dniu 31.10.02.

SZCZERZE MÓWIĄC

Wolontariat to nie praca zarobkowa

Rozmowa z RADOSŁAWEM CISZEWSKIM
z Polskiej Fundacji im. Roberta Schumana

– Czy Polacy chętnie wyjeżdżają, aby pomagać innym ludziom?

– Bardzo chętnie. W tym roku na 20 miejsc, jakie mieliśmy w ramach jednego projektu w Niemczech, zgłosiło się 800 chętnych. Musieliśmy przeprowadzić ostrą selekcję. Aktualnie za granicą pracuje 50 naszych wolontariuszy, natomiast w Polsce jest 14 ochotników z Europy Zachodniej.

– Dlaczego ludzie decydują się na takie wyjazdy?

– Nasi wolontariusze traktują wyjazd za granicę jako ukoronowanie swej charytatywnej działalności w kraju. Wśród motywacji znajduje się nauka języka obcego, oczywiście w połączeniu z niesieniem dobra.

– Czym zajmują się polscy wolontariusze?

– Jest to głównie opieka nad ludźmi starymi, niedołączonymi,

Radosław Ciszewski, Fundacja Szumana

niepełnosprawnymi dziećmi, narkomanami. Pracują także w dziedzinie ekologii – troszczą się o jeden z parków narodowych w Grecji.

– Z czego utrzymuje się wolontariusz?

– Otrzymuje kieszonkowe oraz ma zagwarantowane wyżywienie i mieszkanie. W większości przypadków pieniądze pochodzą z funduszy europejskich. Miesięcznie dysponują kwotą 140 - 170 euro, jak na warunki europejskie, kwotą niewielką. To nie jest praca zarobkowa.

– Jak długo przebywają polscy wolontariusze za granicą?

– Większość od 6 miesięcy do 1 roku. Wyjeżdżają najprzeróżniejsi ludzie; osoby na stanowiskach, które w tym celu biorą urlopy bezpłatne, bezrobotni, młodzi ludzie. Nie stawiamy żadnych wstępnych wymogów. Ani w zakresie wykształcenia, ani doświadczeń wolontariackich. Nie muszą też znać języka danego kraju, choć byłby bardzo przydatny, podobnie, jak wrażliwość.

MARIAN STRUŚ

12.11

Wywiad ukazał się
w dzienniku "Stowimy"
w dniu 20 listopada 2002 r.

W dniu 5 listopada 2002 roku w sali
 herbowej Urzędu Miasta młodsi wolontariusze
 pod przewodnictwem Preses Stowarzyszenie
 Credo my sukcesu przyjacieli wolontariusze z Skieniec,
 Gregor, pochodzący z Kolonii będzie proco-
 nat jako wolontariusz w pensjonacie domu
 bezdomnego invalidy. Gregor będzie przeby-
 wał w Sandku do końca sierpnia 2003 roku.
 W spotkaniu uczestniczył Radostan Cisewski
 przedstawiciel fundacji im. Schumana, który
 przedstawił gości zeboenym.

Opis wolontariuszy w spotkaniu wzięli
 udział Alfreda Anskiewicz i Jan Paszkiewicz.
 Dyrektor Jan Paszkiewicz poinformował
 wolontariuszy o formie szkoleń, przygotowa-
 nych ich do pracy z podopiecznymi.

Przyjacieli Gregora przez członków
 Powiatowego Centrum Wolontariatu

A dniach 22-23 listopada 2002
 w Bukowsku miało miejsce szkolenie
 wolontariuszy. Organizatorami szkolenia
 byli prezes Stowarzyszenia - Czesława Kurasz
 i dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy
 Rodzinie - Jan Paszkiewicz.

Wykłady i zajęcia warsztatowe prowadziły:
 Elżbieta Cipora, Aneta Paszkiewicz, Ewa
 Poźniak, Anita Żyłka, Tadeusz Pióro.
 Młodzież pogłębiła swoją wiedzę, dotyczącą
 metod pracy w środowiskach podopiecz-
 nych.

Szkolenie przybrało formę spotkania
 integracyjnego. Sprzyjało temu andrzej-
 kowa dyskoteka.

Aby lepiej służyć

Trzydziestu pięciu młodych wolontariuszy z Powiatowego Centrum
 Wolontariatu uczestniczyło w dwudniowym szkoleniu, pogłębiając
 swoją wiedzę m.in. na temat metod pracy w środowiskach,
 w których działają.

Sesja szkoleniowa odbyła się w Bukowsku, a jej organizatorem
 była Czesława Kurasz, prezes stowarzyszenia i Jan
 Paszkiewicz, dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie.
 Wolontariuszom, w większości członkom Szkolnego Koła Wolon-
 tariatu, działającego przy Zespole Szkół Medycznych, towarzy-
 szyła także Alfreda Stuszkiewicz, opiekunka Młodzieżowego
 Wolontariatu i Janusz Rudy, wiceprezes stowarzyszenia.

Szkolenie składało się z wykładów i zajęć warsztatowych.
 Młodzież pod kierunkiem fachowców pogłębiała swoją wiedzę
 z zakresu metod pracy w środowiskach podopiecznych, uczyła
 się tolerancji, a także - na zajęciach warsztatowych - wypracowy-
 wała cenne materiały do dalszej pracy. Uczestnicy byli zaskoczeni
 różnorodnością poruszanej tematyki i sposobem jej prezentacji,
 czego dowodem była spontaniczność i aktywność podczas zajęć
 oraz szczerść wypowiedzi. Młodzi ludzie czuli się potrzebni
 i docenieni za swoją trudną pracę, często niedostrzeganą, a tak
 niezbędną wielu ludziom. Sympatycznym urozmaicheniem
 szkolenia była dyskoteka andrzejkowa.

Wykłady i zajęcia prowadzili: Elżbieta Cipora, Aneta
 Paszkiewicz, Tadeusz Pióro, Ewa Poźniak, Anita Żyłka.

O spotkaniu napisat "Tygodnik
 Senoche" w dniu 23.11.2002r.

11 grudnia 2002r. Kolejne spotkanie
wolontariuszy odbyło się w siedzibie
Kierownika Terapii Zajęciowej w Sądoku.

Spotkaniu przewodniczyła prezes Stowarzyszenia - Crestana Kurcz.

Spotkanie poświęciliśmy swojej obecności
kierownik - Alicji Blecharczyk i viceprezesa
Adem Kurcz. Goście zapoznali się z historią
powstania senociego wolontariatu i zakresem
jego działań. Wybraliśmy gotowość pomocy
dla inicjatyw stwarzających.

Prezes Crestana Kurcz otrzymała
zobowiązanie wypracowanie święteczne i nowo-
roczne.

Członkowie wolontariatu uczestni-
czyli w zabawie charytatywnej i organi-
zacji "Słuchajliem" dla dzieci w jadalni
ni obwodniczkowej dnia 6 grudnia 2002r.
Wolontariusze brali udział w przygo-
towaniu wigilii dla osób samotnych i bez-
domnych

W akcji "Porządnym dzieciom święta"
uczestniczyło 28 wolontariuszy. Pomagali
w zbiorze darów dla dzieci ubogich.

W imprezach Wielkiej Orkiestry Świątecz-
nej pomocy uczestniczyło 30 wolontariuszy.

zdjęcie przedstawia
uczestników zabawy
mikołajkowej

Chcę pokazać rodzicom Sanok

Od listopada ub. roku pracuje w naszym mieście wolontariusz z Niemiec, **Georg Altenstein**, z fundacji Initiative Christen fur Europa. Do Polski trafił za pośrednictwem Fundacji Roberta Schumana. Organizacja ta koncentruje się obecnie na integracji europejskiej i wymianie wolontariuszy z różnych krajów. Dzięki fundacji sześciu wolontariuszy z Sanoka podejmie w najbliższym czasie pracę w Niemczech i Francji. Grzegorz, bo tak wszyscy tu na niego mówią, został przydzielony do pomocy w Warsztatach Terapii Zajęciowej przy ul. Ogrodowej. Mieszka w Internacie Zespołu Szkół Mechanicznych.

AUTORKA

- Skąd u Ciebie taka dobra znajomość języka?

Przed wyjazdem do Polski przeszedłem dwumiesięczny kurs językowy, ale najwięcej nauczyłem się tutaj na miejscu. Zanim trafiłem do Sanoka, pracowałem dwa miesiące w Brzeżinach koło Łodzi, z innym wolontariuszem z Niemiec. Polski jest dość trudnym językiem, zwłaszcza gramatyka, ale próbuję sobie radzić.

- Dlaczego wybrałeś nasz kraj?

Miałem też inne możliwości wyjazdu, ale Polska była faworytem. Jesteście naszym sąsiadem, chciałem nauczyć się języka i poznać wasz kraj.

- Zamierzasz studiować fizykę. Co przyszłemu fizykowi może dać praca w wolontariacie?

W Niemczech dużo młodych ludzi pracuje w wolontariacie. Nie chciałem od razu po maturze iść na studia. Chciałem robić coś dla innych, pojechać za granicę. Dzięki pracy w wolontariacie nie będę musiał iść do wojska.

- Jak po kilku miesiącach postrzegasz Polskę i Sanok?

Ludzie są mili i bardzo gościnni. Można dyskutować na wiele ciekawych tematów – o Unii Europejskiej, o historii Polski i Niemiec, a także o piwie, muzyce, problemach młodzieży. Sanok jest bardzo żywym miastem. Wiele się tu dzieje. Ostatnio byłem na spotkaniu ekumenicznym, Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy, w kinie i na hokeju. Jeśli chodzi o minusy, są czasem problemy związane z organizacją. I jest bardzo zimno! U nas w Kolonii jest znacznie cieplej.

- Co robisz po pracy?

W internacie mam wielu kolegów. Czasem idziemy do pubu, na dyskotekę albo na basen. Od czasu do czasu odwiedzam kolegów pracujących w innych miastach Polski – w Warszawie, Lublinie, Wrocławiu. Przy okazji zauważyłem, że na dworcu w Rzeszowie są najlepsze zapiekanki.

- A propos jedzenia – jak ci smakuje polska kuchnia? Gdzie się stołujesz?

Macie dobrą kuchnię, może tylko trochę za dużo mięsa. Smakują mi pierogi, bigos. Posiłki jem w internacie albo w warsztatach. W weekendy radzę sobie sam.

- Podobno planujesz na wakacjach zorganizowanie w Bieszczadach spotkania integracyjnego dla wolontariuszy z Polski i Niemiec?

Tak, chcę to zrobić razem z kolegą pracującym we Wrocławiu, który jest członkiem Fundacji Edyty Stein. Rozmawiałem już z panem Janem Paszkiewiczem w tej sprawie. Zapropował on, aby spotkanie odbyło się w Jaworze. Chcielibyśmy, aby wzięło w nim udział 15 osób z Niemiec, 10 z Sanoka i 5 z Wrocławia.

- Powiedz coś jeszcze o swojej rodzinie. Gdzie spędziłeś święta Bożego Narodzenia?

Mój ojciec jest psychologiem, pracuje w poradni rodzinnej. Mama jest projektantką terenów zielonych. Najstarszy brat studiuje psychologię. Młodszy brat i siostra uczą się w szkole średniej. Święta spędziłem w domu. Być może na Wielkanoc moja rodzina przyjedzie tutaj. Chciałbym pokazać im Polskę i Sanok.

- Na początku stycznia do Sanoka przyjechał kolejny wolontariusz, Jens Kapp. Jak sobie radzi?

Jens pracuje w Schronisku im. św. Brata Alberta i 2 godz. dziennie w warsztatach; radzi sobie doskonale.

Georg
Altenstein

I jeszcze jedna łyżka...

Jens Knapp jest drugim już wolontariuszem z Niemiec, który dzięki Fundacji Roberta Schumana trafił do Sanoka. Został skierowany do Domu Bezdomnego Inwalidy im. św. Brata Alberta w Olchowcach. Pomaga tam niepełnosprawnym pensjonariuszom przy codziennych czynnościach – myciu, jedzeniu, sprzątaniu. Pracownicy domu chwalą młodego człowieka za pogodę i uczynność. Z każdym dniem chłopak coraz lepiej radzi sobie z rozumieniem i mówieniem po polsku. Jens udziela się także w Warsztatach Terapii Zajęciowej przy ul. Ogrodowej, gdzie pracuje drugi wolontariusz z Niemiec, Georg Altenstein. (2)

Na zdjęciu: Jens pomaga przy posiłku niewidomemu pensjonariuszowi schroniska im. św. Brata Alberta.

[Handwritten signature]

O pracy na terenie Sanoka wolontariuszy z Niemiec - George Altensteina i Jense Knappa opisał "Trybunnik Sanocki".

-63-

Kolejne spotkanie integracyjne i szkolenie wolontariuszy odbyło się w Bukowsku w dniach 7-8 marca 2003r.

Szkolenie wolontariuszy

Edukacja i działanie

Wolontariusze pogłębiają swoją wiedzę w zakresie tematyki medycznej. W swojej pracy spotykają przypadki wymagające wiedzy merytorycznej o różnych schorzeniach. Rolę tą spełniają szkolenia w czasie spotkań integracyjnych. Kolejne takie spotkanie odbyło się w dniach 7-8 marca br. w gościnnym Bukowsku.

Tematy edukacyjne wyeksponowane w czasie spotkania dotyczyły: zasad komunikowania się w relacjach wolontariusz-podopieczny, form opieki i rehabilitacji w przypadku chorób - Parkinsona i Alzheimer, zagrożeń chorobami cywilizacyjnymi, ocen stanu zdrowotnego polskiego społeczeństwa. Tematy zostały opracowane i przedstawione uczestnikom szkolenia przez prelegentów: **Elżbietę Ciporę, Ewę Poźniak, Anetę Paszkiewicz i Tadeusza Pióro.**

Inspiracją do niezwykle bogatego programu zajęć i doskonałego nastroju dostarczyła jak zwykle pełna entuzjazmu i optymizmu prezes stowarzyszenia **Czesława Kurasz**. Atuty potrzebne każdemu wolontariuszowi to właśnie entuzjazm i optymizm.

Dwie płaszczyzny rozwoju członków stowarzyszenia Powiatowego Centrum Wolontariatu to edukacja i działanie. Wiadomo, że od dłuższego czasu stowarzyszenie jest zdominowane przez młodzież. Oprócz codziennej pracy w środowiskach młodzi wolontariusze brali w ostatnim okresie czasu udział w akcjach służących szerszym kręgom potrzebujących jak: przygotowanie - „mikołajków” w jadalni albertyńskiej dla dzieci, wigilii w Domu Bezdomnego Inwalidy, w akcji „Rozjaśnij dzieciom święta”, w imprezach Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy.

(D.O.)

Wydarzenie to odnotował „Tygodnik Sanocki” w dniu 21 marca 2003r.

W dniu 11 kwietnia odbyło się kolejne spotkanie wolontariuszy w siedzibie Warsztatów Terapii Zajciowej przy ul. Robotniczej. Zostały zatwierdzone trzy smieszki dotyczące wyjazdu do Stenicy wolontariusze z Sando.

Do grona młodzieżowego wolontariatu zafantazyjowały się nowe kandydatki: Agata Wroniak, Magdalena Chuchle, Ewelina Szak, Edyta Rozniak, Magdalena Lisowska. Spotkaniem przewodziła prezes - Czesława Kurasz. Gościem spotkania był przedstawiciel fundacji im. R. Schumera i Ludobran Ciszewski. Z okazji wymienienia wolontariuszy sanocki wolontariat stał się wolontariatem europejskim.

40-
W dniu 22 kwietnia 2003 r. spotka-
my się w siedzibie Rodziny Rzeczów z okazji
uchwalenia ustawy o wolontariacie.

Reprezentacja KRZ

Homocaj Janku
Senator RP

Reprezentacja Rodziny Rzeczów

W nagraniu audycji uczestniczyli:
Prezes Stowarzyszenia - Crestare Kurasz,
Dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy
Rodzinie - Jan Paszkiewicz, opiekun
salutowego lubo wolontariatu - Aneta
Paszkiewicz oraz wolontariuszka Terenka
slim piorem to weznie wydzalenie D. Osulko.

5 czerwca 2003 r. - podsumowanie
kolejnego roku pracy powiatowego wolontariatu.
Spotkanie wolontariuszy przed posiedzeniem
Prezes Crestare Kurasz. odbyło się w gościnnym
miejscu projektu Lespota Szkół Ekonomicznych.
W spotkaniu uczestniczyła opiekunka
i koordynatorka działalności młodzieżowej
wolontariatu Alfreda Staszkiwicz.
Gościem spotkania był Dyrektor Powiatowego
Centrum Pomocy Rodzinie - Jan Paszkiewicz.
O gościnnym, serdecznym atmosferę spotkania
zawładł Janku Anuly - wiceprezes Stowarzyszenia.

Spotkanie poświęciło ocenę pracy wolontariuszy w minionym roku działalności. Skwapliwym sukcesem wolontariatu jest rozwój działań w ramach tzw. „wolontariatu europejskiego”. Jego kolejnym etapem jest wyjazd dwóch polskich, dwóch niemieckich wolontariuszy do Grecji w Strumcaech. Do Strumicy wyjechały: Danuta Zybka, Justyna Kiciak, Anna Gwardowska.

Elementem integrującym i lewicującym polskich i niemieckich wolontariuszy był doświadczeniowy zorganizowany w Jaworze Józef niemieckiego wolontariusza George Altensteina.

Le pracę w wolontariacie w kolejnym roku działalności podziękowanie Stowarzyszenie Prasowe Stowarzyszenie - Częstochowa Turcja.

15 sierpnia br. niemieccy wolontariusze zakończyli swoją działalność w Sa...

strona
Kryzys
Sukces
Dobro

pożegnane
złoty
z wolontariatu
Strumicy
z Strumicy

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

ul. Jagiellońska 20 Sanok 38 - 500 tel. 13/ 46 46580

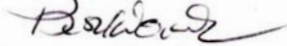

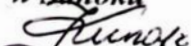
**Szanowny Pan
Jens Kapp**

W imieniu mieszkańców Ziemi Sanockiej składamy serdeczne i gorące podziękowania za moc serca okazanego osobom najbardziej potrzebującym. Pomoc osobom niepełnosprawnym i ubogim wymaga nie tylko dużego poświęcenia, ale również i umiejętności, ani jednego, ani drugiego Panu nie zabrakło. Jesteśmy pełni podziwu dla zaangażowania i pracowitości wykazanej w opiekowaniu się naszymi podopiecznymi.

Dzisiaj w Polsce wiele się mówi o wspólnej Europie i pojednaniu narodów. To właśnie takie osoby jak Pan są najlepszym ambasadorem Niemiec w Polsce. Z żalem rozstajemy się z miłym, wrażliwym człowiekiem, którego w Sanoku na pewno będzie brakować. Nasza wdzięczna pamięć będzie przy Panu.

Życzymy zdrowia i pomyślności w życiu osobistym oraz jak najszybszego spełnienia planów życiowych.

Skarbnik
Powiatowego Centrum wolontariatu
w Sanoku

Jan Paszkiewicz

Prezes
Powiatowego Centrum wolontariatu
w Sanoku

Czesława Kurasz

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

ul. Jagiellońska 20 Sanok 38 - 500 tel. 13/ 46 46580

Sanok dnia 19 sierpnia 2003 r.

Szanowny Pan
Georg Altenstein

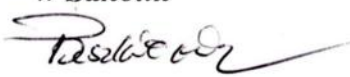
W imieniu mieszkańców Ziemi Sanockiej składamy serdeczne i gorące podziękowania za moc serca okazanego osobom najbardziej potrzebującym. Pomoc ludziom niepełnosprawnym i ubogim wymaga nie tylko dużego poświęcenia, ale również i umiejętności, ani jednego, ani drugiego Panu nie zabrakło. Jesteśmy pełni podziwu dla zaangażowania i pracowitości wykazanej w opiekowaniu się naszymi podopiecznymi.

Dzisiaj w Polsce wiele się mówi o wspólnej Europie i pojednaniu narodów. To właśnie takie osoby jak Pan są najlepszym ambasadorem Niemiec w Polsce. Z żalem rozstajemy się z miłym, wrażliwym człowiekiem, którego w Sanoku na pewno będzie brakować. Nasza wdzięczna pamięć będzie przy Panu.

Życzymy zdrowia i pomyślności w życiu osobistym oraz jak najszybszego spełnienia planów życiowych.

Skarbnik

**Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku**

Jan Paszkiewicz

Prezes

**Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku**

Czesława Kurasz

Powiatowemu Centrum Wolontariatu w Sandku

- serdeczne gratulacje i wyrazy uznania dla Faira działalności oraz nadziei na wspólne działania w "Budowaniu mostów w Europie"

z podziękowaniami za upamiąty dzień spędzony w Sandku

Krzysztof Kurowski

Koordynator projektu

"Budowanie mostów w Europie"

w Polsce i krajach nadbałtyckich

- ze Stowarzyszenia Wspólnota Kulturowa "BORUSSIA"

Sandek, 26.08.2003

W dniu 26 sierpnia Powiatowe Centrum Wolontariatu odwiedziła Komisja Kurowska reprezentująca Stowarzyszenie Wspólnota Kulturowa "BORUSSIA". Stowarzyszenie sprawuje pracę nad ruchem wolontariatu. Pani Kurowska wysoce oceniła pracę polskich, sandeckich wolontariuszy, przebywających w Niemczech.

Pani Komisja Kurowska jest koordynatorem projektu "Budowanie mostów w Europie, w Polsce i krajach nadbałtyckich". Winyta w Sandku to jeden z takich mostów budowany z ogromnym entuzjazmem przez wolontariuszy. Kolejnym dowodem jest zapowiadany nie wkrótce przyjazd do Sandku dwóch niemieckich wolontariuszy.

-45-

Wolontariat zamierza rozszerzyć swą działalność na poszczególne dzielnice miasta Sanoka. Swolontariuszem w tym mieście jest obecnie szesnastu do mieszkańców miasta.

„CZŁOWIEK JEST WART TYLE, ILE MOŻE POMÓC DRUGIEMU CZŁOWIEKOWI”

Jeśli jesteś o tym przekonana/y to zapraszamy do współpracy z POWIATOWYM CENTRUM WOLONTARIATU w Sanoku, które funkcjonuje już 3 lata.

- ❖ Naszym nadrzędnym celem jest uczulenie społeczeństwa na potrzeby innych ludzi, słabszych od nas.

Dzięki pomocy wolontariatu wiele osób uzyskało dotychczas pomoc, której nigdy nie mogłyby kupić za żadną cenę – przyjaźń, ulgę w cierpieniu, wypełnienie pustki czterech ścian, wsparcie psychiczne itd.

- WOLONTARIAT to bezpłatne, świadome i dobrowolne działanie na rzecz innych.
- WOLONTARIUSZ jest nie tylko ochotnikiem, ale przyjacielem, opiekunem, pocieszycielem i dobroczyńcą.

Może nim być każdy z Was.

- ❖ Stwarzamy szansę: wykorzystania swoich umiejętności, rozwinięcia zainteresowań, zdobycia nowych doświadczeń, zagospodarowania wolnego czasu, kontaktów z ludźmi, uzyskania referencji, a wyróżniającym się udział w wolontariacie europejskim.
- ❖ Mamy nadzieję, że zostaniecie Państwo naszymi sympatykami, a może wolontariuszami, współpracującymi z nami dla potrzeb WASZEJ DZIELNICY.
- ❖ Możecie także pomóc poprzez zgłaszanie osób potrzebujących pomocy.

ZAINTERESOWANYCH prosimy o kontakt telefoniczny
46-48-758 lub 692978030 Elżbieta Staszkiwicz
lub osobiście na dyżurze w dniu 07.09.2003 (niedziela)
w budynku Rady Dzielnicy Dąbrówka w godzinach od 9.00 do 18.00

Powiatowe Centrum Wolontariatu
w Sanoku
38-400 SANOK, ul. Jagiellońska 30
NIP 887-12-40-18 REGON 14129018

Presekcje mieszkańców były żywe i spontaniczne.

o tym przeczytaliśmy w „Rzeczpospolitej” w dniu 13.08.2003r.

Prawa i obowiązki wolontariuszy

Według ustawy o działalności pożytku publicznego i wolontariacie (z 24 kwietnia 2003 r.) wolontariuszem jest osoba, która „ochotniczo i bez wynagrodzenia wykonuje świadczenia” na rzecz organizacji pozarządowych lub dla administracji publicznej (z wyłączeniem prowadzonej przez nie działalności gospodarczej). W ustawie określono prawa i obowiązki wolontariuszy.

■ Jeśli będziesz pracował jako wolontariusz krócej niż 30 dni, organizacja, na rzecz której działasz, ma obowiązek zapewnić ci ubezpieczenie od następstw nieszczęśliwych wypadków.

■ Organizacja może, ale nie musi, pokryć koszty twojego ubezpieczenia zdrowotnego.

■ Może też zapłacić za twoje podróże służbowe i wypłacić ci diety.

■ Jako wolontariusz powinien mieć kwalifikacje, które odpowiadają rodzajowi i zakresowi wykonywanej przez ciebie pracy.

■ Organizacja, dla której będziesz pracować, nie podpisze z tobą umowy o pracę, ale zawrze porozumienie. Usne – jeśli praca trwać będzie krócej

niż 30 dni (choć masz prawo poprosić o jego spisanie). Pisemne – gdy przewiduje związać się z tobą na dłużej niż 30 dni. Powinno być ono zapisane w formie umowy cywilnoprawnej. Dobrze jest, jeśli znajdzie się w nim informacja, w jaki sposób obie strony mogą je rozwiązać. Ministerstwo Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej przygotowuje wzory takich porozumień, z którymi nie-

dlugo będzie można się zapoznać na jego stronie internetowej www.mpips.gov.pl

■ Na twoją prośbę organizacja może napisać opinię o twojej pracy, która może być ci pomocna przy poszukiwaniu pracy.

■ Jeśli praca, którą wykonujesz dla danej organizacji, może mieć niekorzystny wpływ na twoje zdrowie lub bezpieczeństwo, powinieneś być o tym przez nią poinformowany. DCZ

Okręś mianem to prętem w działalności
wolontariatu młodzieżowego.

Czynności członkowie Lengdu na czele
a Józef Czesław Kurcz zabiegają o środki
finansowe na stworzenie warunków do lepszej
działalności.

Lengdu wysłał list intencyjny do Amba-
sady Amerykańskiej w Warszawie stanowiący
punkt wyjścia do starań o ewentualne środki
materiałowe. Po pozytywnym przyjęciu listu
przyjdzie do opracowania projektu, mające-
go być podstawą do ewentualnego przypięcia
środków materialnych w formie grantu.

W przygotowaniu projektu wzięli udział:
Józef Czesław Kurcz, członek Lengdu
- Alfred Szuszkiewicz, Jan Paszkiewicz, brat
- Danuta Osulko.

W liście intencyjnym podkreślono
główne cele wolontariatu: szerzenie idei wo-
lontariatu, zwiększanie aktywności społecznej
dyskreteli w regionie i umożliwienie im
podjęcie działań wolontaryjskich,
wspieranie organizacji prowadzących inicy-
jaty publiczne i osób fizycznych poprzez
oferowanie im pomocy świadomości przez
stworzenie i wolontariuszy.

Program dotyczy Am. Marych Crauth
Ambasady ll S A.

List intencyjny

I Część organizacyjna:

1. Autor projektu: Alfreda Słuszkiewicz
2. Wnioskodawca: Powiatowe Centrum Wolontariatu
3. Status prawny: stowarzyszenie
4. Data rejestracji w Sądzie: 07-07-2001 rok
5. Liczba członków: 60 osób – wolontariusze
6. Główne cele statutowe to min:
 - Szerzenie idei wolontariatu
 - Zwiększenie aktywności społecznej obywateli w regionie i umożliwienie im podejmowania działań wolontarystycznych
 - Wspieranie organizacji pozarządowych, instytucji publicznych i osób fizycznych poprzez oferowanie im pomocy świadczonej przez stowarzyszenie i wolontariuszy.

II Opis projektu:

Podstawowym zadaniem jakie stowarzyszenie stawia sobie w związku z ewentualną realizacją projektu jest promocja idei wolontariatu, aktywizacja i integracja społeczności lokalnej i polepszenie współpracy z innymi organizacjami pozarządowymi o podobnym profilu działania.

Głównym działaniem, który chcielibyśmy zrealizować jest utworzenie na terenie miasta Klubu Integracyjnego „Wszyscy różni – wszyscy równi”, który swoim zasięgiem obejmowałby obszar całego powiatu. Klub, który w naszych założeniach ma stać się miejskim centrum aktywności lokalnej ma skupiać wszystkie osoby zaangażowane w pracę społeczną, gotowe do działań na rzecz „słabszych od nas”. Według nas samoorganizacja obywateli jest najlepszym sposobem rozwiązywania problemów społecznych. Stąd od początku swego istnienia popularyzujemy ideę pracy wolontarystycznej, a tym samym zachęcamy do włączenia się w szeroko rozumianą aktywność obywatelską.

Oprócz tego, że Klub integracyjny pełniłby funkcję miejsca spotkań wolontariuszy i zwolenników tego ruchu, miejsca szkoleń dla tej grupy osób, uruchomione w jego ramach zostanie także Biuro Pośrednictwa Pracy dla wolontariuszy. Znaczną bowiem ich część to osoby pozostające bez pracy. W tym celu konieczne będzie zdiagnozowanie sytuacji społecznej w zakresie zapotrzebowania na usługi wolontarystyczne. Konsekwencją tych działań będzie stworzenie baz danych instytucji, organizacji, które dysponowałyby miejscami pracy (umowy cywilnoprawne, praca czasowa, stała) dla naszych ochotników a także i takich dla których usługi wolontarystyczne byłyby pożądane. Baza danych zostanie stworzona przez samych wolontariuszy, którzy przy jej tworzeniu współpracować będą min. z przedstawicielami władz lokalnych, Powiatowym Urzędem Pracy i innymi organizacjami pozarządowymi. W tym celu planujemy zakup komputera, dzięki któremu całą pracę wykonamy osobiście bez potrzeby korzystania z cudzych usług. Nadto zamierzamy nawiązać kontakty z miejscowymi przedsiębiorcami i zachęcić ich do zatrudniania wolontariuszy, którzy są przeważnie osobami młodymi, na płatne praktyki, staże.

Ze względu na to, że praca wykonywana przez wolontariuszy charakteryzuje się swoistą specyfiką, zorganizujemy cykl kilku spotkań w sanockich szkołach średnich i gimnazjalnych, w czasie których idea wolontariatu zostanie przybliżona nowym pokoleniom. Nadto przygotowujemy dla członków stowarzyszenia specjalistyczne szkolenia, które obejmować będą min. problematykę pracy z osobami niepełnosprawnymi (z upośledzeniem umysłowym, przewlekłe chorymi, geriatrycznymi), z dziećmi z rodzin patologicznych i dysfunkcyjnych. Nadto jedno ze szkoleń poświęcone zostanie tematyce promocji wolontariatu, rekrutacji wolontariuszy i zarządzania organizacją.

fragment listu intencyjnego

fragment listu intencyjnego powołującego do realizacji projektu Małych Grantów Ambasady USA

Program Małych Grantów Ambasady USA

PLAN WNIOSKU (obligatoryjnie także w j.angielskim -- wersja angielska)

A. Wnioskodawca

1. Nazwa instytucji po angielsku i po polsku
2. Adres, telefon, faks, adres e-mailowy, adres witryny internetowej
3. Imię, nazwisko i stanowisko koordynatora/ów projektu; dyrektora/prezesa orga (proszę dołączyć życiorysy z uwzględnieniem kwalifikacji dotyczących realizacji projektu, nazwiska innych osób zaangażowanych w projekt)
4. Historia instytucji
 - A. Kiedy powstała, jakie są główne jej cele, status prawny organizacji
 - B. Kto jest głównym odbiorcą jej działalności?
 - C. Ilu pracowników pełnoetatowych, półetatowych i wolontariuszy liczy instytucja?
 - D. Krótki opis dotychczasowych działań i programów instytucji
 - E. Krótki opis obecnych działań i programów
 - F. Plan organizacji na przyszłość
 - G. Czy instytucja podejmuje próby wpływania na prawodawstwo?
 - H. Czy instytucja jest powiązana z jakąś partią polityczną?
 - I. Lista głównych źródeł finansowania działalności obecnie i w przeszłości. Poprzedni spo projektów (rok przyznania dotacji)
 - J. Lista poprzednich dotacji od agencji rządu USA (suma, data otrzymania grantu, nazwa grantu, np. USAID). Czy ubiegaliście się Państwo o grant z Programu Małych Grant przeszłości?
 - K. Skąd otrzymaliście Państwo informację dot. Programu Małych Grantów?
5. Dodatkowa dokumentacja: (bez tłumaczenia na język angielski)
 - A. życiorysy osób wymienionych w punkcie 3
 - B. odpis z rejestru sądowego z nr. KRS
 - C. statut organizacji
 - D. inne dodatkowe dokumenty (np. raporty z działalności z ubiegłych lat lub referencje nieobowiązkowe) - jeden zestaw załączników

B. Opis projektu

1. Tytuł projektu
2. Czas trwania projektu
3. Opis konkretnych działań, które zostaną podjęte w ramach projektu (przynajmniej strona opisu)
4. Jakie są cele projektu (krótko i długofalowe)? W jaki sposób będą kontynuowane wygaśnięciu funduszy z grantu Ambasady? W jaki sposób będą mierzone jego wyniki?
5. Uzasadnienie projektu. Dlaczego projekt jest potrzebny właśnie teraz? Jakiego zagad porusza projekt i kto będzie jego beneficjentem (sektor, liczba osób, sposób s uczestników projektu)
6. Dlaczego rząd USA powinien poprzeć projekt?
7. Partnerzy projektu i zakres ich odpowiedzialności
8. Harmonogram realizacji poszczególnych etapów projektu
9. Wnioskowana kwota (w USD)

C: Budżet projektu

Przygotowując budżet proszę kierować się następującym schematem:

Wydatek	Jednostka	Liczba jednostek	Koszt jednostkowy	Koszt całkowity	Źródła finansowania	
					Ambasada USA	Wsk własny inn sponsora

- Prosimy o umieszczenie dodatkowego opisu do składników budżetu, jeśli nie wy bezpośrednio z opisu projektu
- Budżet powinien być opracowany w sposób klarowny i zawierać tyle szczegółów, aby

W dniu 13 września br. przybyły do Senoku dwie wolontariuszki z Niemiec Katarzyna Wójcicka i Julia Linder. Są one przedstawicielkami organizacji „Budowanie mostów w Europie”. Podjęły pracę w schronisku dla bezdomnych i społecznym ośrodku wczesnego nauczania.

Katarzyna Wójcicka (nie mylić z naszą olimpijką!) i Julia Linder to dwie wolontariuszki z Niemiec, które przez kilkanaście najbliższych miesięcy będą pracowały w schronisku dla bezdomnych i społecznym ośrodku wczesnego nauczania. Dziewczęta przybyły do naszego miasta w ramach międzynarodowej wymiany wolontariuszy.

Kisiły kapustę

Obie mają po 19 lat i są przedstawicielkami organizacji Initiative Christen fur Europa. Kasia, która ma polskie korzenie (jej ojciec jest Polakiem, a mama półkrwi Polką) jest przewodniczką dla Julii, przebywającej w naszym kraju po raz pierwszy. – W pojedynkę pewnie byśmy

studiów z resocjalizacji. Kasia, mająca także polskie obywatelstwo, najprawdopodobniej zdecyduje się na prawo i komunikację w Ślubicach lub Frankfurcie nad Odrą, gdzie znajdują się uczelnie z językiem wykładowym niemieckim i polskim.

JULIANA ZIOBRÓ

Kasia (po prawej) mieszka w Magdeburgu. Mama pracuje w katolickiej parafii, a ojciec jest murarzem. Rok młodszy brat Piotr zdobywa zawód kucharza. Julia natomiast pochodzi z małej miejscowości spod Drezna. Mama jest asystentem lekarza, a ojciec zajmuje się budową, konserwacją i naprawą organów. Ma liczne rodzeństwo – dwie młodsze siostry i dwóch braci.

się nie odważyły przyjechać, ale razem jest nam zdecydowanie różniej – stwierdza Katarzyna. Dziewczęta są po maturze i myślą o podjęciu studiów. Teraz chcą zastanowić się nad swoją przyszłością, nauczyć samodzielności, zdobyć doświadczenia w pracy społecznej, a także zrobić coś dobrego dla innych. – Ciekawi mnie również wasza kultura i język – dodaje Julia, która przymierza się do

Wolontariuszki zamieszkały w Domu Bezdomnego Inwalidy w Olchowcach. W placówce tej pracują do południa, a następnie jadą na ulicę Ogrodową, gdzie mieści się ośrodek wczesnego nauczania. Jak do tej pory największe wrażenie zrobiło na nich... udeptywanie w beczkach kapusty, którą w schronisku kisi się na zimę w sporych ilościach. To niecodzienne dla nich przeżycie uwieczniły nawet pamiątkowym zdjęciem. – No i wyszła nam europejska kapusta – śmieją się obydwie. Julia nie jest zachwycona naszym jedzeniem, podoba jej się za to otwartość ludzi. – W Polsce jest okay – stwierdza. Ponieważ dziewczyny mieszkają w Olchowcach, nie miały jeszcze okazji, aby rozejrzeć się po Sanoku czy nawiązać znajomości z rówieśnikami. Na pewno byłoby im łatwiej, gdyby zdecydowały się na mieszkanie w internacie dawnego Zespołu Szkół Mechanicznych. Miałyby tam jednak mniej komfortowe warunki.

Obie przyznają, że zaczynają już trochę tęsknić za najbliższymi. Julia pojedzie do domu dopiero na Boże Narodzenie. Kasia w tym czasie spotka się ze swoimi rodzicami i bratem w rodzinie na Śląsku.

Warto dodać, że dziewczyny nie są pierwszymi zagranicznymi wolontariuszkami w Sanoku. W ubiegłym roku były tutaj ich dwaj koledzy, Georg Altenstein i Jens Kapp, którzy znaleźli w naszym mieście wielu przyjaciół. (2)

o pracy wolontariusze z Niemiec napisat „Tygodnik Senocki” w dniu 24. 10. 03r.

„Most symbolizuje przesilenie tego, co rozdarło w czasie i przestrzeni, sposób przeobrażenia, jmenekód, jwśrednictwo” (H. Szepalskiej)

W dniu 19 listopada w powieszczeniu Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej zainaugurowano kolejny etap działalności Stowarzyszenia. Do pracy w wolontariacie włączyli się studenci PWSZ w Sanoku. Fakt ten sformułowały szeroko w mediach lokalnych i regionalnych: *Stowarzyszenie "Tygodnik Sanocki"* w dniu 3 grudnia i *Tygodnik Sanocki* w dniu 12 grudnia 2003r.

Wśród sanockich wolontariuszy zdecydowanie dominuje młodzież. To dobrze wróży stowarzyszeniu, wystawiając równocześnie świetną opinię młodym ludziom.

Studencki wolontariat

MARIAN STRUŚ

SANOK. Utworzenie Instytutu Pielęgniarstwa w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej sprawiło, że na uczelni pojawili się liderzy Powiatowego Centrum Wolontariatu, rzucając hasło: „zakładamy studencki wolontariat”. Odzew był budujący: „jesteśmy gotowi”.

Modelowo rozwija się sanocki wolontariat. W swoich szeregach skupia już 150 wolontariuszy, pełniących swą misję w różnych ośrodkach pomocy społecznej, ośrodkach szkolno-wychowawczych, a także w 27 rodzinach potrzebujących takiego wsparcia. Najbardziej są widoczni w środowiskach osób niepeł-

nosprawnych, zwłaszcza wśród dzieci. Wolontariat współpracuje z Towarzystwem im. św. Brata Alberta, Towarzystwem Przyjaciół Dzieci i Stowarzyszeniem im. Heleny Kosiny.

Mając znakomite doświadczenia z tworzenia i funkcjonowania wolontariatu w Liceum Pielęgniarskim, zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu błyskawicznie zareagował na uruchomienie w PWSZ kierunku pielęgniarstwa. W minionym tygodniu w murach uczelni odbyło się inauguracyjne spotkanie, którego celem było przetarcie ścieżek prowadzących do utworzenia wolontariatu studenckiego.

O randze spotkania najlepiej świadczy fakt, że uczestniczyli w nim m.in.: prof. dr hab. Kazimierz Pasternak - dyrektor Instytutu Pie-

lęgniarstwa PWSZ, Czesława Kurasz - prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu, Alfreda Słuszkiewicz - koordynator Centrum, Maria Skoczyńska, naczelnik wydziału zdrowia w Starostwie Powiatowym oraz Jan Paszkiewicz - dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie.

Przebieg spotkania utwierdził wszystkich w przekonaniu, że wkroczenie wolontariatu w mury uczelni było cennym, a co najważniejsze, oczekiwanym posunięciem. Dobrze to wróży sanockiemu wolontariatowi.

Dobrze byłoby, aby aktywność sanockich wolontariuszy doceniły władze miasta oraz powiatu i pomogły stowarzyszeniu w uzyskaniu przez niego własnego lokum. Swą 3-letnią działalnością pokazało, że w pełni nań zasłużyło.

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku uroczyście zainaugurowało kolejny etap swojej działalności. Spotkanie pod przewodnictwem Prezes - Czesława Kurasz odbyło się w dniu 19 listopada w gościnnych progach Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej. Gościem spotkania był Dyrektor Instytutu Pielęgniarstwa PWSZ prof. dr hab. Kazimierz Pasternak. Głęboki ukłon w kierunku Pana Dyrektora, który wyraził zgodę na spotkanie wolontariuszy na terenie uczelni. Wolontariat działający już trzeci rok, nie ma swojego lokum. Z tego też powodu pozostaje ciągle niezrealizowany projekt powstania klubu integracyjnego.

Teraz także studenci

W ciągu dotychczasowej działalności związanych z wolontariatem pozostaje 150 osób pełniących swoją misję w różnych ośrodkach pomocy, w tym w 27 przypadkach - indywidualnie, w rodzinach.

Wolontariat stale poszerza swoje szeregi. W czasie spotkania akces do stowarzyszenia dostały: Elżbieta Lipp, Iwona Czerniś i Agnieszka Owoc. Organizacja przechodzi kolejną metamorfozę. W dalszym ciągu dominuje wolontariat młodzieżowy. Rozwija się działalność wolontariatu europejskiego (pisał o tym „Tygodnik”). Obecnie będzie działał wolontariat studencki, ponieważ zarówno opiekunowie jak i wolontariusze związani są z Instytutem Pielęgniarstwa PWSZ.

Wolontariat współpracuje z 11 instytucjami pomocowymi na terenie miasta. Zarząd stowarzyszenia zabiega o środki materialne w Fundacji im. Batorego i w Ambasadzie Amerykańskiej w Warszawie.

Zgodnie ze swoją misją wolontariusze starają się być jak najbliżej człowieka potrzebującego. Stąd dążenia do intensyfikacji działalności na uczelni, w szkołach, w ośrodkach szkolno - wychowawczych, osiedlowych domach kultury, szpitalu.

Wolontariat jednoczy swoje działania z Towarzystwem Przyjaciół Dzieci i Sanockim Stowarzyszeniem im. Heleny Kosiny. Zachęca do tworzenia osiedlowych inicjatyw wolontarystycznych.

Wolontariusze mają do spełnienia szczególną rolę w środowiskach osób niepełnosprawnych, „innych”. Zarówno niepełnosprawni jak i zdrowi powinni być przekonani, że inny to nie znaczy gorszy. Ludzie zdrowi powinni tak postępować aby niepełnosprawni nie czuli się ani inni, ani gorsi.

Na temat idei i działalności wolontariatu wypowiedzieli się w czasie spotkania: Dyrektor Kazimierz Pasternak, naczelnik Wydziału Zdrowia Starostwa - Maria Skoczyńska, dyrektor Centrum Pomocy - Jan Paszkiewicz, koordynator działalności wolontariatu - Alfreda Słuszkiewicz oraz inni wolontariusze.

Danuta Ozubko

Kolejne wizyta w Sanoku Komelii Kurowskiej koordynatorce programu „Budujemy mosty w Europie, w Polsce i w krajach nadbałtyckich”. Wizyta dotyczy oceny funkcjonowania programu, oceny pracy i kompetencji sanockich wolontariuszek w Niemczech i niemieckich w Sanoku.

Wolontariat bez granic

SANOK. Gościem Powiatowego Centrum Wolontariatu w minionym tygodniu była p. **KORNALIA KUROWSKA** ze Stowarzyszenia Kulturowego „Borussia”, sprawującego pieczę nad ruchem wolontariackim.

Podczas wizyty wysoko oceniła zaangażowanie, kwalifikacje i kulturę osobistą sanockich wolontariuszek przebywających obecnie w Niemczech. Interesowała się także pobytom wolontariuszek niemieckich w Sanoku i ich odczuciami. Kornelia Kurowska jest ko-

ordynatorem projektu pn. „Budowanie mostów w Europie, w Polsce i krajach nadbałtyckich”. Kontakt z Powiatowym Centrum Wolontariatu, który z takim impetem przystąpił do współpracy z krajami Unii Europejskiej, jest jednym z takich mostów.

wydoszenie
celnotowoty
„**Stowimy**”
w dniu
3 grudnia 2003

3 grudnia 2003 r. Kolejne robocze spotkanie wolontariuszy odbyło się na terenie BHSZ w Sanoku

Wolontariusze dowiedzieli się z kolejnych możliwościach wyjazdów do Niemiec.

Pomieszczenia wśród członków Stowarzyszenia jest spora grupa nowicjuszy mgr Elabrie Cipere przyprosiła „Kolejne etapy wolontariatu”. Brańmi on następujące:

- Być pewnym tego, co się robi
- Być poinformowanym o celowości pomocy
- Być lojalnym wobec środowiska, w którym pracujemy
- Możemy mówić otwarcie
- Możemy chętnie uczyć się, rozszerzać swoją wiedzę
- Możemy się stale rozwijać
- Nie możemy sprecyzować się leantochi nad sobą

Stalej umieć służyć w szeregu
Wolontariusz - osoba, na którą można polegać

Na tym spotkaniu wolontariusze zdecydowali się, jeżeli chcą świadczyć swoje usługi, czym chcą się zajmować.

W szeregi wolontariatu w tym dniu wstąpiłi:
Joanna Taraban, Ewelina Zychowicz, Elżbieta Grygorowicz, Barbara Chyła, Ewelina Sewenowska, Barbara Hambs, Renata Raczkiewicz, Piotr Litkowiec, Magdalena Tokowska, Ksienicka Cyganide, Sebastian Birecki, Diana Skielczarek, Tomasz Aniot, Małgorzata Graboń, Krystyna Dzwigo, Anna Ichora, Maria Hutkiewicz, Józef Krynicki, Mieczysław Przybylski, Wojciech Pedyś.

Na zakończenie spotkania miły akcent:
- od Prezes Stowarzyszenie najlepsze życzenie z okazji dorocznego Dnia Wolontariusza oraz najbliższych się święt Bożego Narodzenia i Nowego Roku 2004.

"Miłość jest wtedy miłością, gdy czyni ofiarę z samego siebie"

Gen Totstoj

W dniu 3 stycznia 2004 r. w Domu
Górnika w Sandku odbyły się Warsztaty
Europejskie, w których uczestniczyła minister
do spraw europejskich Danuta Glübner.

W trakcie warsztatów dyskutowano na temat
przeciwdziałania bezrobociu, przedsiębiorczości
kobiet, organizowanie wsparcia dla osób
niepełnosprawnych, aktywnej polityki na
rynku pracy. Ważnym akcentem warsz-
tat było przybliżenie zebranym wiedzy
o dotychczasowych doświadczeniach i rozwoju
Powiatowego Centrum Wolontariatu. Prezentacji
dobrości PCW dokonała Prezes Stowa-
rzenia Czesława Kurasz.

Przedsiębiorcze damy

SANOK. Mieszkaniczki Podkar-
pacja zawiązują stowarzy-
szenie, które będzie starać
się o pieniądze z funduszy
Unii Europejskiej. Chcą je
przeznaczyć na rozwój ko-
bięcej przedsiębiorczości.

Trozn grupy stanowią sano-
czanki. Do tej inicjatywy na-
kłoniła je Jolanta Słaby, prezes
Stowarzyszenia na Rzecz Zatrud-
nienia, które w zeszłym roku po-
wstało w powiecie sanockim. -
Kobiety pracują w domu i wy-

chowują dzieci. Za swoją pracę
nie otrzymują żadnego wynagro-
dzenia, ani emerytury. Po osią-
gnięciu średniego wieku bardzo
ciężko im się znaleźć na rynku
pracy. W Unii Europejskiej są
natomiast do pozyskania pienią-
dze, dzięki którym można kobie-
ty przekwalifikować zawodo-
wo lub umożliwić im uruchamie-
nie małych przedsiębiorstw - mówi
Jolanta Słaby.

Stowarzyszenie zawiązały pa-
nie, które dały się już poznać nie
tylko sanockiej społeczności.

Spoza "grodu Grzegorza", bo z
Rzeszowa, jest Jolanta Tudrój-
Darska, wicekurator oświaty. W
całym województwie po-
wszechnie znana jest Elżbieta
Łukacijewska, poseł Platformy
Obywatelskiej Zofia Kordela-
Borczyk, dyrektor wykonawczy
Fundacji Karpackiej, była półfi-
nalistką konkursu "Mocne strony
kobiety" miesięcznika "Cosmo-
politan". Krystyna Chowaniec,
starszy wizytator Kuratorim
Oświaty, od lat pełni funkcję ko-
mendanta Hufca ZHP "Ziemia
Sanocka". Jedyna w tym gronie
kobieta biznesu Danuta Pakosz
prowadzi firmę wypiekającą
precele. Ewa Karbarz - Farbisz
od 5 lat kieruje Fundacją "Za-
nim nadejdzie jutro". Irena Sło-
ta, dyrektorka SP w Trepczy,
wniosła wiele w rozwój lokalnej
społeczności. Ostatnia w tym
gronie, Czesława Kurasz, w 2002
roku została Człowiekiem Roku
Ziemi Sanockiej. Obecnie pani
Czesława pełni obowiązki pre-
zesa Powiatowego Centrum Wo-
lontariatu, którego była inicja-
torką i założycielką.

W osobach Danuty Pakosz /z lewej/ i Jolanty Tudrój-Darskiej spotkały
się przedsiębiorczość i edukacja.

DOROTA MEKARSKA

DOROTA MEKARSKA

relacja
w "Nowinach"
2 dnia 10.01.04

Wielka szansa dzięki Unii

Minister ds. europejskich Danuta Hübner była gościem Warsztatów Europejskich, które odbyły się 8 stycznia w „Domu Górnika” w Sanoku. To, co zdążyła zobaczyć podczas krótkiej wizyty w naszym mieście, było powodem do optymistycznych myśli. – Tam w Warszawie nic się już nie dzieje, a tu, na Podkarpaciu są ludzie, którzy chcą coś zrobić, poprawić i to jest budujące – stwierdziła pani minister.

Danuta Hübner, minister ds. europejskich w sanockim Klubie Górnika.

Już tylko cztery miesiące dzielą nas od przystąpienia do Unii Europejskiej, ale byśmy mogli w niej sprawnie funkcjonować, musimy być dobrze przygotowani. Danuta Hübner zwróciła uwagę na to, że nie jest to zadanie tylko dla rządu i parlamentu, ale także struktur lokalnych. – To wyzwanie musimy podjąć wspólnie, bez podziałów politycznych, z wykorzystaniem organizacji pozarządowych. Deklarowała również wszelką pomoc ze strony ekspertów Komitetu Integracji Europejskiej przy staraniach o pozyskanie środków z funduszy europejskich i zachęcała młodych ludzi, aby włączyli się do pracy w strukturach Unii. – Będziemy w Brukseli dawać dobre świadectwo o nas, mamy przecież świetnie wykształconą młodzież, nasi przedstawiciele ukończyli kilka kierunków studiów, znają trzy, cztery języki. Pod tym względem jesteśmy ewenementem w Europie. Będziemy dobrze reprezentować Polskę. Unia jest

dla nas wszystkich wielką szansą i nie wolno jej nam zmarnować.

Jednym z tematów poruszanych na spotkaniu był problem bezrobocia. Minister Hübner mówiła, że samo wejście do Unii nie zlikwiduje tych trudności, ale jest sporą szansą na ich zmniejszenie. Po przystąpieniu do UE nastąpi przyspieszenie tempa wzrostu gospodarczego, co stwarza możliwości ograniczenia stopy bezrobocia. – Pojawią się zagraniczni inwestorzy, nastąpi wzrost handlu. Przez to także zwiększy się konkurencja na rynku, szczególnie w małych miastach. I tu lokalnie możemy spodziewać się chwilowego pogłębienia bezrobocia – mówiła minister, zapewniając jednocześnie, że wierzy w Unię.

Rezultaty mogą pojawić się dopiero za jakiś czas, ale Unia Europejska to dla nas szansa na rozwój. – Nie ma u nas samych optymistów, wiemy że zmiany na lepsze możliwe są dopiero po jakimś czasie. Chcemy jednak pomóc tym najbardziej potrzebującym, a więc biednym, upośledzonym i bezrobotnym. Unia to szansa również dla nich – stwierdził w swym wystąpieniu burmistrz **Wojciech Blecharczyk**. Natomiast Wojewoda Podkarpacki **Jan Kurp** podkreślił konieczność połączenia zasobów i kompetencji. Według niego, w walce z bezrobociem ważna jest regionalna polityka. Przypomniat, że Sanok zawiązał pierwsze w tym rejonie lokalne porozumienie na rzecz bezrobocia.

Relacje zebrał
Tygodnik w Sanockim
w dniu 16.01.04r.

Warsztaty zgromadziły sporą liczbę osób żywo zainteresowanych poruszonymi tematami. Podczas spotkań zajmowano się tematyką przedsiębiorczości kobiet, rozmawiano o dotychczasowych doświadczeniach i rozwoju Powiatowego Centrum Wolontariatu, dyskutowano o organizowaniu wsparcia dla osób z zaburzeniami psychicznymi, przeciwdziałaniu marginalizacji niepełnosprawnych, opiece nad ludźmi zakażonymi wirusem HIV i chorymi na AIDS, oraz aktywnej polityce rynku pracy.

(kaha)

wielka orkiestra
świątecznej
pomocy

W dniu 11 stycznia 2004 roku
zaprzęta w Sanoku po raz kolejny
Wielka Orkiestra Świątecznej
Pomocy.
W koncercie gotowych serc swój
istotny wkład mieli wolontariusze PCH.

Prawdziwymi bohaterami orkiestry byli wolontariusze, którzy od wczesnych godzin rannych do późnego wieczora wytrwale kwestowali na ulicach miasta. Zziębnięci, nierazdo przemoczeni po kolana, odpoczywali chwilę w sztabie WOSP, pokrzepiając się kubkiem gorącej herbaty i kanapką, by ruszyć „w trasę” z kolejną puszką. Po matczynej przygarbiła ich również, osuszała i karmiła pani Maria Grządziel z Urzędu Miasta, na życzliwość i pomoc której mógł liczyć każdy orkiestrowicz. Dochód z prowadzonej przez wolontariuszy kwesty wyniósł 54.502,55 złotych.

odnotował Tygodnik w Sanoku
w dniu 16.01.04r.

W dniu 12 lutego w siedzibie Starostwa Powiatowego w Sandku odbyło się zebranie przedstawicieli wolontariatu z kierownikami instytucji zatrudniających wolontariuszy.

Zebraaniu przewodniczył dyrektor Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie Jan Paszkiewicz. Deliberowano mianowicie doświadczeń z zakresu współpracy z resortami Terapii Zajciowej (Pospolizale, Adamska) i Powiatowym Ośrodkiem Pomocy Społecznej (Ryphlicki).

W dniu 10 marca 2004r. w siedzibie Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej w Sandku odbyło się ludzkie spotkanie wolontariuszy. Deliberowano mianowicie dotychczasowych doświadczeń i pomysłów zajęć dla nowych wolontariuszy. Spotkanie odbyło się pod przewodnictwem prezesa Stowarzyszenie Crestany Turysty.

W dniu 11 marca w Starostwie Powiatowym odbyło się spotkanie Zarządu Stowarzyszenie. W spotkaniu uczestniczyli Irene Same. Spotkanie było poświęcone przygotowaniu do zwołania walnego zebrania stowarzyszenia. Termin zebrania wyznaczono na 15 kwietnia. Omówiono również sprawę wystosowania do Sędu wniosku dotyczącego wpisu do rejestru Stowarzyszenie zgodnie z ustawą o działalności pożytku publicznego i wolontariacie z dnia 24 kwietnia 2003r.

15 kwietnia 2004 roku. W tym dniu odbyło się walne zebranie Stowarzyszenia. W wyborach tajnych został wybrany nowy Zarząd Stowarzyszenia, który wyłonił preseksa. Preseksa Stowarzyszenia została ponownie Christawa Kutasz.

W czasie zebrania uchwalono zmianę w statucie. Podjęto uchwałę o skierowanie wniosku do Sądu, dotyczący wpisu Stowarzyszenia do rejestru zgodnie z obowiązującą ustawą o reorganizacji uchwaloną w br. przez Sejm. Opiniowaniem wniosku od strony procedur prawnych zajęła się mgr Irene Sawa - pracownik Starostwa Powiatowego w Sandoze.

Powiatowe Centrum Wolontariatu stawia sobie do realizacji na najbliższą przyszłość następujące cele:

1. Dalszą kontynuację tworzenia wolontariatu osiedlowego w pozostałych dzielnicach Sandoze ze przytadłem dzielnicy Dębówka
2. Kontynuację działalności wolontariatu europejskiego - wyjazd naszych wolontariuszy do krajów Europy i przyjęcie wolontariuszy z innymi krajami europejskimi
3. Akcja wolontariuszy w różnym zakresie pomocy na terenie miasta oraz pomoc i opieka nad osobami chorymi, samotnymi w podeszłym wieku, w warsztatach terapii zajęciowej i Specjalnym Ośrodku Wychowawczym
4. Zarejestrowanie Stowarzyszenia jako organizacji pożytku publicznego

5. Dobre steranie o pozyskanie środków innych z przeznaczeniem na działalność Stowarzyszenia

6. Pozyskiwanie środków materialnych od lokalnych sponsorów (przedsiębiorców) na bieżące potrzeby Stowarzyszenia

7. Kandydowanie do współpracy z organizacjami pomocowymi na terenie miasta oraz galeriami oświatowymi i kulturalnymi

8. Organizacja imprez artystycznych w celu pozyskania środków na działalność organizacji

9. Zagospodarowanie lokum przeznaczanego na siedzibę volunteriatu

**SANOCKA ONKOLOGICZNA
KONFERENCJA NAUKOWA
„Jak żyć z chorobą nowotworową”**

POD PATRONATEM:

BURMISTRZA MIASTA SANOKA – Wojciecha Bleharczyka

STAROSTY POWIATU SANOCKIEGO – Bogdana Strusia

Sanok 14 – 15 maja 2004 r.

o 14, odbyła
się Konferencja
nowotworową,
Instytut Pielę-
gny Doradawcy
Leczenia Dzieci

ego było
ego Centrum

organizacji
Centrum
mieli,

Kolejne zebranie wolontariuszy w miesiącach maju i czerwcu miały charakter roboczy i dotyczyły wymiaru doświadczeń z ostrejszą podejmaną działalnością.

Młodzi wolontariusze przygotowują się do udziału w akcji letniej. Miejsca w koloniach organizowanych przez Caritas zadeklarowały następujące osoby: Katarzyna Stec, Barbara Chyła, Magdalena Tarkowska, Ewelina Le mandowska, Jadwiga Szepani, Ewelina Lychowicz, Agata Wronek.

W dniu 20 maja 2004r. o godzinie 10 w udziału wolontariusze w akcji letniej Caritas zostało wysłane zgłoszenie do oddziału "Caritas" w Przemyślu do Pani Anny Antymowicz - Dubiel. Wolontariusze z PK W w Sendzku uczestniczyli w koloniach organizowanych w Przemyślu

Podczas 10 dniowego pobytu na wczasach w Przemyślu organizowanej przez Caritas oddziału Caritas w Przemyślu. Archiwizacja. Dzieki spise sporządzonej przez ks. J. Krompach i kopiarów odbywających praktykę w Muzeum Archiwizacja dnia poznany poartki kultury dmościanistey, dobytki i pamiątki przekazane min. przez Papieża Jana Pawła II. Wskazanie i celony i numerystyczny sposób przekazał swoje wiedzę i i odpowiedzi na zadane przez dzieci pytania. Umieszczeniem naszej wizyty w Muzeum Archiwizacja była wspólna fotografia (w pomieszczeniu Muzeum.)

Weszednicy historii Caritasu zwiedzaję
zabytki Przemysła

chwilej relaksu i oczekiwanie
na posiłek

leadre
worez
2
mychawukeni

wolstariuskie,
Saomoni
J.H. Tablonskie, B. Anylla, E. Zychowica, E. Lewandowski, B. Stec

Joségnalre
yotkanie

uczesnicy
kolonii
w Trakcie
Specern
ju miście
-grupe
Barbery
Chythy

ulubienicy
naszej wolontar-
nuszki Barbary
Chytky

wolontariuszki i pracownicy w czasie
wizyty u strażaków, wolontariuszki:
Katarzyna etc, Ewelina Lewandowska, Barbara
Chytky

- 91 -

**Powiatowe Centrum
Wolontariatu w Sanoku**

ul. Jagiellońska 20 Sanok 38 - 500 tel. 13/ 46 46580

Szanowna Pani

Katarzyna Wójcicka

W imieniu mieszkańców Ziemi Sanockiej składamy serdeczne i gorące podziękowania za moc serca okazanego osobom najbardziej potrzebującym. Pomoc ludziom niepełnosprawnym i ubogim wymaga nie tylko dużego poświęcenia, ale również i umiejętności, ani jednego, ani drugiego Pani nie zabrakło. Jesteśmy pełni podziwu dla zaangażowania i pracowitości wykazanej w opiekowaniu się naszymi podopiecznymi.

Jest Pani osobą, która swoją postawą potwierdza Naszą nadzieję jaką pokładamy w młodym pokoleniu dalszego harmonijnego rozwoju Zjednoczonej Europy. Potwierdza się, że wyczulenie na potrzeby innego człowieka nie zna granic państwowych.

Z żalem rozstajemy się z miłym, wrażliwym człowiekiem, którego w Sanoku na pewno będzie brakować. Nasza wdzięczna pamięć będzie przy Pani.

Życzymy zdrowia i pomyślności w życiu osobistym oraz jak najszybszego spełnienia planów życiowych.

Skarbnik

Powiatowego Centrum Wolontariatu

w Sanoku

Jan Paszkiewicz

Prezes

Powiatowego Centrum Wolontariatu

w Sanoku

Czesława Kurasz

list gratulacyjny od Powiatowego Centrum Wolontariatu

W godzinie siedemnaście
opuszcza Sąd
wolontariuszka
z Sierpcia - Kasia
Wójcicka.

W czasie przejścia
niepostrzeżenie Kasia
otrzymała od Pani
Prezes list gratulacyjny.

na zdjęciu (od lewej):
Prezes Krystyna Słuska,
Kasia Wójcicka, Dyrektor
ZCPA Jan Paszkiewicz,
Dyrektor Wyszczepił Teresa
Krzyszczak, Krystyna
Pospolizka, Kierownik
Wyszczepił Kacimierz
Futyma (zajęcie po-
zostawne na terenie Włocławka)

Podziękowanie z Panią
Dyrektor K. Pospolizka

i przyjacielski
proszę

W dniu 28 września Stowarzyszenie Powiatowe Centrum Wolontariatu zostało wpisane do krajowego rejestru sądowego jako organizacja pożytku publicznego.

Sygnatura sprawy: RZ.XII NS-REJ.KRS/10346/4/12

ODPIS

Postanowienie

Dnia: 28.09.2004

SĄD REJONOWY W RZESZOWIE, XII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO;
w składzie: PRZEWODNICZĄCY: REF. SĄD. JOLANTA STATKIEWICZ
PROTOKOLANT: ZOFIA CYRAN

po rozpoznaniu w dniu: 28.09.2004 w RZESZOWIE

na posiedzeniu niejawnym
sprawy z wniosku: POWIATOWEGO CENTRUM WOLONTARIATU W SANOKU
o zmianę danych w Krajowym Rejestrze Sądowym
dla podmiotu: POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU, SANOK
o numerze KRS: **0000025815**

postanawia:

I. ZWOLNIĆ W CAŁOŚCI Z OPŁATY SĄDOWEJ W KWOCIE 150 ZŁ.

II. Wpisać w Krajowym Rejestrze Sądowym

Sygnatura sprawy: RZ.XII NS-REJ.KRS/10346/4/12

SĄD REJONOWY - SĄD GOSPODARCZY
WYDZIAŁ XII
KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO
ul. Trembeckiego 11 A
35-959 R Z E S Z Ó W
tel./fax 862-51-72, 862-89-33

28.09.2004 r.

Zaświadczenie o dokonaniu wpisu

SĄD REJONOWY W RZESZOWIE, XII WYDZIAŁ GOSPODARCZY KRAJOWEGO REJESTRU SĄDOWEGO

dla podmiotu: POWIATOWE CENTRUM WOLONTARIATU, SANOK
dokonano wpisu do Rejestru Stowarzyszeń, Innych Organizacji Społecznych i Zawodowych, Fundacji Oraz Publicznych Zakładów Opieki Zdrowotnej :

Numer pozycji rejestru (numer KRS)	0000025815
Data i godzina dokonania wpisu	28.09.2004 11:25:28
Numer wpisu w pozycji rejestru	2

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność - Sekretarz

Wypis postanowienia o wpisie do krajowego rejestru sądowego

Inauguracja kolejnego roku działalności Towarzystwa (po przewnie walencyjnej) odbyła się w dniu 20 października w siedzibie PWSZ w Sanoku, pod przewodnictwem Prezes Czesławy Kurasz. To zebranie miało charakter organizacyjny. Aktualnie w wolontariacie dominują studenci Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej oraz uczennice z Zespołu Szkół nr 1.

Zebranie wolontariuszy w dniu 12 listopada miało roboczy charakter. Przewodniczyła Prezes Czesława Kurasz. Wolontariusze zapoznali się z ramowym planem działalności na najbliższe miesiące. W dalszej części spotkania wolontariusze wymieniali doświadczenia związane z pracą w różnych środowiskach. Umówiliśmy się na spotkanie z okazji "Międzynarodowego Dnia Wolontariusza" w dniu 8 grudnia 2004r.

Organizacja pożytku publicznego nie zajmuje się zdobywaniem pieniędzy w celach komercyjnych. Cały dochód, jaki staje się jej udziałem, ma obowiązek przeznaczyć na szlachetne cele, określone w swoim statucie. W związku z powyższym zwracamy się z gorącą prośbą i apelem do wszystkich podatników – do osób prywatnych i firm o przekazywanie zgodnie z obowiązującą ustawą 1% swego podatku PIT na rzecz Powiatowego Centrum Wolontariatu. Aby tego dokonać, należy najpierw obliczyć swój podatek należny za 2004 rok urzędowi skarbowemu, a potem obliczyć 1% od tego podatku. Kwotę tę należy wysłać za pośrednictwem poczty lub banku na konto Powiatowego Centrum Wolontariatu. Liczymy, że ten apel nie pozostanie bez odzewu.

Szlachetny cel

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku pod przewodnictwem Prezes Czesławy Kurasz zainaugurowało kolejny, czwarty już rok działalności. W stowarzyszeniu dominuje wolontariat młodzieżowy, którego główny trzon stanowią studenci Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej, Instytutu Pielęgniarstwa. Pracuje także spora grupa młodzieży z Zespołu Szkół nr 1 (dawny ZSE).

Tak jak w latach poprzednich wolontariusze opiekują się osobami starszymi samotnymi, niepełnosprawnymi w środowiskach indywidualnych, pracują w Domu Bezdomnego Inwalidy im. Sw. Brata Alberta, w Warsztatach Terapii Zajęciowej, Specjalnym Ośrodku Wychowawczym, w placówkach kulturalnych i oświatowych na terenie miasta.

Wolontariuszki z PCW zajmowały się opieką nad dziećmi na koloniach organizowanych przez Caritas w Przemyślu w czasie ostatniej akcji letniej. Potrzeby są jednak znacznie większe od możliwości.

Apelujemy do młodych ludzi, aktualnie niepracujących zawodowo o włączenie się w pracę wolontariatu na rzecz potrzebujących indywidualnej opieki.

W dalszym ciągu funkcjonuje działalność Wolontariatu Europejskiego pod kuratelą Stowarzyszenia Wspólnota Kulturowa „Borussia”. Z możliwości wyjazdu do krajów europejskich w charakterze wolontariusza może skorzystać członek naszego stowarzyszenia po odbyciu rocznego stażu. Obecnie w Niemczech pracuje jedna wolontariuszka z Sanoka.

Powiatowe Centrum Wolontariatu uzyskało status organizacji pożytku publicznego po wpisie do Krajowego Rejestru Sądowego we wrześniu 2004.

Danuta Ozubko

Informacje na tematy poruszone w artykule można uzyskać pod numerami telefonów Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie: 464-65-80, 464-35-93
Nr konta Powiatowe Centrum Wolontariatu: 70 1240 2340 1111 0000 3197 6264
Bank PEKAO S.A. I O/Sanok

o pracy
 Powiatowego
 Centrum
 Wolontariatu
 napisat
 "Tygodnik
 Sanocki"
 w dniu
 3 grudnia
 2004r.

W dniu 8 grudnia 2004r. spotykamy się z okazji Międzynarodowego Dnia Holentariusa. Spotykamy się pod hasłem:

"Trzymaj się na chwilę
Odłóż piekielną świecę!
Trzymaj się na chwilę
Lawa swego brata."

Zapraszamy studentów w ramach i znaczenia
owego tygodnia kulturalnego z rękami pracy
spotkamy dla wszystkich samych wolontariuszy.

Z rodziną
Wojciech Plechany
Burmistrz Ławna

Relatorzy Biuletynu Wojciech
Szulc i Karolowicz w sprawie
99 wdrożenia do życia, studentów
i w szczególności do życia

W odwołaniu do samych ich
ich wdrażaniu, w tym w
potrzebie pomocy i innych a przez
to w obowiązkach samych siebie
i studentów kulturalnych

8. XII. 2004

[Signature] - *[Signature]*

Jestem pełną podziwu dla wystrzelił
 młodych pomoc potrzebującym, dajemy
 serce tym, którym po najbardziej pragnę.
 Życie wystrzelił zakreporowawczy w to
 wielkie dzieło wytrwałości, sabystalej:
 2 miesiąca dobrze. Tani Preres ras wiele
 zohonia i dajemy wspomniady pomocy.
 Władze Pospolital
 - dyrektor zespołu dzieci w 1
 w Sawku

Pomocai drugiemu - odcygnemu pomocy,
 moic pomocai to wielki serwy, wstnie
 i samoweli weja. To mysho serwem u rolcie
 idea prony - pomocy Wolontariatu.

Z okazji święta, Dzień Wolontariatu
 z najlepszymi życzeniami dla Senacko
 Wolontariatu - Andrzej Ryckich

Z całego serca popieram inicjatywę
 wolontariatu i jestem pełen podziwu dla
 młodych ludzi, którym swój cenny czas poświęcają
 osobom potrzebującym pomocy

Dziękuję
 Grzegorz Dudziński
 dyr. specjalnego ośrodka
 szkolenia - wychowawczego

- 98 -

Zarząd
Powiatowego Centrum Wolontariatu

Szanowni Państwo,

Z okazji Międzynarodowego Dnia Wolontariatu przyjmijcie Państwo słowa uznania i podziwu dla społecznikowskiego działania i pracy w wolontariacie na rzecz potrzebujących różnorodnej pomocy, niepełnosprawnych, bezrobotnych i ubogich członków społeczeństwa naszego miasta i powiatu.

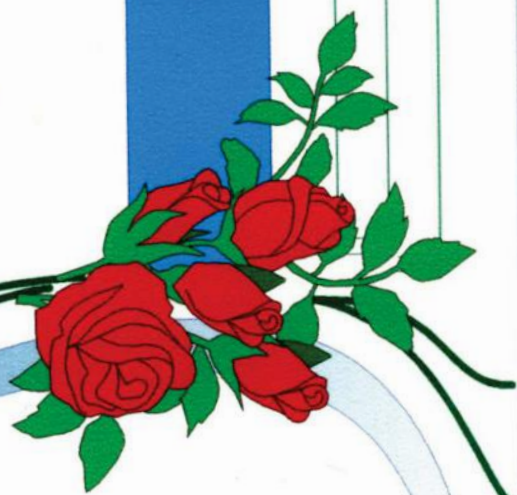
Niech ta praca przynosi Państwu wiele satysfakcji, radości i wzruszeń.

Niech zawsze wystarcza Wam siła i chęć, a wśród mieszkańców miasta i powiatu obycie zawsze znajdowali szacunek i zrozumienie dla Waszych działań i wolontariackich akcji.

Z wyrazami uszanowania

Wojciech Bleharczyk

Burmistrz Sanoka

Sanok, 8 grudnia 2004 roku.

Szanowni Państwo

*„Zatrzymaj się na chwilę
odetchnij pięknem świata!
Zatrzymaj się na chwilę
Zauważ swego brata!...”*

Pod tym hasłem spotykamy się z okazji Międzynarodowego Dnia Wolontariusza w czwartym roku działalności Powiatowego Centrum Wolontariatu. Warto wspomnieć, że nasze stowarzyszenie było pierwszym tego typu w województwie Podkarpackim, a pierwszy wpis do rejestru sądowego miał miejsce w lipcu 2001 roku.

Przez ten okres działalności ze stowarzyszeniem miało kontakt wiele osób, które pracowały w różnych okresach czasu, niektórzy angażowali się doraźnie, uczestnicząc w pojedynczych akcjach jak np. pomoc powodzianom czy Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy.

Jest grupa osób, która pracuje w stowarzyszeniu od momentu jego powstania do chwili obecnej.

Wolontariusze - Członkowie stowarzyszenia udzielają pomocy osobom znajdującym się w trudnej sytuacji życiowej. Odwiedzają osoby starsze, samotne, schorowane, niepełnosprawne, opiekując się nimi. Dzięki tej pomocy dokonuje się wyrównywanie poziomu życia rodzin potrzebujących pomocy z rodzinami funkcjonującymi bez zakłóceń.

Stosowane formy pomocy to rehabilitacja osób niepełnosprawnych, pomoc psychologiczna, pomoc w codziennych, niezbędnych do przeżycia czynnościach.

Aktualnie sporą grupę wolontariuszy stanowią słuchacze Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej Instytutu Pielęgniarstwa w Sanoku i uczennice Zespołu Szkół Nr 1 (ekonomik).

Stosownie do posiadanych środków odbywają się szkolenia wolontariuszy i odwiedzanie różnych ośrodków pomocowych.

Organizowane dotychczas szkolenia dotyczyły zasad komunikowania się w relacjach wolontariusz – podopieczny, form opieki, rehabilitacji w przypadkach chorób tj. choroba Parkinsona, Alzheimer, zagrożeń chorobami cywilizacyjnymi, ocen stanu zdrowotnego społeczeństwa. Z tymi problemami wolontariusze spotykają się praktycznie w swojej pracy.

Studenci PWSZ przez pracę w wolontariacie mają możliwość poznania specyfiki pracy w wybranym zawodzie, włącznie z elementami pracy w warunkach ekstremalnych.

Wolontariusze pomagają osobom niepełnosprawnym zarówno indywidualnie, w środowiskach jak również pracując w Warsztatach Terapii Zajęciowej, w Specjalnym Ośrodku Wychowawczym, w Schronisku Bezdomnego Inwalidy im. Św. Brata Alberta. Wolontariusze pracują także jako stażyści w urzędach administracyjnych, przygotowując się do pracy zawodowej. Inicjatywy tego rodzaju dotyczyły działalności towarzystwa na rzecz promocji zatrudnienia i aktywizacji zawodowej, a także działań na rzecz równych spraw kobiet i mężczyzn.

Wolontariusze biorą udział w organizacji kolonii, półkolonii dla dzieci z biednych rodzin, między innymi organizowanych przez Caritas. W czasie ostatniej akcji letniej pracowało w Przemyślu 7 wolontariuszy:

Największym naszym osiągnięciem jest współpraca z Fundacją im. R. Schumana oraz ze Stowarzyszeniem Wspólnota Kulturowa „Barussia.”

W ramach unijnego programu „Budowanie mostów w Europie” i dzięki naszemu udziałowi w tym europejskim programie, doszło do wymiany wolontariuszy polskich i niemieckich o czym informowały wszystkie media.

Obecnie w Niemczech pracuje jedna wolontariuszka z Sanoka, uzyskując bardzo pozytywne oceny strony niemieckiej, a poprzednie 3 wolontariuszki, które zostały docenione i otrzymały propozycję zatrudnienia.

Członkowie Zarządu Towarzystwa uczestniczyli w dyskusji dotyczącej kształtu ustawy o działalności organizacji pożytku publicznego w kwietniu 2002r. poprzez radio Rzeszów. We wrześniu br. PCW stało się organizacją pożytku publicznego poprzez wpis do krajowego rejestru sądowego. Pisał o tym ostatnio „Tygodnik Sanocki”. Współpracując z organizacjami pomocowymi z terenu miasta chcemy

*Telust przemówienia Bożeny Coestary
Kurasz, wygłoszonego podczas uroczystości
Międzynarodowego Dnia Wolontariusza*

*...nym...
... Podczas uroczystości
...spiekawady się dzieje
...niekolonickich organ
w Przemyślu.*

*W nowoczesnym
...goscie: redaktor PWSZ
...propagator - Marek Po
...Piel...*

- 59 -

*Powiatowe Centrum Wolontariatu
w Sanoku*

Zaproszenie

Stawiając do obchodzonego w dniu 5 grudnia Międzynarodowego Dnia Wolontariata, członkowie Powiatowego Centrum Wolontariatu zebraли się licznie w gościnnym progu Szkoły nr 1, kierowanej przez Panią Dyrektorkę Marię Cospitalik.

Spora grupa wyrażających się wolontariuszy wywodzi się z tej właśnie szkoły. Pracują w specjalnym Oddziale Wychowawczym, świadczą także pomoc indywidualną. Podczas wakacji uczestniczą w obozach opiekuńczych z dziećmi z ubogich rodzin na łobonkach organizowanych przez Caritas w Groszynie.

W nowoczesnym spotkaniu uczestniczyli goście: rektor PWSL - Halina Mieszkowska, prezydent Marek Paluch, dyrektor Instytutu Pielęgniarstwa - Kazimierz Puskonik, burmistrz Wojciech Bechwarczyk, starosta

Bogdan Strus, dyrektor Specjalnego Ośrodka
 Wychowawczego - Grzegorz Dudziński,
 nacelnik Wydziału Zdrowia Stosowne
 Maria Skocynska, kierownik MOPS-u
 - Andrzej Dychlicki.

Pani rektor w asyście burmistrza
 i starosty wręczyła legitymacje i iden-
 tyfikatory wolontariuszom, którzy wstąpi-
 li do stowarzyszenia: Beacie Rebrzale,
 Renacie Ochard, Agnieszce Telesz, Iwonie
 Mitewskiej, Elżbiecie Szczępeł, Mariusson
 Kocłowi, Iwonie Piroszale, Magdalenie
 Łojdel, Monice Tymowskiej, Małguzie
 Lisickiej, Romanie Strzyżewskiej.

Na etnograficznym występie w ramach festiwalu
 zawarte w programie artystycznym, przy-
 gotowanym przez uczniów LS nr 1 pod
 kierunkiem Renaty Gronde - epickim
 wolontariuszy:

" Lysie nasze... młodość i starość,
 miłość i cierpienie, ból i nęgość,
 zyciowość i radość, zaduma i wydojenie...

" wielu z nas widzi sens swego życia
 w miesieniu granicy długiemu otwieraniu..."

" nie chciałam cierpieć
 cierpienie przyszło samo
 nie pytałam o zgodę,
 coś chciałam zrobić
 pomyślałam je
 czy mogłam inaczej
 Iwony
 nie odstępuję mi nie ma laska
 nie uciekam "

*Powiatowe Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

ul. Jagiellońska 20 Sanok 38 - 500 tel. 13/ 46 46580

Sanok 3 stycznia 2005 r.

**Szanowna Pani
Jolanta Kwaśniewska
Prezes Fundacji
„Porozumienie bez barier”**

Szanowna Pani

U progu 2005 roku członkowie Stowarzyszenia Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku składają Pani życzenia – zdrowia, optymizmu, zapału do wspaniałych działań, sukcesów w realizacji najśmielszych pomysłów, przekazując równocześnie najszczerze wyrazy szacunku. Życzymy także spełnienia najskrytszych marzeń w Pani życiu osobistym i rodzinnym.

Wyrażamy nasz podziw i poparcie dla Pani szlachetnych, nadzwyczajnych działań, które przynoszą radość smutnym, ulgę cierpiącym, nadzieję wątpiącym. Móc kogoś uczynić szczęśliwym to jakby jego życie pogłębić i pomnożyć. Podziwiamy Pani działanie, fenomenalny zmysł organizatorski, wrażliwość, takt, ogromną kulturę i urok osobisty. Jest Pani niedoścignionym wzorem postępowania dla wielu Polaków, a szczególnie dla ludzi młodych, w tym także dla naszych młodych wolontariuszy. Szukając bowiem szczęścia i dobra innych, znajdujemy szczęście własne.

Dziękujemy Pani za piękne gesty, czyny i inicjatywy. Wierzymy, że mimo przeszkód będzie Pani kontynuować swoją misję. To co Pani robi jest mądre, dobre, słuszne, potrzebne i wysoce etyczne. Nie ma nic piękniejszego niż człowiek czynu zdolny do myślenia o słabszych, który czerpie szczęście z działania i życia dla innych.

Z wyrazami szacunku i uznania

**Za Zarząd i Członków
Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku**

Czesława Kurasz
**Prezes
Czesława Kurasz**

W progu 2005 roku Powiatowe Centrum
Wolontariatu wystosowało do Pani Jolanty
Kwaśniewskiej list z życzeniami i wyrażaniem
poparcia dla jej działań.

Jednocześnie nas łączy wspólny cel
- pomoc potrzebującym.

Pani Jolanta Kwaśniewska podziękowała
za otrzymane życzenia.

Jolanta Kwaśniewska

Warszawa, 24 stycznia 2005 r.

Pani
Czesława Kurasz
Prezes
Powiatowego Centrum Wolontariatu

Szanowna Pani Prezes,

Serdecznie dziękuję Pani za miłe życzenia
noworoczne i wiele słów otuchy, mądrości oraz
poparcia. Nie tracę nadziei, że to co robię, ma nadal
sens. Jestem wdzięczna za dowód pamięci i
uznania.

W Nowym Roku życzę Pani i członkom
Powiatowego Centrum Wolontariatu wszelkiej
pomyślności, zdrowia oraz spełnienia marzeń.

Serdecznie pozdrawiam,

J. Kwaśniewska ♥

• działalność • statut • aktualności • struktura • galeria • kontakt

Kontakt

Fundacja Jolanty Kwaśniewskiej
"Porozumienie bez barier"
 ul. Krakowskie Przedmieście 48/50
 00-071 Warszawa
 tel. (22) 695 13 50 do 54
 fax (22) 695 13 53
 e-mail: radafundacji@j.kwasniewska.aid.org.pl

Bank Handlowy I Oddział Warszawa
 Numer Rachunku:
 31103010160000000003474000

*fundusz stypendi
 otworzymy dzieciom ś
 możesz zdażyć przed rak
 one muszą
 motylkowe sz
 kom
 znak
 dodatkowa dz
 forum żon
 projek*

Fundacja "Porozumienie bez barier" Warszawa ul. Krakowskie Przedmieście 48/50
 Bank Handlowy I Oddział Warszawa Numer Rachunku: **31103010160000000003474000**

Wszystkie prawa zastrzeżone (C) 2003 Fundacja "Porozumienie bez barier"
 Design - Hot Multimedia & Forte s.c.

W dniu 25 stycznia 2005 r. Prezes Stowarzyszenia oraz członkowie Zarządu uczestniczyli w uroczystości 224. czepkowania Studentów II roku Instytutu Pielęgniarstwa Państwowej Wyższej Szkoły Łódzkiej. Sporo grupy słuchaczy 40 wolontariusze. W dniu uroczystości otrzymali z rąk Prezes Christany Kurasz listy gratulacyjne oraz drobne upominki.

Identyfikatory w ręce Studentom PWSZ
Rektor Halina Mieszkowska

gratulacji składają Prezes PCH
- Christana Kurasz

premierze
wykładowca
Instytutu
Pielęgniarstwa
- Elzbieta Cipora

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Organizacja Pożytku Publicznego
ul. Jagiellońska 20 Sanok 38 - 500 tel. 13/ 46 46580

Sanok 21 stycznia 2005 r.

Szanowna Pani

Paulina Zubik

*Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku
składa serdeczne i gorące podziękowanie za serdeczność
i gotowość niesienia pomocy osobom najbardziej
potrzebującym. Dziękujemy, za zaangażowanie, wrażliwość,
pracowitość widoczne w Pani działaniach. Pamiętajmy, że
szukając dobra innych, znajdujemy szczęście własne.*

*Życzymy zdrowia i pomyślności w życiu osobistym,
wielu sukcesów zawodowych, spełnienia najbardziej
ambitnych planów życiowych.*

*„Człowiek, jest nie tylko po to, aby żyć, trzeba siebie
innym dać”.*

**Prezes
Powiatowego Centrum
Wolontariatu
w Sanoku**
Kurasz
Czesława Kurasz

*Starostwo Powiatowe
w Sanoku*

Sanok 38 - 500 ul. Rynek 1 tel. 013 46 529 01 e-mail: powosanok@pro.onet.

Sanok dnia 21 stycznia 2005 r.

Szanowna Pani
Paulina Zubik

*Składam serdeczne gratulacje z okazji otrzymania czepka
pielęgniarskiego, będącego symbolem umiejętności i gotowości
niesienia pomocy wszystkim chorym i niedołącznym.*

*Życzę, aby ten trudny zawód, który Pani wybrała przyniósł
satysfakcję i radość ze spełnionej misji – ratowania drugiego
człowieka.*

Z wyrazami życzliwości:

Starosta Sanoki

Bogdan Struś
Bogdan Struś

Niezmienna idea

Podczas konferencji „Pielęgniarstwo wczoraj i dziś” podkreślono, że jako zawód narodziło się w drugiej połowie XIX wieku, a w czasach obecnych, choć zmienia się jego oblicze, idea pozostaje niezmienna. Naszym zadaniem jest troska o człowieka i pełnię jego rozwoju – brzmiało motto uroczystości. Głos zabrał m.in. burmistrz Wojciech Blecharczyk, przypominając historię pielęgniarstwa na ziemi sanockiej. Zaznaczył, że otwarcie wydziału na PWSZ uznać trzeba za duży sukces: – *Udało nam się zdobyć wydział, o który bezskutecznie zabiegano kilka innych miast.*

Podczas uroczystości okazało się, że na pielęgniarstwo facha decyduje się coraz więcej mężczyzn, których nie brak także w sanockiej uczelni. Obecny na uroczystości ks. Andrzej Skiba zastanawiał się: – *Jak w takim razie należy się do nich zwracać? Proszę brata?* – humorystycznie zapytywał siedzącą obok Marię Szałankiewicz-Skoczyską, naczelnika Wydziału Zdrowia Starostwa Powiatowego. Następnie studenci wydziału pielęgniarstwa złożyli ślubowanie i odebrali pielęgniarские identyfikatory z rąk rektora PWSZ Haliny Mieczkowskiej oraz dyrektora Instytutu Pielęgniarstwa prof. Kazimierza Pasternaka. Za pracę na rzecz wolontariatu Starostwo Powiatowe albumami nagrodziło Bernadete Kardasz, Małgorzatę Lisowską, Katarzynę Gagatko, Katarzynę Szarek, Paulinę Zubik, Edytę Bąk i Sylwię Grzebień. Sprawnym wykonaniem pielęgniarского hymnu studenci zaprezentowali też talenty wokalne, za wskazówki dziękując Elżbiecie Przystasz. Prowadzony przez nią chór PWSZ koncertem kolęd zakończył uroczystość. (bart)

Studenci II roku Instytutu Pielęgniarstwa Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej byli bohaterami uroczystości w Sanockim Domu Kultury, związanej z symboliką ich przyszłego zawodu.

Po uroczystym przyrzeczeniu studenci Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej zaskakująco czysto zaśpiewali pielęgniarский hymn.

O wydarzeniu napisał „Gazetnik Sawolci” w dniu 28 stycznia 2005r.

Uratuj 1% swojego podatku

Z takim hasłem wszystkie media i przedstawiciele organizacji użyteczności publicznej zwracali się do naszych podatków o wsparcie finansowe. Nasze starostwo wysyłało listy do różnych instytucji i osób prywatnych. Przekazał listów na dzień 108.

SZANOWNI PAŃSTWO

Zwracamy się z gorącą prośbą o wsparcie finansowe dla działań Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Stowarzyszenie istniejące na terenie miasta od 2001 roku jest organizacją pożytku publicznego działającą na rzecz ochrony zdrowia dzieci niepełnosprawnych, osób starszych, chorych, samotnych, bezdomnych. Dochód uzyskiwany z darowizn organizacja przeznaczna na szlachetne cele, określone w Statucie, głównie na szkolenia młodych wolontariuszy.

Stowarzyszenie uzyskało wpis do Krajowego Rejestru Sądowego we wrześniu 2004 roku, jako organizacja pożytku publicznego. *pod numerem KRS 0000025815*

Jeśli chcecie Państwo wesprzeć jakiś szlachetny cel, przeznaczcie 1% swego podatku od dochodów osobistych na rzecz Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku. Liczymy na Państwa ofiarność i wrażliwość.

Przed dokonaniem wpłaty, należy obliczyć swój podatek należny za 2004 rok Urzędowi Skarbowemu, a następnie odliczyć 1% od tego podatku. W formularzach PIT – 36 i PIT – 37 w części zatytułowanej „ obliczenia zobowiązania podatkowego”, w rubryce „ kwota zmniejszenia z tytułu wypłaty na rzecz organizacji pożytku publicznego na podst. art. 27 d ustawy”, należy wpisać kwotę odliczonego 1% podatku. Na poczcie lub w banku należy wpłacić na rzecz wybranej instytucji obliczoną wcześniej kwotę. Kwotę tę zwróci Państwu Urząd Skarbowy.

Na rzecz powiatowego Centrum Wolontariatu prosimy o wpłatę na Konto:

70124023401111000031976264

Z wyrazami szacunku i uznania
Członek Zarządu
Danuta Ozubko

Z wyrazami szacunku i uznania
Prezes
Czesława Kurasz
PREZES
Czesława Kurasz

W skrytce "tłustego ciasta" wolontariuszki - uczestniczki Zespołu Szkół nr 1 przekazały ciasto - tradycyjne leśnarowe ciasto dzieciom z Ośrodka Szkolno-Wychowawczego. Ciasto upiekli namisowie Zespołu Szkół art.

We wrześniu marca 2005 r. gościła w Sandku Katarzyna Wójcicka - wolontariuszka z Skieniec. W poprzednim roku pracowała ona w Szkole w Besdomiego Inwalidy im. św. Brata Alberta oraz w Warsztatach Terapii Zajęciowej.

Odwiedziny w Sandku były dowodem sympatii dla samca, a także współpracę i decyzję do miłych wspomnień.

9 marca 2005 r. - kolejne spotkanie wolontariuszy. W programie jak zwykle bieżące wyniki doświadczeń.

Legitymacje i identyfikatory otrzymali kolejni wolontariusze.

Prezes Czesława Kurasa poinformowała o propozycji kolejnego wyjazdu wolontariuszy polskich do Skieniec.

Pojawiła się także zapowiedź, dotycząca 2-dniowego szkolenia w ośrodku Caritas w Myśliborcu.

W dniu 23 kwietnia w Zespole Szkół Nr 1 odbyło się spotkanie z uczniami, chętnymi do pracy w wolontariacie.

Gościem specjalnym Kurasa i zastępcę Zespołu Samorządu Osobliwym przedstawicielką młodzieży historycznej działalności Akwarystyce i zadanie letnim służby wolontariat. Informacje spotkały się z żywym zainteresowaniem młodzieży.

W czasie spotkania z młodzieżą uczestniczył 2-cy dyrektor szkoły Pan Janusz Rudy

Opieką nad młodzieżą wolontariuszami sprawują Renata Groniec, Bożena Beluś, Małgorzata Chomiszczak.

Wolontariusze (widoczni na zdjęciu obok) podjęli zadanie w formie opieki indywidualnej (u kilku osób), w świetlicy w szpitalu (u obojczyka dziecięcym), w świetlicy przy klasztorze o.o. Franciszkanów.

Też grupa młodzieży zaangażowała się w pracę w Ośrodku Szkolno-Wychowawczym.

4 maja 2017
 Szkoła nr 1 w m. Słobowice
 7 wolontariuszy
 Ewa Bęgle
 Barbara Chmiel
 Justyna Słobowicka
 Magdalena Słobowicka
 Ewelina Zyga
 Katarzyna Zyga
 Ewelina Słobowicka

Osoby te oficjalnie kończą pracę w wolontariacie. Niektóre z nich są gotowe podjąć pracę ogólnie na lokalnościach organizowanych przez Caritas.

Ewa Bęgle podjęła się pracy wolontariuszki na terenie Miemiec w ramach programu realizowanego od kilku lat przez Stowarzyszenie „Borussia”.

Podczas uroczystości w LS nr 1 wymienione wolontariuszki otrzymały listy gratulacyjne i symboliczne upominki. Podziękowanie przesłał także starosta powiatu - Bogdan Strus.

Wreśzenia listów i upominków dokonali: prezes Stowarzyszenia - Czesław Kurasz, członekowie Zarządu - Samanta Ozubko i Janusz Kwoly.

112-
Czynność listu prełacyjnego z przedłożonymi wolontariatem

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Organizacja Pożytku Publicznego
ul. Jagiellońska 20 Sanok 38 - 500 tel. 13/ 46 46580

Sanok 4 maja 2005 r.

*Szanowna Pani
Ewa Bąk*

*„ Odrobina dobra, okazana drugiemu człowiekowi,
lepsza jest niż cała miłość do ludzkości ”*

Powiatowe Centrum Wolontariatu w osobach Prezesa i członków Zarządu składa serdeczne i gorące podziękowania za ofiarną pracę w stowarzyszeniu i moc serca okazaną osobom potrzebującym. Pomoc ludziom niepełnosprawnym, ubogim, samotnym wymaga dużego poświęcenia, wrażliwości i umiejętności. Przez swoją pracę udowodniła Pani posiadanie tych cech. Wyrażamy swój podziw dla zaangażowania i pracowitości widocznej w pracy z podopiecznymi. Mamy nadzieję, że działania te będą procentować w przyszłości wyczeraniem na potrzeby innego człowieka i przyczynią się do dalszego harmonijnego rozwoju Pani osobowości.

Rozstajemy się z żalem z miłą i wrażliwą osobą. Nasza pamięć i wdzięczność podopiecznych będzie przy Pani.

Życzymy zdrowia i pomyślności w życiu osobistym i spełnienia wszelkich życiowych planów.

Z wyrazami szacunku

**Zarząd
Powiatowego Centrum Wolontariatu**

Prezes Zarządu

Czesława Kurasz

W dniach 6-7 maja 2005 r. miał miejsce zjazd szkoleniowy wolontariuszy, aszessonych w Powiatowym Centrum Adol-
tariatu. Zjazd odbył się w ośrodku "Caritas"
w Myszkowcach. Przybyłych powitała prezes
Stowarzyszenia Czesława Kurasz, przedstawiając
program szkolenia i prowadzących zajęcia edukac-
cyjne. Historię powstania ośrodka przedstawił
dyrektor Ośrodka Caritas Archidiecezji Pieszaw-
skiej - ksiądz Bogdan Janik.

Wykłady informacyjne wygłosili:
mgr Marcin Paszkiewicz na temat "Bieszczady wso-
raj i dziś"; prof. dr hab. Kazimierz Pasternak
na temat "Biochemiczne podstawy starzenia
się organizmu człowieka"; mgr Tadeusz Pióro
na temat "Zagrożenia zdrowotne XXI wieku".
Zebrani obejrzeli film edukacyjny pt. "Jenny".
Następnie odbyła się dyskusja na temat:
"Moje miejsce w wolontariacie".
Uczestnicy szkolenia zwiedzili gabinety fizyote-
rapii, znajdujące się w ośrodku.

Zjazd przyczynił się do integracji wolu-
tariuszy, wywodzących się z różnych grup wie-
kowych. 6 maja odbyło się integracyjne
spotkanie przy ognisku. W malowniczej sc-
nerii ośrodka doty się dyskusje melodie młodzie-
żowej awangardy, josenlu retro i fresmi relig-
ijne.

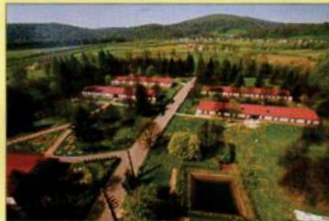
**CARITAS DIECEZJI
RZESZOWSKIEJ
OŚRODEK
WYPOCZYNKOWO-
REHABILITACYJNY
W MYCZKOWCACH**

38-623 UHERCE

tel./fax 013 461 83 70, 461 85 10

e-mail: myczkowc@rzeszow.opoka.org.pl

http://myczkowc.rzeszow.opoka.org.pl

W skład Ośrodka wchodzi:

kaplica, kompleks budynków mieszkalnych (400 miejsc noclegowych), kuchnia z jadalnią, sale: widowiskowo-rekreacyjna, rehabilitacyjna, spotkań przy kominku; siłownia, zespół boisk sportowo-rekreacyjnych, kryta ujeżdżalnia koni oraz sala konferencyjna na 80-90 miejsc.

Organizujemy:

kolonie i zimowiska charytatywne, zielone szkoły, obozy integracyjne, wycieczki szkolne, kursokonferencje, rekolekcje i dni skupienia dla grup i osób indywidualnych, naukę jazdy konnej, zajęcia hipoterapii dla osób niepełnosprawnych.

Wczasy lecznicze:

- zabiegi z zakresu fizykoterapii, kinezyterapii,
- masaże lecznicze.

241/04

folder ośrodku
Caritas w Myczkowcach

**SANOK Nie rozstają się
z potrzebującymi
Będą pracować
w wakacje**

Powiatowy Ośrodek Wolontariatu organizuje konkurs na najlepszego wolontariusza, pracującego podczas wakacji.

Pprzed 4 laty Czesława Kurasz powołała Powiatowe Centrum Wolontariatu. Dzisiaj w mieście działają dwie grupy. Pierwsza - w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej, pod kierunkiem Elżbiety Cipor, Ewy Poźniak i Anety Mielnik. Składa się głównie ze studentów Instytutu Pielęgniarstwa. Opiekują się ludźmi starszymi i niepełnosprawnymi. Drugą grupę stanowi młodzież z Zespołu Szkół nr 1. Opiekują się nią: Renata Gromek, Małgorzata Chomiszczak i Bożena Bekier. Pracują w świetlicy przy klasztorze franciszkańskim, na oddziale dziecięcym w szpitalu oraz w Ośrodku Szkolno-Wychowawczym.

Choć w tym miesiącu uczennice opuszczają szkołę, nie oznacza to, że rozstają się z osobami potrzebującymi pomocy. Dziewczeta zadeklarowały, że podczas wakacji będą pracować na koloniach Caritas.

Dorota Męcarska

o pracy Powiatowego
Centrum Wolontariatu "napisady "Stawiny"
w dniu 2 czerwca 2005r.

100 wTode wolontariuszki podczas szkolenia
w ośrodku Caritas w Myszkowcach

opiekunowie i kadra: m.in. Przes Czesława
Kurasz, Elzbieta Cipora, Ewa Poźniak,
dyrektor Instytutu Pielęgniarstwa PWSZ
- Kazimierz Pasternak

Profesor Krasimira Pasternak i uczestniczeli
prelekcji

integracyjne ognisko „wiesorowy
forym

Darczyńcy, którzy wsparli finansowo wolontariat otrzymali również podziękowanie o następującej treści:

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Organizacja Pożytku Publicznego

ul. Jagiellońska 20 Sanok 38 - 500 tel. 13/ 46 46580

Szanowni Państwo

Prezes i Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku składają serdeczne podziękowania za życzliwość i zrozumienie dla potrzeb naszego stowarzyszenia i przekazanie funduszy na nasze konto.

Jest to dowód wielkiej wrażliwości i gotowości do niesienia pomocy ludziom potrzebującym poprzez wspieranie działań wolontariatuszy.

Zapewniamy, że wszystkie otrzymane środki zostaną efektywnie wykorzystane zgodnie z założeniami statutowymi stowarzyszenia.

Załączamy serdeczne pozdrowienia i wyrazy szacunku.

Z wyrazami szacunku i uznania:

Prezes

Czesława Kurasz

Wsparli wolontariuszy

Ponad dwadzieścia osób i firm skorzystało z możliwości przekazania 1 proc. podatku na rzecz organizacji pożytku publicznego, jaką jest Powiatowe Centrum Wolontariatu, zasilając konto tej organizacji kwotą 1,5 tys. zł. – *Za ten szlachetny gest, świadczący o wrażliwości na potrzeby ludzi starszych, niepełnosprawnych i samotnych serdecznie dziękuję w imieniu zarządu – mówi prezes Czesława Kurasz.* Obecnie centrum skupia około 60 wolontariatuszy. Są to przede wszystkim młodzi ludzie, studenci PWSZ oraz ZS nr 1 (dawny „ekonomik”). Odwiedzają oni swoich podopiecznych w domach; można ich spotkać również w świetlicy ojców franciszkanów, SOSW, w szpitalu.

(z)

o finansowym wsparciu wolontariatu napisał
„Tygodnik Sanocki” w dniu 17 czerwca 2005r.

Dziękujemy pięknie za wspólne spotkanie, za
delikatnie piękno, za zachowanie nam już
pomagaj innym uczniowie klasy 5, 6
sali 130st. O. I i II Gimnazjum i
opiekun Jolanta Śnieżek.

Trzynicimialne spotkanie - uczniemi:

Anna Lesniak

Angelika Chrobak

Agnieszka Jajko

Sylvia Głazek

Szuba Karolina

Anna Mastyl

Jolanta Śnieżek

na zdjęciu: młodzież z Orzechówki
inicjatorke spotkania z młodzieżą
w Orzechówce były nauczycielka historii
Jolanta Śnieżek.

Łącznie z zyczeniem zainteresowanych o celach, zadaniach i przedsięwzięciach Powiatowego Centrum Wolontariatu w Gausku poinformowały sebranych memiów wraz z wypracowanymi przez Stowarzyszenie - Crestawa Kurasz i stanek delegatu PCW - Danuta Ozubko.

23 czerwca 2004 r. odbyło się ostatnie w bieżącym roku szkolnym spotkanie z wolontariuszami w LG nr 1. Celem zebrania było podsumowanie pracy w r. 2004/2005.

Najważniejsze wydarzenia to:

Organizowanie uroczystego spotkania wolontariuszy i przedstawicieli organizacji i instytucji współpracujących z PCW z okazji Międzynarodowego Dnia Wolontariusza

Pomocanie do działalności znacznej liczby nowych wolontariuszy - memiów LG nr 1

Rozszerzenie działalności na nowe środowiska i podjęcie nowych form działalności

Organizowanie szkolenia wolontariuszy i spotkanie integracyjnego w ośrodku Caritasu w Myśkowie

Pomyślenie funduszy od ofiarodawców w ramach darowizn 1% od podatku od dochodów w kwocie 2 333,94 zł.

Darowizny przekazali: Kurasz Damian, Ozubko Danuta, Szatajko Mieczysław, Abłamski Janusz, Paszkiewicz Halina, Kurasz Crestawa, Jablik Lofis, Lubajewski Andrzej,

Stebesio Tadeusz i Elzbieta, Pogonielec Leszek,
Stach Teresa i Marian, Klaczak Wiesław,
Damianśkie Janina, Brygidyn Magdalena,
Rudy Janusz, Lodalarko Emilian i Benat-Lodalarko Beata,
Winnik Jęży, Jakiel-Wroniak
Matgorzata, Czelusniak Jadwiga i Witold,
Koterbe Lukasz,

Mimo wakacji niektórzy wolontariusze
zamierzają utrzymać kontakt z podopiecz-
nymi, udzielając im wsparcia.

Gotowi nieść pomoc

Mimo wakacji młodzi wolontariusze z Powiatowego Centrum Wolontariatu wciąż na stanowisku. Część osób pracuje w charakterze opiekunów podczas akcji letniej „Caritasu”, inni biorą udział w konkursie na najlepszą formę świadczenia pomocy indywidualnej, opiekując się osobami starszymi, niepełnosprawnymi i chorymi. Obecnie centrum skupia sześćdziesięciu wolontariuszy, najwięcej z Instytutu Pielęgniarstwa w PWSZ i ZS nr 1. Pod koniec roku szkolnego kilka uczennic z „ekonomika” zakończyło pracę w wolontariacie w związku z ukończeniem szkoły. – Mamy jednak nadzieję, że po wakacjach przyjdą na ich miejsce nowi – mówi Czesława Kurasz, prezes PCW. Jedną z dziewcząt, Ewa Bąk, wyjeżdża jako wolontariuszka do Niemiec. (z)

informacje w „Tygod-
niku Samochim
w dniu 15 lipca 2006r.

15 września 2005r. Inauguracja kolejnego
roku działalności, to już finisz roku istnienia PCT.
Inauguracja miała miejsce w LS nr 1.
Celem spotkania było przedstawienie zadań
i planu działalności na rok 2005/2006.
Podczas spotkania legitymacje i identy-
fikatory otrzymały kolejne wolontariuszki,
które wzięły udział w stowarzyszeniu przed waka-
cjami.

SANOK Twierdzi, że została sama i - poza wolontariuszkami - nikt nie chce jej pomóc

Dlaczego muszę cierpieć

Marian Struś
n.strus@gcnowiny.pl

Nie dokuca jej samotność, ale wrogość, którą czuje wsząd. Ze strony wymiaru sprawiedliwości, służby zdrowia oraz ZUS. W tym znaczeniu czuje rękę byłego, ustosunkowanego męża.

Przed dziesięciu laty straciła syna. Odebrał sobie życie. - Mnie powiedział: - Mam, my nie damy sobie rady, a koleźce zostawił list: - Tomek, pomóż mojej mamie i strze. - Czuł, że będę wygalała pomocy - mówi 55-letnia Joanna Kisala. Rozwiodła się przed pięcioma laty. Powiada, jak ówczesny mąż rwał ją, łamiąc jej kość ogonową. Jest pewna, że chciał ją zabić. Sąd umorzył sprawę. - Nie przesłuchał nawet świadków, mnie obciąża kosztami postępowania - omiata.

ni I grupy, ni odszkodowania

musiała rozstać się z pracą. Była w stanie siedzieć w biurku przez 8 godzin. Stała II grupę inwalidzką i

adnotację: „Całkowita niezdolność do pracy”. Starala się o I grupę, bez skutku. Kalcetwem próbowała obciążyć byłego męża, wnosząc o odszkodowanie. Sąd nie podzielił jej zdania.

Zyje z renty ok. 500 zł i 300 zł alimentów, jakie nakazał sąd byłemu mężowi. - I tak mam mniej od niego, gdyż sama jego renta wynosi ponad tysiąc zł. A jako „złota rączka” dorobi dużo więcej, tyle, że w ewidencji tego nie ma.

Czuje w tym ogromną niesprawiedliwość, ponowi więc sprawę o odszkodowanie.

Leczenie jak po grudzie

Boi się, że postępująca choroba kręgosłupa przykuje ją do łóżka. Leczy się w szpitalach w Rzeszowie, Krośnie, Sanoku, ale to wszystko - według niej - idzie jak po grudzie. - W Sanoku od dwóch miesięcy czekam na artroskopię, ale ciągle mówi mi się, że aparat jest niesprawny. Gdy zgłaszam się na oddział urazowo-ortopedyczny ze skierowaniem do szpitala, okazuje się, że nie ma miejsca. Widzę w tym rękę mojego męża, ustosunkowanego w kręgach lekarskich - mówi.

Odrzucone pretensje

Swe żale przelała na papier w skardze do ministra zdrowia. Jej pretensje odrzuca Adam Siembab, zastępca dyr. ds. lecznictwa w sanockim SP ZOZ: - Ta pani cierpi na zaawansowaną chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa, doszły do tego dolegliwości kolanowe i jakaś narośl na stopie. Uznaliśmy, że niezbędna jest artroskopia, ale na skutek braku płynu do sterylizacji nie mogliśmy tego zrobić od ręki.

Zdaniem dyr. Siembaba, pani Joanna wielokrotnie była pacjentką szpitala, doświadczając wiele dobrego. - Znamy jej przeżycia, gdyż uczestniczyliśmy w nich, wspólcujemy jej, zawsze staramy się pomóc. I tak będzie. Naprawdę, może nam ufać - dodaje.

Tymczasem ona stała się kłębkim negatywnych emocji. Ma momenty, kiedy chciałaby już skończyć i dołączyć do swego syna Grzegorza. Czasem tylko się uśmiecha. A czyni to, gdy do jej drzwi zapukają uczennice, młode wolontariuszki i zapytają: Pani Joanno, w czym możemy dziś pani pomóc? - To jedyne na świecie osoby, które chcą mi pomóc - mówi.

Dlaczego muszę cierpieć? - pyta Joanna Kisala.

Te miłe słowa Pani Joanne Kisala skierowane pod adresem wolontariuszek - uczestniczek L 3 nr 1 Elżbiety Skrabalale i Izabeli Skisiewicz, które odwiedzają panią Joannę.

Przebieg wolontariatu na terenie Sanoka wzbudził zainteresowanie nauczycielki polskiego Śmiecheli i jej wychowanków z Orzechówki.

Z ich inicjatywy doszło do spotkania w L 3 nr 1 młodzieży „ekonomicznej” i młodzieży z Orzechówki. Jest to już kolejne spotkanie z panią Joanną Skisielą. Tym razem we wspaniałym wymiarze spotkali się przedstawiciele

Wprowadzisz z dyplomem ¹²² Środowisko.

W konferencji z LS nr 1 opowiedzisz o swoim doświadczeniu i gościom w jednej osobie o swoich doświadczeniach. Spotkanie było także dedykowane do promocji salioty! Pani Dyrektor Maria Pospolita opowiedziała gościom o znaczeniu o różnorodnych celach i inicjatywach, które sprawiły, że LS nr 1 wyróżniła się na tle innych szkół średnich na terenie Gaudes.

na zdjęciach: uczestnicy spotkania: mgr Maria Pospolita, opiekun konferencji

area grupy wolontariuszek - uczestnic LS nr 1

goście z Orzechówki na Ilo bradyulii
Lepotku Saliot us l w Souelku

Pani Dyrektor mgr Maria Pospolita
przedstawia niezwykle interesujące
wzorce sady, którą uczy

na zdjęciu: fotnie z Orzechówki wraz ze swoimi opiekunami

W dniach 16-17 września wolontariusze z L S u r 1 uczestniczyli w ogólnopolskiej akcji "Podziel się posiłkiem". Ich udział polegał na pomocy w zbiórce żywności w sklepach "Albert" i "Kaufland". Akcje na terenie Sandomierza zostały przeprowadzone wspólnie przez Koło Pomocy Dzieciom i Młodzieży Specjalnym Duchowo, działającym przy I P D i Powiatowe Centrum Wolontariatu. Akcją kierowały Prezes PCW - Czestawa Kurasz i Prezes I P D i M N R - Małgorzata Barnas.

W akcji brało udział 32 wolontariuszy: Zofia Rybszak, Anna Malczyńska, Pauline Gagatho, Justyna Marszałek, Monika Poznań, Agnieszka Grzegorzak, Dorota Turlik, Ewelina Rudy, Ewelina Pietruszka, Anna Nowicka, Wioletta Stach, Konrad Kulon, Alan Szymanski, Anna Furtak, Iwona Korolys, Pauline Matek, Katarzyna Kowalska, Ewelina Wójcik, Ewelina Wiwnicka, Katarzyna Męharzka, Iwona Szlaga, Katarzyna Krupa, Urszula Szul, Magda Rychlicka, Joanna Nowacka, Joanna Ślawik, Gabriela Kierszowska. Wolontariusze otrzymali dyplomy z podziękowaniami.

www.podzielsieposilkiem.pl

DANONE Banki Żywności

POLSA DZIECIOM

zapraszają na

Zbiórkę Żywności

Podziel się Posiłkiem!

30% dzieci w Polsce czeka na ciepły posiłek, pomóżmy im razem!

16 - 17 września 2005

Organizator zbiórki:
Federacja Polskich Banków Żywności
Al. Solidarności 101, 00-144 Warszawa, tel/fax (22) 654 64 00, 654 64 10
www.bankizywnosci.pl

ulozho
preparujace
aleje
"Podziel się
posilkiem"

Sabine Kopij, Katarzyna Gorbzyte, Pauline Basar, Piotr Szejnowski, Katarzyna Borczyk.

W dniach 21-22 października odbyło się spotkanie i spotkanie integracyjne wolontariuszy. Spotkanie zorganizowane w ośrodku "Cerytes" w Iłoiwach.

W dniu 21 października wolontariusze pod przewodnictwem Przes Czesławy Kurasa spotkali się z gospodarzem ośrodka krzyżem Pawłem Filipem, który opowiedział o historii powstania ośrodka. Majęteki między innymi przedstawił był następnie przez siebie wykonane o obecnie spędnie punkcje ośrodka rehabilitacyjnego.

Pod kierunkiem mgr Anity Łydlu wolontariusze przeszli szkolenie w zakresie korzystania ze sprzętu, przesłanego dla niepełnosprawnych np. wózki itp.

Szkolenie odbyło się form pomocy niepełnosprawnym wsielanych przez wolontariuszy.

Wieczorem wolontariusze spotkali się przy ognisku. Spotkanie integracyjne pod hasłem "Pogodny wieczór" odbyło się w miłej, serdecznej atmosferze, sprzyjającej integracji.

na zdjęciach: uczestnicy szkolenia podczas zajęć teoretycznych

22 października. Drugi dzień szkolenia
wolontariusze rozpoczęli od wystudowania mszy świętej.
Następnie wystudowali prelekcji mgr Tadeusza
Pióro, dotyczącego usabzinieci wśród młodzieży.
W dalszej części spotkania wolontariusze opowie-
dali o swojej pracy w różnych środowiskach,
wymieniając się doświadczeniami.

Po obiedzie wolontariusze zwiedzili gospodarstwo
agroturystyczne, w którym oprócz wielu atrakcji
są możliwości do uprawiania hipoterapii.

na miejscu; uczestnicy szkolenia na the ośrodku w Zbawiskach

Podczas spotkania integracyjnego
kolejne wolontariuszki otrzymały legitymacje
i identyfikatory. Podopiecznymi czerwikami
mi stowarzyszenie stały się: Ewelina Win-
nicka, Magdalena Gotko, Anna Rogińska,
Katarzyna Męharzka, Katarzyna Malik,
Agnieszka Gorzdział, Paulina Gagatko

Nyjazd na szkolenie do Zboisk w dniach 21-22. X. 2005r. był bardzo udany. Na wyjeździe można było się domedzić wiele rzeczy, na temat których zbyt dużo nie mediowaliśmy.

Nyktad o narkotykach, alkoholu i papierosach dał mi bardzo wiele do myślenia. Nyktad o osobach niepełno sprawnych i sposobie się ich pomiszania, uśmiadomii i pokazai jak nalezy pomagat takim osobom. Para myśladami urelisny czas na zabawy, czas na lepsze poznanie się. Można pomedzic, ze był to nyjazd, spotkanie szkoleniowe ale i zarazem integracyjne. Bardzo mi się podobało i mam nadzieję, że będzie więcej takich nyjazdów.

kami' nalezimy;
sieku nami;
roku
na szkoleniu

proboszcz
ośrodka
ad o zmianach
wózkach
z takim
kodzić chorych
się
kady miał
oiony wcześniej
mach jakie
tyki.

p.
anymu

ym spotkaniu,
wacu.
już należy

do wolontariatu i czym się zajmuje.
Po obiedzie pojechalismy do domu.
Bardzo mi się podobał ten nyjazd i wyuzgnętam wiele wniosków ze szkoleni, które tam mieliśmy. Bardzo mi się podobał też nyktad o zmianach kregostupa i autyzmoch na wózku inwalidzkim. Jest to dla mnie pewne doświadczenie, poniewaz kiedyś może mi się to przydac gdy bede

W dniu 1 listopada Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu Czesław Kutasz uczestniczył w gronie wolontariuszy w zbiórce na rzecz Powiatowego im. Świętego Brata Alberta, zorganizowanej na samochodnym cmentarzu.

W dniach 7 - 30 listopada wolontariusze uczestniczą w szkoleniu na temat: Zasady regionalnego żywienia. Szkolenie prowadzi mgr inż. Krzysztof Indyk. Zajęcia odbywają się w Lesznie Szkoła nr 1. Szkolenie obejmuje następujące tematy:

1. Ogólne zasady racjonalnego żywienia
2. Dłaczego powinniśmy jeść warzywa i owoce:
Skiepozowane substancje obecne w warzywach i owocach
3. Żywność a zdrowie:
błędy żywieniowe i wynikające z nich choroby:
(otyłość, anoreksja i bulimia, cukrzyca, miażdżyca, nadciśnienie tętnicze, nowotwory)
dobór tłuszczu do smażenia, smiały fitykochemiczne
4. Zasady uleatdanie jakościściów
obliczanie wartości energetycznej produktów
potraw, posiłków
5. Przygotowanie potraw z warzyw i owoców
6. Przygotowanie potraw z warzyw
7. Przygotowywanie sup
8. Przygotowywanie potraw z mięsa

Zakończenie kursu dotyczącego zasad regionalnego żywienia zbiegło się do rocznicy obchodami Międzynarodowego Dnia Wolontariusza.

Spotkanie wświetliło degustację potraw przygotowanych przez wolontariuszy - uczestników kursu, a rozmawiający audytorów wózby.

W spotkaniu pod przewodnictwem Prezes Christy Kutera uczestniczyli członkowie Zarządu oraz goście, między innymi z-ca dyrektora U.S. w 1 Marcinkowska i prezes TPD Marta Barms.

Inni wolontariusze otrzymali legitymacje i identyfikatory. Pani Marta Barms poinformowała wolontariuszy o organizacji kolejnej zbiórki żywności w pierwszych dniach grudnia.

na zdjęciach: wolontariusze w trakcie przygotowywania potraw

degrustacji
potraw przygotowa-
nych przez uczest-
ników kursu

wśród uczestników
kursu prowadzący
zajęcia mgr inż.
Krzysztof Indyk

rozdanie legity-
macji i identy-
fikacyjnych kolej-
nym wolonteri-
stom

**Sanok. Międzynarodowy
Dzień Wolontariusza
Dając, dostajesz
więcej**

Obchodzony 5 grudnia Międzynarodowy Dzień Wolontariusza stał się dla członków Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku okazją do pewnych podsumowań, refleksji i kreowania zamierzeń na przyszłość.

Z wolontariackim świętem zbiegło się zakończenie ostatniego szkolenia, którego tematyka dotyczyła zasad racjonalnego żywienia. Było to trzecie szkolenie w bieżącym roku, podczas których wolontariusze wysłuchali wykładów o tematyce medycznej i obyczajowej. Zapoznali się z formami terapii, ćwiczeniami w korzystaniu ze sprzętu ułatwiającego ruch niepełnosprawnym.

PCW działa już piąty rok i było pierwszą tego typu organizacją w województwie. Główną jej trzon stanowi młodzież: uczniowie ZS nr 1 i studenci PWSZ, z Instytutu Pielęgniarstwa.

Szkolenia wolontariuszy mogły się odbyć dzięki ofiarodawcom, którzy przekazali kwotę 1% podatku na rzecz PCW, jako organizacji pożytku publicznego.

o działalności wolontariatu własote, " się notatka prasowa w Gazecie Sanockiej w dniu 21 grudnia 2005 roku.

Te przetanie listopada i grudnia 2005 roku odbyła się kolejny zbiórka syropu w ramach akcji „Pędziel się posithkiem”.

Akcja miała miejsce na terenie sanoidalnej kolumny.

W akcji uczestniczyli uczestnicy L.S. nr 1:

Anna Rogińska, Magdalena Górecka, Katarzyna Mędrak, Ewelina Winińska, Izabela Tutak, Bożena Janik, Barbara Chyba, Ewelina Wójcik, Katarzyna Kopuszka, Iwona Szlachetka, Anna Głuska, Joanna Oleniak, Paulina Gąsienica, Elżbieta Skrabalak, Justyna Marzec, Monika Poznań, Marzenna Och, Ewa Szataniewicz, Justyna Stabryła, Angelika Lebnik, Brygida Jaroszka, Iwona Łasarska, Sabine Chabko, Martyna Pielech, Marta Świątek, Wioletta Bańcka, Kamila Siwik, Edyta Szybka, Ewelina Barna, Anna Sośnicka, Anna Maciejowska, Katarzyna Barczyk, Robert Gacik.

To nasz kolejny zaproszenie w Górnym Mieście Orkiestra Świętej Pomocy w dniu 8 stycznia 2006 roku.

W akcji orkiestry uczestniczyli również wolontariusze Powiatowego Centrum Wolontariatu.

Spśród wolontariuszy z L.S nr 1 w akcji WOSP brady udział: Paulina Szpak, Katarzyna Mełarska, Evelina Winnicka, Lofie Dyberek, Anna Stuzak, Kinga Patys.

foliary ratownictwa medycznego wielokrotnie na zdjęciach w wykonaniu studentów Instytutu Pielęgniarskiego PWSL

w równoczesnie wolontariuszy Powiatowego Centrum Wolontariat (tego nie zaweszyły media)

Wolontariusze PCW dokonowali pomiarów ciśnienia tętniczego podczas meczów hokejowych w dniu 6 grudnia 2005 r., i zbieżności w dniu 18 grudnia 2005 r.

Odebrzy się także polscy ratownicy medycznego.

Pomiarów ciśnienia dokonowano także podczas koncertów muzyki metalowej w dniu 27 grudnia 2005 i koncertu muzyki punkowej w dniu 4 stycznia 2006 r.

W imprezy WOSP zaangażowali się wolontariusze - Audenci PHSZ w Sanku:
Anna Frazile, Karolina Dembele, Anna Bęka,
Kuba Kuliga, Paweł Duoble, Beata Szlewska,
Mossula Smoleń, Dorota Baran,
Aneta Piłera, Jadwiga Szeprowa, Ilona Szostko,
Kamila Bedziach, Honorata Stifka,
Agata Wójcik, Marek Ptakosz, Jacek Wójcikowski,

Hokejowa orkiestra, tusz!

Za nami inauguracyjny koncert XIV Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy, w którym pierwsze skrzypce zagrali sanoccy hokeiści. W roli melomanów wystąpili kibice, którzy we wtorkowe popołudnie (6 bm.) pojawili się na Torsaniu w sile 300 osób, by dopingując swych ulubieńców, wspólnie z nimi zagrać w hokejowej orkiestrze. I zrobili to nader udanie, wzbogacając jej konto o 1.357,34 złotych.

Dla porządku odnotujmy, iż mecz młodzików z juniorami młodszymi zakończył się w regulaminowym czasie remisem 2:2, a „ligowych gigantów” z oldbojami wynikiem 7:5. Poza emocjami sportowymi, których nie brakowało, organizatorzy zapewнили widzom dodatkowe atrakcje w postaci rozdawania 60 mikołajkowych upominków (fundatorami byli: Podkarpacki Bank Spółdzielczy, sieć sklepów Niemowlaczek, firmy komputerowe InterQ i Trimax, burmistrz Sanoka) oraz pokazu ratownictwa medycznego w wykonaniu studentów Instytutu Pielęgniarstwa sanockiej PWSZ, przy udziale hokeistów-pozorantów.

Hokejowa orkiestra, zjednoczona ideą pomocy dzieciom poszkodowanym w wypadkach, zagrała pięknie, co potwierdza choćby kilka takich obrazków: pewien emeryt dodatkowo zapłacił za przyklejone na kurtkę serduszko; część hokeistów przekazała całą zawartość kieszeni – niekiedy całkiem niezłą sumkę; jakaś pani dołożyła małolatom złotówkę brakującą im do biletów; wpuszczono taniej starszego pana, którego syn grał w jednym z meczów, a także małego chłopca, którego brakło pieniędzy. Wiwat, orkiestrowicze!

JANUSZ PIOTROWSKI /jot/

informacja
w Tygodniku Sanockim
w dniu 8.12.2005r.

Marta Fedele, Katarzyna Chudzik, Mariusz Adamski, Renata Ochwał, Krzysztof Sabat, Renata Duplaga oraz mgr Anita Sytko.

XIV Finał WOŚP

Zagra 500 wolontariuszy

Liczba przybyłych na środowe (30 listopada) spotkanie szkoleniowe wolontariuszy i nauczycielskich „kasjerów” do liczenia pieniędzy zbieranych w ramach XIV Finału Wielkiej Orkiestry Świątecznej Pomocy przeszła najśmielsze oczekiwania organizatorów. Młodzi ludzie po brzegi wypełnili salę widowiskową Sanockiego Domu Kultury, potwierdzając jednoznacznie wolę zagrania w największej orkiestrze świata.

W spotkaniu uczestniczyli: wiceburmistrz Marian Kurasz – przypomniał o początkach orkiestry w Sanoku w 1993 roku, kiedy zebrano 1 mln złotych (starych pieniędzy), Zofia Chybiło, dyrektor Banku Pekao S.A. – przybliżyła kwestie związane z obsługą finansową, Henryk Przybycień, dyrektor SPMZOZ – opowiadał o tym, co sanocki szpital otrzymał od WOŚP (m.in. aparat USG dla Oddziału Dziecięcego, Inkubatory, pompy infuzyjne, kardiomonitor, pulsoksymetry, aparat do badania przesiewowego słuchu – w ciągu 13 lat placówki medyczne w naszym regionie wzbogaciły się o orkiestrowy sprzęt wartości 514.511 złotych!), podkom. Katarzyna Wojtowicz, rzecznik prasowy sanockiej Komendy Powiatowej Policji – omawiała zasady bezpieczeństwa obowiązujące podczas zbiórki pieniędzy.

Prowadzący spotkanie Waclaw Bojarski przedstawił sanockich sztabowiczów, omawiając również zakres ich obowiązków, zaprezentował także ramowy program imprez przygotowanych przez sanocki sztab w ramach XIV Finału WOŚP. Pierwsza z nich – hokejowa orkiestra – zagra już 6 grudnia o godz. 17.00 na sanockim lodowisku, gdzie zmierzą się młodzicy z juniorami oraz „ligowi giganci” z oldbojami. W przerwie przewidziano mikołajkowe niespodzianki oraz pokaz ratownictwa medycznego w wykonaniu studentów Instytutu Pielęgniarstwa PWSZ. Bilety w cenie 8 zł (normalne) i 4 zł (ulgowe).

doniesie Tygodnika Sanockiego
w dniu 16 grudnia 2005r.

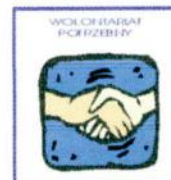
Niezwykle odpowiedzialną funkcję „bankierów” powierzono nauczycielom sanockich szkół, którzy pod okiem Bożeny Bekier z ZS nr 1 pracowicie liczyli w MDK-u każdy uzbierany przez wolontariuszy grosz.

informacja i zdjęcie
w Tygodniku Sanockim
w dniu 13 stycznia 2006r.
Bożena Bekier jest członkiem
Powiatowego Centrum Wolontariatu

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Organizacja Pożytku Publicznego
ul. Jagiellońska 20 Sanok 38 - 500 tel. 13/ 46 46580

SZANOWNI PAŃSTWO

Zwracamy się z gorącą prośbą o wsparcie finansowe dla działań Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.

Stowarzyszenie istniejące na terenie miasta od 2001 roku jest organizacją pożytku publicznego działającą na rzecz ochrony zdrowia dzieci niepełnosprawnych, osób starszych, chorych, samotnych, bezdomnych. Dochód uzyskiwany z darowizn organizacja przeznacza na szlachetne cele, określone w Statucie, głównie na szkolenia młodych wolontariuszy.

Stowarzyszenie uzyskało wpis do Krajowego Rejestru Sądowego we wrześniu 2004 roku, jako organizacja pożytku publicznego pod numerem KRS 0000025815.

Jeśli chcecie Państwo wesprzeć jakiś szlachetny cel, przeznacźcie 1% swego podatku od dochodów osobistych na rzecz Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku. Liczymy na Państwa ofiarność i wrażliwość.

Na rzecz Powiatowego Centrum Wolontariatu prosimy o wpłatę na Konto:

Bank PKO S.A. I o/Sanok

70124023401111000031976264

Z wyrazami szacunku i uznania

Prezes
Czesława Kurasz

Prezes Powiatowego Centrum Wolontariatu Czesława Kurasz apeluje do mieszkańców Sanoka o przesłanie 1% podatku od dochodów ze roku 2005 na rzecz Stowarzyszenia.

Dając – dostajesz więcej

Zbliża się czas rozliczeń z fiskusem. Korzystając w tej okazji możemy przekazać 1 procent podatku dochodowego na wsparcie organizacji pożytku publicznego. Jedną z nich jest Powiatowe Centrum Wolontariatu. Stowarzyszenie istnieje w Sanoku od pięciu lat. W maju będzie więc obchodziło swój mały jubileusz. Obecnie działa w nim blisko 100 osób. Większość to młodzi ludzie – studenci PWSZ, głównie Instytutu Pielęgniarstwa, i uczniowie Zespołu Szkół nr 1 (dawnego ekonomika). Wolontariusze niosą pomoc dzieciom niepełnosprawnym, osobom starszym, chorym, samotnym, bezdomnym. Swoją dar można przekazać na konto:
Bank Pekao S.A. I O/Sanok 70124023401111000031976264

Czesława Kurasz, prezes PCW

ARCHIWUM TS

„Dając – dostajesz więcej” – to przesłanie, które towarzyszy wszystkim przychodzącym do pracy w naszym stowarzyszeniu. Młodzież wspaniale angażuje się w dzieło pomocy potrzebującym, a nagrodą za ich serce jest wdzięczność podopiecznych. W ubiegłym roku, w ramach akcji „jeden procent” wsparło nas dwudziestu darczyńców, przekazując w sumie kwotę 2,3 tys. zł. Fundusze te zostały wykorzystane na zorganizowanie trzech szkoleń. Również i w tym roku liczymy na sympatię, życzliwość i ofiarności mieszkańców Sanoka. Jeśli chcecie państwo wesprzeć szlachetnie działania wolontariuszy, przeznaczenie jeden procent swojego podatku dla naszego centrum!

apel przesłany się również w Tygodniku Sanockim w dniu 24 lutego 2006 roku

2 marca 2006 r. Spotkanie w Z.Sz. nr 1 dotyczące realizacji „Programu „Saludo Marszu” w Technikum nr 1 i w Zespole Szkół nr 1”. Spotkanie było poświęcone tworzeniu koalicji lokalnej na rzecz zwikszczenia szans edukacyjnych i życiowych młodzieży naszego powiatu.

Jednym z koalicjantów jest Powiatowe Centrum Wolontariatu. Podczas spotkania stowarzyszenie reprezentowało Sanita Osulko.

- 141 -

*Dyrekcja i Nauczyciele realizujący Ogólnopolski Program
„Szkoła Marzeń”
mają zaszczyt zaprosić*

*Panią Czesławę Kurasz
Prezesa Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku*

*na spotkanie poświęcone tworzeniu koalicji lokalnej
na rzecz zwiększania szans edukacyjnych i życiowych
młodzieży naszego powiatu.*

*Spotkanie odbędzie się w budynku szkoły
dnia 2.03.2006 r. o godz. 16³⁰*

Program „Szkoła Marzeń” w Technikum nr 1 w Zespole Szkół nr 1

Priorytety programu (omówienie na wybranych przykładach)

Priorytet nr 1: rozwój szkoły w kierunku zapewnienia równości szans edukacyjnych uczniom, w tym:

- 1) zagrożonych niepowodzeniami szkolnymi i wypadnięciem z systemu oświaty
- 2) mających problemy w nauce lub problemy z przystosowaniem społecznym

Priorytet nr 2: umożliwienie uczniom zdobywania dodatkowej wiedzy i umiejętności w kontekście wyboru dalszej ścieżki edukacyjnej i zawodowej:

- 1) rozbudzenie potrzeb, aspiracji i zainteresowań, także w zakresie wykraczającym poza zadania szkoły i treści zawarte w podstawie programowej
- 2) pomoc w uzyskaniu informacji na temat możliwości dalszej nauki oraz przyszłej pracy

Priorytet nr 3: kształtowanie u uczniów aktywnych postaw wobec przemian społecznych, w tym:

- 1) umiejętności społecznych w dziedzinie życia publicznego, gospodarki i kultury
- 2) rozwijanie świadomości obywatelskiej i postaw prospołecznych

Priorytet nr 4: wzmocnienie roli szkoły w aktywizowaniu społeczności lokalnych wokół wspólnych działań na rzecz edukacji i wychowania młodzieży, w tym:

- 1) tworzenie lokalnej koalicji na rzecz zwiększenia szans edukacyjnych i życiowych młodzieży
- 2) współdziałanie w tworzeniu lokalnej polityki oświatowej

12-miesięczny wolontariat w Niemczech

Stowarzyszenie Wspólnota Kulturowa "Borussia" z Olsztyna poszukuje osób w wieku 18-26 lat, zainteresowanych odbyciem 12-miesięcznego wolontariatu socjalnego w Niemczech w ramach międzynarodowego projektu wymiany wolontariuszy „**Budowanie mostów w Europie - Wolontariat Socjalny**”. Mile widziane są doświadczenia w pracy w organizacjach społecznych i młodzieżowych, niezbędna – motywacja i gotowość do niesienia pomocy osobom potrzebującym.

Projekt „*Budowanie mostów w Europie – Wolontariat Socjalny*” umożliwi młodym ludziom odbycie za granicą **12-miesięcznego wolontariatu o charakterze socjalnym**. Podczas wolontariatu pracują oni w organizacjach pozarządowych, działających na rzecz lokalnych społeczności. Są to:

- warsztaty terapii zajęciowej i hostele dla osób niepełnosprawnych
- świetlice dla dzieci i młodzieży niepełnosprawnej, zagrożonej patologiami, bezrobotnej
- ośrodki pomocy socjalnej, szpitale, domy spokojnej starości
- organizacje zajmujące się edukacją oraz zawodową i społeczną integracją młodzieży z mniejszymi szansami
- przedszkola integracyjne
- ośrodki edukacyjne dla młodzieży

Organizatorzy projektu zapewniają wolontariuszom:

- zakwaterowanie
- wyżywienie
- kieszonkowe
- ubezpieczenie
- udział w seminariach kształceniowych
- zwrot kosztów podróży służbowych
- opiekę osobistą i pedagogiczną.

Osoby z Polski mogą odbywać wolontariat socjalny w Niemczech w ramach niemieckiego ustawowego „Dobrowolnego Roku Socjalnego” (Freiwilliges Soziales Jahr / FSJ) lub Akcji 2 Programu Unii Europejskiej „Młodzież” - „Wolontariat Europejski / EVS”.

Wolontariat rozpoczyna się 1 września 2006 r., a kończy 31 sierpnia 2007 r. Przed wolontariatem, w lipcu i sierpniu odbywają się zajęcia przygotowujące do wolontariatu, które obejmują kurs języka, seminaria na temat historii i współczesności kraju goszczącego oraz praktykę socjalną. Udział w nich jest dla wolontariuszy obowiązkowy.

Osoby zainteresowane udziałem w projekcie i odbyciem wolontariatu socjalnego prosimy o przesyłanie pocztą na adres „Borussii” w terminie **do 1 marca 2006 r. pisemnych zgłoszeń** zawierających:

- ręcznie napisany życiorys
- list motywacyjny opisujący zainteresowania, dotychczasowe doświadczenia w pracy wolontariackiej, powody, które skłoniły Was do podjęcia decyzji o odbyciu wolontariatu za granicą oraz informację o rodzaju pracy, którą chcielibyście wykonywać
- referencje organizacji / instytucji lub osób, z którymi do tej pory współpracowaliście
- informację o znajomości języków obcych (znajomość języków obcych nie jest warunkiem udziału w projekcie)
- zaświadczenie lekarskie o stanie zdrowia
- aktualne zdjęcie legitymacyjne

Przedstawienie na piśmie kompletnego zgłoszenia jest warunkiem niezbędnym dla wstępnego zakwalifikowania się do udziału w projekcie. Kandydaci na wolontariuszy otrzymują zaproszenia do udziału w seminarium informacyjnym. Podczas seminarium przedstawiane są cele projektu „*Wolontariat Socjalny – Budowanie mostów w Europie*”, szczegółowe informacje o warunkach udziału w projekcie, zasadach odbywania wolontariatu za granicą i organizacjach goszczących wolontariuszy. Seminarium są także okazją do poznania byłych wolontariuszy i innych osób zainteresowanych wolontariatem.

Więcej informacji na stronie www.borussia.pl

Prosimy o przesyłanie zgłoszeń na adres:

Stowarzyszenie Wspólnota Kulturowa "Borussia" z dopiskiem „*Budowanie mostów w Europie*”
ul. Wyzwolenia 2/7

10-106 Olsztyn

UWAGA!!!! Nie przyjmujemy zgłoszeń przesłanych mailem lub faxem.

Kandydatkami na wyjazd są: Emeline Fustaniss
i Katarzyna Karaszkowska

WOLONTARIAT
POTRZEBNY

*Powiatowe Centrum
Wolontariatu
w Sanoku*

WOLONTARIAT
POTRZEBNY

Zaświadczenie

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku zaświadcza, że Pan / Pani

.....
ukończył (a) kurs

“Zasady racjonalnego żywienia”

dla wolontariuszy, który odbył się w Zespole
Szkół nr 1 w Sanoku w dniach 7-30 XI 2005 r.

w wymiarze 30 godzin w tym:

10 godzin wykładów i 20 godzin zajęć praktycznych

*Prezes
Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

*.....
Czesława Kurasz*

Sanok marzec 2006 r.

Uczestnicy kursu otrzymali zaświadczenie 3 marca 2005 r.

Sanok, dnia 2006-04-03

REFERENCJE

Pan Krzysztof Indyk jako nauczyciel w Zespole Szkół Nr 1 w Sanoku współpracuje z Powiatowym Centrum Wolontariatu w Sanoku aktywnie i systematycznie przeprowadzając szkolenia wolontariuszek z Instytutu Pielęgniarstwa Wyższej Szkoły Zawodowej w Sanoku.

Szkolenie i praca z wolontariuszkami dotyczy głównie zagadnień związanych z zasadami zdrowego żywienia, co jest jedną z podstawowych zasad przy indywidualnej opiece wolontariuszek z osobami chorymi i niepełnosprawnymi.

Wykazuje duże zainteresowanie w niesieniu pomocy drugiemu człowiekowi, umiejętnie nawiązuje kontakty interpersonalne. Pracuje z dużym poczuciem odpowiedzialności zawsze gotów do poświęcenia czasu i sił na rzecz innych. Swoje umiejętności zawodowe właściwie wykorzystuje podczas organizacji zajęć. Cechuje go wysoka kultura osobista, takt, sumienność, życzliwość i pomysłowość.

*Wzorowa postawa **Krzysztofa Indyka** jego umiejętności i predyspozycje w pełni spełniają wymogi stawiane w trudnej pracy pedagogicznej.*

Pragniemy nadmienić, że organizacja nasza działa aktywnie już 5 lat w dziele niesienia pomocy osobom chorym, starszym i niepełnosprawnym. Posiada rejestr sądowy i jest od roku organizacją wyższej użyteczności publicznej.

W Zespole Szkół nr 1 działa i aktywnie pracuje szkolne koło wolontariatu zrzeszając młodych uczniów – wolontariuszy, którzy biorą aktywny udział w pracy wolontariatu.

Prezes

Janusz Cielinski

Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

*Referencje obe prowadzącego kurs mgr inż. Kompetencje
Inwalidów od Powiatowego Centrum Wolontariatu*

31 maja 2006 r. obchody 5 rocznicy powstania Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

w tym dniu zowamy się nowi słowami św. Pawła II:

"Jest w ciele ludzkim zdolność wyrażenia miłości, tej miłości, w której otwarcie staje się darem"

oraz

słowa papieża Benedykta XVI:

"Broszmy wszelkie byście odważnie świadectwo Ewangelii, miłość nadziejcie ubogim, cierpiącym, opuszczonym, rozpaczanym, fatalgicznym..."

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

Śpieszmy się kochać ludzi
tak szybko odchodzą

ks. Jan Twardowski

Zaproszenie

Z pozdrowieniami dla Wolontariaty
w Sanoku

[Handwritten signature]

31 V 2006

Z okazji Jubileum V-lecia
 Pomysłowego Centrum Wolontariatu w Sanoku
 składam serdeczne podziękowania za Waszą
 pracę i zaangażowanie na rzecz „najbardziej
 potrzebujących”. To dzięki Waszej oddziałości
 „miłość w duchu świętego” nabiera najwzniekszego
 sensu.

Gdyś i ty - tej pięknej i głębokiej satysfakcji,
 którą daje - dawać sobie innym.

Sanok 31. Maja 2006r.

Zopkon Antoni
 Starosta Sanocki

jestem pod wrażeniem wyjątkowej
 pracy i poświęcenia dla wyjątkowo
 Pomysłowego Centrum Wolontariatu w Sanoku.
 Życzę wszelkiej satysfakcji z aktywności
 oraz dalszego rozwoju potrzebujących.

Sanok 31.05.2006r.

Wojciech Kowczyk
 Prez. Rady Powiatu
 w Sanoku.

1
Człowiek jest wielki nie przez to co ma,
ani przez to kim jest, ale przez
to czego okieci się / a innym /

Stoła Janna Paria II
wiedr przygwiecaja nam Kolomantawerow
i Opickumobu w dalszej działawozu

Gauok do. 31.05.00

#Dioho Tadeusz

Przemo inżynierne, przemo dniech-
noti. 2 milion wremie

J. A. S. 1915

Wypary wremie oke tych, którzy czynią dobro -

Ja. Andziej S. 1915

2 serdecznie przykrym 20 pracz
wskazywac oke, jakubym
i tymi samym dobru

W. B. 1915
Bunicki Sands

„Nic co zostało dokonane z miłości
nie jest mało znaczące” - z życzeniami
otwartemu sercu na drugiego człowieka
dr. N. Kakaew - Dyrektor Akademicki

Z okazji 5-lecie Powiatowego
Centrum Wolontariatu składam
całemu Zarządowi i wszystkim wolontariuszom
wyrazu uznania dla waszej pracy
na rzecz i dla dobra drugiego człowieka.
Dzięki waszej pracy, wielu ludzi czuje
się szczęśliwziej i poczuto radość i szczęście.
Niech wam Bóg błogosławi w dalszym
rozwoju i działalności

Z wyrazami szacunku i wielkiego
uznania
Ełbieta Dukacyńska
Poseł na Sejm RP

Pięć lat działalności Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku

*Śpieszmy się kochać ludzi
tak szybko odchodzą*

ks. Jan Twardowski

Sanok 31 maja 2006 r.

Od pięciu lat służą pomocą

Opiekują się osobami starszymi i niepełnosprawnymi, współpracują z warsztatami terapii zajęciowej, organizują imprezy integracyjne i spotkania wigilijne, uczestniczą w zbiórkach żywności, pomagają w szpitalu, świetlicach środowiskowych, na koloniach. Pojawiają się wszędzie tam, gdzie ich pomoc jest niezbędna. Wolontariusze z Powiatowego Centrum Wolontariatu świętują właśnie 5-lecie swego stowarzyszenia. Postanowili to uczcić uroczystym koncertem, który odbędzie się 31 maja o godz. 12.00 w SDK. W programie m.in. przedstawienie historii i działalności PCW (obecnie skupia blisko 100 osób, od 5 lat kieruje nim Czesława Kurasz), wręczenie legitymacji nowym członkom, wybór Wolontariusza Roku 2005 oraz część artystyczna w wykonaniu uczestników WTZ SOSW, PWSZ, FTT FLAMENCO i Artura Andrusa. Koncert poprzedzi aukcja prac plastycznych (11.00-12.00) wykonanych przez podopiecznych WZT-ów z ul. Robotniczej i Ogrodowej oraz Środowiskowego Domu Samopomocy w Zasławiu. Organizatorzy zapraszają byłych i obecnych wolontariuszy oraz sympatyków PCW.

*zapowiedź uroczystości
w "Tygodniku Sanockim"
w dniu 26 maja 2006 r.*

Pięte rocznice działalności Powiatowego Centrum Wolontariatu zostały uczczone uroczystym koncertem, który odbył się w dniu 31 maja 2006 r. o godzinie 12 w Sankciim Domu Kultury.

Prezes Stowarzyszenie Czyste Serce powitało zgromadzonych i przedstawiło informacje o działalności PCW w ciągu minionego pięcioletnia.

Szanowni Państwo!

Przypadł mi w udziale niebywały zaszczyt spotkania się w zacnym gronie ludzi, dla których niezwykle bliskie są sprawy dobra człowieka i jego egzystencji.

Jest to szczególnie istotne w dniu dzisiejszym kiedy to obchodzimy 5 rocznicę działalności Powiatowego Centrum Wolontariatu.

Przez cały ten okres stowarzyszenie realizuje swoje cele statutowe – niesienie pomocy osobom ubogim, chorym, niepełnosprawnym i pozbawionym Opieki bliskich..

Nie czynimy tego dla splendoru korzyści materialnych, robienia kariery, czynimy to z potrzeby serca.

Chcemy wdrożyć w życie maksymę: człowiek wart jest tyle, ile od siebie może dać drugiemu.

Potrzeby w tym zakresie są ogromne zwłaszcza w związku ze starzeniem się społeczeństw, w tym także i polskiego. Rośnie także liczba osób dotkniętych niepełnosprawnością. W związku z ubożeniem społeczeństwa rośnie również skala udzielonej pomocy społecznej.

Zjawiska społeczne związane ze zmianą ustroju państwa i procesami globalizacji, to odejście od formy państwa opiekuńczego.

Podstawowe zadania z zakresu pomocy społecznej przyjęły samorządy wspierane działalnością organizacji pozarządowych.

W 2001 roku idea wolontariatu stała się czymś ~~nieobcym~~ ^{nieobcym} w Sanoku. W tym szczególnym wyjątkowym roku międzynarodowego roku wolontariatu powstało Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku i było to wówczas pierwsze tego typu stowarzyszenie. W województwie podkarpackim.

Od początku działalności znaczna część członków organizacji stanowiła młodzież, która w następnych latach zdominowała działalność stowarzyszenia.

Obecnie po pięciu latach działalności i stałej rotacji Członków organizacja liczy 98 członków w tym 90% to młodzież. Ci młodzi wolontariusze to studenci PWSZ i uczniowie Zespołu Szkół Nr 1 (Ekonomik).

Różne są formy pomocy wolontariuszy - pomoc w środowiskach indywidualnych osobom starszym, samotnym niepełnosprawnym, praca w Schronisku Brata Alberta, w Specjalnym Ośrodku Opiekuńczo - Wychowawczym, Warsztatach Terapii Zajęciowej, Świetlicy o.o. Franciszkanów, w świetlicy szpitalnego oddziału dziecięcego.

Wolontariusze włączają się również w akcje charytatywne takie jak Wielka Orkiestra Świątecznej Pomocy czy zbiórka żywności w sanockich marketach na rzecz ubogich i niepełnosprawnych, organizacją imprez integracyjnych przy różnych okazjach, pomoc na koloniach organizowanych przez Caritas.

Jak już wspomniałam w Stowarzyszeniu trwa stała rotacja członków. Żegnamy dzisiaj grupę wolontariuszy studentów Instytutu Pielęgniarstwa Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej (którzy w miesiącu czerwcu otrzymają dyplomy ukończenia nauki) a przez kilka ostatnich lat towarzyszyli osobom potrzebującym a swoim działaniem wspierali działalność ideową wolontariatu. Serdecznie im dziękujemy i wierzymy że w dalszym życiu będą również służyć potrzebującym.

Są to:

- Paulina Zubik
- Małgorzata Lisowska
- Katarzyna Gagatko
- Katarzyna Bąk
- Bernadetta Kardasz
- Edyta (Bąk) Herbut

W ciągu minionych 5 lat wiele osób wspierało naszą działalność udostępniając lokal na spotkania, szkolenia, organizując młodzież do różnych akcji, poświęcając swój czas na szkolenie wolontariuszy, dzięki ich przychylności i sympatii idei wolontariatu mogły rozwijać się prężnie koła studenckie wolontariuszy w Państwowej Wyższej Szkole Zawodowej w Instytucie Pielęgniarstwa (które liczy 45 osób) i szkolne koło wolontariuszy w Zespole Szkół Nr 1 (Ekonomik). Osoby te zasłużyły na szczególny Tytuł Honorowego Wolontariusza a są to: Pani Rektor Prof. dr Hab. Halina Mieczkowska, Pani dyrektor mgr. Maria Pospolita, pan mgr Tadeusz Pióro. Gorąco im dziękujemy i gratulujemy tego zaszczytnego tytułu. Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu przyznał tytuł „Wolontariusza roku 2005”, tytuł ten jest dowodem uznania za zaangażowanie w pracę dla ludzi potrzebujących pomocy, dyspozycyjność na każde wezwanie, dobroć, wrażliwość. Tytuł ten przyznano wolontariuszce z koła studenckiego z 4 letnim stażem Pani Małgorzacie Lisowskiej i wolontariuszce z koła szkolnego ZS Nr 1 Paulinie Gagatko. Gratulujemy wolontariuszkom roku 2005, zapraszamy do dalszej współpracy życzymy satysfakcji w życiu zawodowym i osobistym. Są również w naszym mieście instytucje z którymi stale współpracujemy i wspólnie z nimi realizujemy szczytny cel – niesienia dobra dla potrzebujących. To: Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej, Warsztaty Terapii Zajęciowej, Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy, Świetlica Franciszkańska, Towarzystwo Pomocy Dzieciom i Młodzieży Niepełnosprawnej, Towarzystwo Św. Brata Alberta w Sanoku, Środowiskowy Dom Pomocy Społecznej w Zagórzcu.

Wielu młodych ludzi dzięki wolontariatowi odnalazło swoje miejsce w życiu, uzyskało pracę oraz możliwości rozwoju i realizacji najśmielszych marzeń.

Wśród nich są również wolontariuszki, które wyjechały do Niemiec w ramach współpracy ze Stowarzyszeniem „Borussia” i w ramach realizacji programu „budujemy mosty w Europie”.

Współpraca ta trwa od 2003 roku i jest dalej aktualna. Poprzedziła ją współpraca z Fundacją im. Roberta Szumana - inicjatora inicjatywa integracji europejskiej.

Rangę wolontariatu jako ruchu społecznego na rzecz potrzebujących różnorodnej pomocy podniosła ustawa o działalności pożytku publicznego i wolontariacie z 24 kwietnia 2003 roku, określająca jednoznacznie statut wolontariusza jego prawa i obowiązki.

Wolontariusze przygotowują się do swej pracy w ramach comiesięcznych zebrań, spotkań integracyjnych i szkoleń. W ubiegłym roku takie szkolenia odbyły się w Ośrodkach Caritas w Myczkowcach i Boiskach, a w Zespole Szkół Nr 1 odbyło się 30 godzinne szkolenie praktyczno - teoretyczne z zakresu zdrowego żywienia.

Szkolenia mogły odbyć się dzięki funduszom zebranych w ramach przekazywania przez mieszkańców Sanoka i firm 1% podatku od dochodów.

Taką możliwość pozyskiwania środków Powiatowe Centrum Wolontariatu ^{uzyskało} po uzyskaniu statusu organizacji pożytku publicznego i wpisie do rejestru sądowego ^{Sądu} rejonowego w Rzeszowie w dniu 28

września 2004 roku. W roku 2005 Powiatowe Centrum Wolontariatu uzyskało kwotę 2.333 zł.

Szanowni Państwo!

Organizacje i stowarzyszenia znajdują swe trwałe miejsce w polskim systemie pomocy społecznej, tak jak trwałe miejsce na ziemi sanockiej znalazło Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku w misji służenia osobom potrzebującym pomocy.

Mam nadzieję, że dzięki działalności naszego wolontariatu wiele osób uzyska pomoc, której nigdy nie mogliśmy kupić za żadną cenę: przyjaźń, miłość i ulgę w cierpieniu.

Wszystkim tym którzy wsparli nasze działania i nie zostali obojętni na apele przekazuję w imieniu Zarządu i członków stowarzyszenia serdeczne podziękowania.

Dziękuję tym wszystkim którzy darzą nas zaufaniem zwracają się do nas o pomoc są chętni do współpracy nami.

„Śpieszmy się kochać ludzi

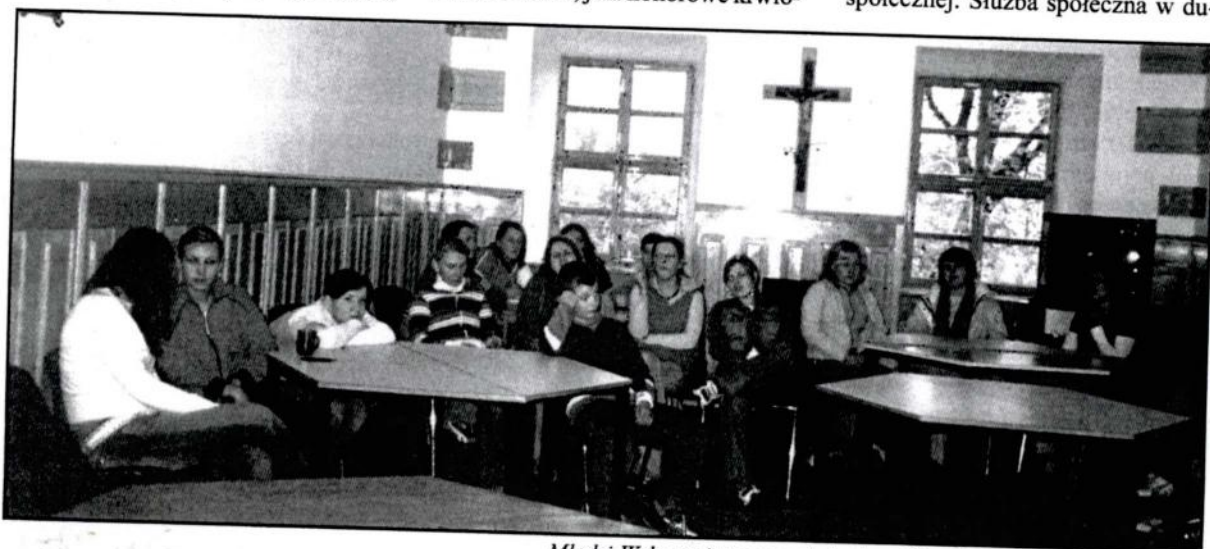
Tak szybko odchodzą.”

Co to jest wolontariat?

Pojęcie wolontariusz oznaczające dosłownie ochotnika przestało być w polskiej rzeczywistości pojęciem egzotycznym. Stało się oczywistym, że wolontariusz to człowiek gotowy nieść pomoc nieodpłatnie, systematycznie i odpowiedzialnie w placówkach pomocy społecznej, świetlicach placówek opiekuńczo – wychowawczych, hospicjach, szpitalach, a także w środowiskach indywidualnych. Działalność wolontariatu to nie tylko pomoc ludziom starym, niepełnosprawnym. Wolontariusze pomagają także w realizacji zadań placówkom kultury i organom samorządowym, angażują się

Wolontariat jest bardzo ważnym elementem nowoczesnego, obywatelskiego społeczeństwa. Jest rzecznikiem najłabszych, sygnalizuje zaistniałe problemy, daje możliwość działalności tym wszystkim, którzy mają do niej powołanie. Teoretycznie wolontariuszem może być każdy. Niekiedy jednak do wykonywania swojej misji potrzebuje wiedzy i fachowych umiejętności. Jako wolontariusze pracują przedstawiciele różnych zawodów: lekarze, pielęgniarze, pracownicy socjalni, pedagodzy. W zakresie dziedzin aktywności wolontariatu są takie działania, jak: honorowe krwio-

przemyslenia, głębokiej wewnętrznej motywacji i bezinteresowności. Kolejni papieże – Paweł VI i Jan Paweł II widzieli wielką rolę wolontariatu w budowaniu cywilizacji miłości. Z działalnością tą wiąże się pojęcie służby społecznej, jakkolwiek spora część otoczenia człowieka poświęcającego się dla bliźnich, uważa za chorego utopistę lub niegroźnego maniaka. Stąd ważne do realizacji zadanie – położenie nacisku w procesie wychowawczym młodego pokolenia na uspołecznienie młodych ludzi i kształtowanie w nich potrzeby realizacji w służbie społecznej. Służba społeczna w du-

Młodzi Wolontariusze na szkoleniu w Ośrodku „Caritas” w Zboiskach

w różnorodną pomoc w czasie klęsk żywiołowych, w zbiórki żywności, organizację imprez charytatywnych i integracyjnych. Współczesna rzeczywistość charakteryzowana jako czas dominacji egoizmów, dążenia do własnego szczęścia, „zrobienia kariery”, potrzebuje ludzi, którzy gotowi są poświęcić swoje umiejętności i czas dla bezinteresownej służby potrzebującym. We współczesnym świecie pojawiają się różne sprzeczne zjawiska i wynaturzenia, jak: przeludnienie, anonimowość w tłumie. W życiu politycznym, ekonomicznym i kulturalnym słyszymy o odwoływaniu się do swobód obywatelskich i demokracji. Równocześnie powstają różnorodne sposoby manipulacji i upowszechniania stylu życia prowadzącego do ubezwłasnowolnienia i zniewolenia człowieka. Globalizacja prowadzi często do marginalizacji zarówno jednostek jak i całych społeczeństw.

dawstwo, oddawanie szpiku kostnego i organów do przeszczepów.

Wolontariat to pomoc zorganizowana.

Nie jest wolontariatem indywidualna pomoc, z jaką śpieszymy ludziom, chociaż by była ona w pełni bezinteresowna. Wolontariat to działalność planowa, choć niekiedy spontaniczna, wynikająca z potrzeby chwili. Na temat wolontariatu wypowiedział się Papież Jan Paweł II: „Wolontariat przeżywany w jego prawdzie jako bezinteresowne służenie ludziom zwłaszcza najbardziej potrzebującym i zapomnianym przez struktury opieki społecznej należy określić jako ważny wyraz apostołstwa, w którym świeccy mężczyźni i kobiety pełnią rolę pierwszoplanową”. Mowa tu oczywiście o sferze wolontariatu chrześcijańskiego, czyli formie nieodpłatnej aktywności chrześcijan, mający charakter zorganizowany. Wejście w taką sferę działania wolontariatu wymaga osobistego

złym stopniu decyduje o wartości człowieka i jego osobowym rozwoju. Taką służbą społeczną jest wolontariat.

Wolontariusze uczą się tego uczestnicząc w kursach i szkoleniach. Istniejące w Sanoku od 5 lat Powiatowe Centrum Wolontariatu skupia blisko setkę wolontariuszy, z czego 90% to młodzież – akademicka i licealna. Prezesem stowarzyszenia jest Czesława Kurasz, zaś bezpośrednią działalnością młodzieży kierują: Renata Gromek, Bożena Bekier, Małgorzata Chomiszczak i Anita Żyłka.

Nawiązując do starej, pedagogicznej maksymy „słowa wzruszają, przykłady pociągają”, zechcemy wierzyć, że oprócz realnej pomocy świadczony potrzebującym przez sanockich wolontariuszy w różnych formach i środowiskach, ukształtują swoje charaktery na gotowość do służby społecznej na całe życie.

Danuta Ozubko

Powiatowe Centrum Wolontariatu w Sanoku

*„Spieszmy się kochać ludzi
Tak szybko odchodzą”*

***Wolontariuszka
Bernadetta Kardasz
III rok INSTYTUT PIELEGNIAŘSTWA
PWSZ w Sanoku***

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku składa wyraz szacunku, wdzięczności i podziękowania za 5 lat pracy w Stowarzyszeniu na rzecz niepełnosprawnych, starszych, samotnych.

Oddanie, zaangażowanie w wykonywane zadania, wrażliwość i serdeczności przyczyniły się do niesienia radości, uśmiechu i dobra dla najbardziej potrzebujących. Tworząc dobro innych, odczuwamy bardziej szczęście własne.

Życzymy Pani aby wartości bliskie Pani i stowarzyszeniu były aktualne w dalszym życiu i działaniu. Niech dobry los przyniesie pani zdrowie i pomyślność, spełnienie wszystkich życiowych planów i wiele sukcesów zawodowych.

*Zarząd PCW
w Sanoku*

*„Jest w ciele ludzkim zdolność
wyrażania miłości, tej miłości,
w której człowiek staje się darem”*

Jan Paweł II

Podczas uroczystości wręczono legitymacje
całonkowskie nowym członkom PCH.

Legitymacje otrzymali: Magdalena Wnęble,
Marta Fedale, Joanna Chymat, Aleksandra
Debiec, Patrycja Mecikowska, Karol Opach,
Krzysztof Smoleń, Magdalena Szumcyrzyn,
Aneta Piłero, Agnieszka Leszczyńska, Anna
Szadajko, Magdalena Liemcińska, Eulasa
Derdziak, Ewa Smoleń, Aneta Tytko.

na zdjęciach:
wręczenie
legitymacji
członkom
PCH

Spezjoral caturion PCW wydaniono
2 "Volontariuszy Roku 2005" - jeden
w grupie miodszicy licealnej - Paulina
Gogotko i drugi z grupy Studentow PWSL
- Margareta Lisowska.

Powiatowe Centrum Wolontariatu
wspiera ja roinne osoby i czyni to w roinne
spozob. Miodstepnioc ja lekum na spozobanie,
prowadza miodstepnioc zajecia w czasie szkoleni,
wspiera ja ide ja wolontariatu.

W dowod uznania dla tych prosta
Leczel PCW nadal tytul Honorowego
Wolontariusza: prof. dr hab. Halina
Mieczkowska, mgr Maria Pospolita
i mgr Jacek Pioto.

na zdjeciu: Honorowi Wolontariusze
- Halina Mieczkowska, Maria
Pospolita, Jacek Pioto

Następnie głos zabrali młotownicy z zaproszonych gości, pośleszając z okazji jubileuszu życzenia i gratulacje dla Prezesi Zestawy Krowczyka.

wystąpienie
Przewodniczącego
Radę Powiatu
Gawdzińskiego
- Władysława
Krowczyka

gratulacje
od Burmistrza
Miasta Gaushe
Przycięcha
Blecharyka

Za owocną współpracę dziękuję
 Prezes Czesławie Kurasa Martę
 Bernis - prezes Stowarzyszenie PPD
 Klub Pomocy Dzieciom i Młodzieży
 Niepełnosprawnym Słuchowo,

największego
 i szczerego wsparcia,
 we wzięciu udziału w proz-
 mien wolontariuszom
 PCT wielkie
 Prezes Czesławie
 Kurasa Jan
 Paszkiewicz - Dyrek-
 tor Powiatowego
 Centrum Pomocy
 Rodzicom

POSEL NA SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
MARIAN DASZYK

Sanok, 31 maja 2006r.

Szanowni Państwo!

Drodzy Przyjaciele!

Nie mogąc przybyć na uroczystość piątej rocznicy powstania Powiatowego Centrum Wolontariatu w Sanoku przesyłam okolicznościowy list z najlepszymi pozdrowieniami dla Uczestników tej podniosłej chwili.

Gratuluje przede wszystkim organizatorom, inicjatorom powstania tegoż stowarzyszenia i wolontariuszom. Uroczystość dzisiejsza daje mi okazję do przypomnienia, że różne formy wolontariatu są motorem wzrostu i dojrzwania cywilizacji. Wolontariusze często zastępują i uprzedzają interwencje instytucji publicznych, od których oczekuje się odpowiedniego podejścia do dzieł, które zrodziły się dzięki odwadze wolontariuszy. Pragnę wyrazić wam żywe i szczere uznanie za poświęcenie, z jakim nieustannie troszczycie się o tych, którzy znajdują się w potrzebie. Czy to gdy pracujecie w pojedynkę, czy też zrzeszeni w różnych organizacjach — dla dzieci, osób starszych, dla chorych, ludzi znajdujących się w trudnych sytuacjach — **jesteście nadzieją**, która dodaje odwagi do przewyciężenia trudności.

Wolontariusz, gdy bezinteresownie może dać innym coś z siebie, doświadcza radości, która przewyższa to, czego dokonał. Z tego właśnie powodu wolontariat jest szczególnym czynnikiem, który uwrażliwia społeczeństwo na godność człowieka i na jego różne potrzeby. Działalność wolontariatu prowadzi do doświadczenia, że człowiek w pełni realizuje się wyłącznie wtedy, gdy kocha i daje siebie innym.

Taki charakter i wiara musi nas budować, bo są to wartości ponadczasowe i co więcej ciągle aktualne. Te słowa kieruję zwłaszcza do młodego pokolenia, aby prawda moralna i umiłowanie bliźniego były im drogowskazem życiowym.

**Serdecznie Was pozdrawiam bardzo dziękuję za to co robicie i raz jeszcze życzę
wytrwałości i owocnej pracy.**

**Pani Prezes Czesławie Kurasz, Zarządowi i wszystkim Wolontariuszom
Szcześć Boże!!!**

Posel na Sejm RP
M. Daszyk
Marian Daszyk

list z życzeniami przysłał poseł Marian Daszyk

Wzrostłość zaleucnyta sie mautsien dawno-
muszczym, w letoim wytyzpi:
uciecznicy Wersztatow Teropii Zajciowej
z ul. Robotniczej (kier. Ewa Holandzka)

Podopieczni Specjalnego Ośrodka
Edukacji - Wychowawczego (dyr. Grażyna
Gudzińska)

~168~
Audenci PWSZ pool dyrekcji E. Przydasz

zespół Flamenco z Sanchoiego
Dzimu Kultury

W programie wystąpił także samocel-
nin, artysta laboratoryjny Artur Andrus

Ze okazji w świętowanie uroczystości
Arturowi Andrusowi poświęca Prezes
Czesława Kurasz. Za wsparcie samocelnych
inicjatyw charytatywnych artysta został
uhonorowany Honorowym Medalem
Grzegorz z Sanoka

wspólne
zdzienie
organizatorów
liczących
wyrażających
wolontariuszy
i zaproszonych
gości

Akt Nadania

*Zarząd
Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku*

*w uznaniu szczególnego zaangażowania i dokonań
w zakresie wspierania naszej działalności*

nadaje,

Panu

mgr Tadeuszowi Pióro

tytuł

**HONOROWEGO WOLONTARIUSZA
POWIATOWEGO CENTRUM
WOLONTARIATU W SANOKU**

Młodzi, wrażliwi, wierzący w ideały. Opiekują się osobami starszymi, chorymi i niepełnosprawnymi. Współpracują ze świetlicami, warsztatami terapii zajęciowej, schroniskiem dla bezdomnych, odwiedzają dzieci w szpitalu. Niosą uśmiech i nadzieję. Mowa oczywiście o wolontariuszach z Powiatowego Centrum Wolontariatu (na zdjęciu), które w tym roku obchodzi jubileusz pięciolecia istnienia.

Gotowi nieść pomoc

Uroczyste spotkanie z tej okazji odbyło się w SDK. Uczestniczyli w nim uczniowie Zespołu Szkół nr 1 i Państwowej Wyższej Szkoły Zawodowej – skąd rekrutuje się największa liczba wolontariuszy – podopieczni z różnych placówek, nauczyciele, przedstawiciele zaprzyjaźnionych instytucji, samorządu, parlamentarzysty. Pod adresem stowarzyszenia popłynęło wiele ciepłych słów. Skierowała je m.in. postanka Elżbieta Łukacijewska, poseł Marian Daszyk, burmistrz Wojciech Blecharczyk, przewodniczący Rady Powiatu Wacław Krawczyk.

Wolontariusze i osoby wspierające stowarzyszenie zostały uhonorowane wyróżnieniami. Tytuł Honorowego Wolontariusza otrzymała prof. dr hab. Halina Mieczkowska – rektor PWSZ, Maria Pospolita – dyrektor ZS1 oraz Tadeusz Pióro – dyrektor Powiatowej Stacji Sanitarно-Epidemiologicznej w Brzozowie. Zaszczytny tytuł Wolontariusza Roku 2005 przypadł w udziale Małgorzacie Lisowskiej z PWSZ i Paulinie Gagatko z ZS1. Podziękowano również opiekunom: Elżbiecie Ciporze, Anicie Żyłce, Anecie Mielnik, Bożenie Bekier, Renacie Gromek, Małgorzacie Chomiszczak.

Dopelnieniem uroczystości była część artystyczna, z udziałem Artura Andrusa, podopiecznych WTZ i SOSW, studentów PWSZ i zespołu „Flamenco”. (z)

O rocznicowych uroczystościach PCW napisał „Sygnałnik Gawońki” w dniu 2 czerwca 2006r.

W tym samym wywiadzie pisała się wywiad redaktor Jolanty Ziobro z Prezes PCW Czesław Kurasz

Pomysł przywozłam z Kanady

Rozmowa z Czesławą Kurasz, prezesem Powiatowego Centrum Wolontariatu

– Kto zaszczylił pani tę szlachetną ideę? Pięć lat temu wolontariat w Polsce jeszcze raczkował...

Wolontariuszy spotkałam pierwszy raz w Kanadzie i stamtąd „przywozłam” pomysł. Byłam ciekawa, kim są młode dziewczyny pracujące w szpitalu i opiekujące się starszymi osobami. Wtedy właśnie usłyszałam o wolontariacie, który w tym kraju jest znany od dawna i wysoko ceniony. Gdy o pracę stara się trzy osoby, a jedna z nich jest wolontariuszem, wiadomo, że to właśnie ona zostanie zatrudniona. Młodzi zdobywają w ten sposób punkty na studia, „odpracowują” wojsko. Pomyślałam wtedy: czemu by nie spróbować u nas?

– Realia sanockie różnią się jednak od kanadyjskich. Nie mieliśmy też tradycji i wzorców. Aby założyć wolontariat, musiała zostać pani pionierką.

Po części (śmiejch). Jako wicestarosta miałam kontakt z młodymi ludźmi, którzy od dłuższego czasu bezskutecznie szukali pracy i byli zdesperowani. Mimo, że skończyli szkoły i studia, od roku – albo i dłużej – siedzieli w domu, co było dla nich bardzo „dołujące”. Zapytałam, czy nie chcieliby popracować społecznie jako wolontariusze? Odpowiedź była entuzjastyczna. Chcieli robić cokolwiek, aby wyrwać się z czterech ścian, czegoś się uczyć, mieć kontakt ze światem, ludźmi, komputerem.

– Wspierały panią osoby nadające na tej samej fali, dzięki czemu pomysł przybrał ramy prawne i formalne.

W gronie tym był m.in. dyrektor Paszkiewicz, ojciec Glista, panie Skoczyńska, Słuszkiewicz, Więcek i Wojtuszczyńska, która jest dla mnie wzorem wolontariusza. W 2001 roku, roku międzynarodowego wolontariatu, powołaliśmy PCW.

– Dziś większość wolontariuszy to ludzie młodzi. Co ich przyciąga? Praca z ubogimi, chorymi nie przynosi prestiżu i pieniędzy...

Dzięki wolontariatowi wiele osób odnalazło swoje miejsce w życiu, uzyskało pracę oraz możliwości rozwoju. W 2002 roku, we współpracy z Polską Fundacją im. Roberta Schumana, zapoczątkowaliśmy międzynarodową wymianę wolontariuszy. Niektóre dziewczęta wyjechały do Niemiec w ramach współpracy ze Stowarzyszeniem „Borusia” czy programu „Budujemy mosty w Europie”. Rangę wolontariatu jako ruchu społecznego podniosła ustawa z 2003 roku, określająca statut wolontariusza, jego prawa i obowiązki.

– Gdzie dziś najbardziej potrzebna jest pomoc?

Starzejemy się jako społeczeństwo, dlatego jest coraz większe zapotrzebowanie na opiekę nad osobami starszymi. Potrzebują one kogoś, kto z nimi porozmawia, poczyta, zrobi zakupy, posprząta. Na pewno będzie też przybywało wolontariuszy w szpitalach, z którymi możemy podpisywać umowy.

– Jakie wydarzenie w ciągu tych pięciu lat najmocniej zapadło pani w pamięć?

Piękne świadectwo jednej z wolontariuszek, która wyznała, że kiedyś, gdy mama nie kupiła jej firmowych dzinsów czy adidasów, czuła się bardzo nieszczęśliwa. Odkąd jednak zajmuje się dziewczyną na wózku inwalidzkim, zrozumiała, że są ważniejsze wartości i podchodzi do życia z większą pokorą.

Rozmawiała Jolanta Ziobro

AUTORKA

Małgorzata Lisowska, studentka Instytutu Pielęgniarstwa PWSZ oraz Paulina Gagatko, uczennica klasy drugiej ZS1 otrzymały zaszczytny tytuł Wolontariusza Roku 2005 r. O tym, czym jest dla nich wolontariat i co motywuje do bezinteresownej pracy dla innych, rozmawialiśmy podczas uroczystości z okazji piątej rocznicy utworzenia Powiatowego Centrum Wolontariatu.

Wolontariuszki Roku

Małgorzata Lisowska (po prawej): – Do wolontariatu wstąpiłam cztery lata temu z potrzeby serca. Chciałam pomagać innym, gdyż tak wychowali mnie rodzice. Moim pierwszym zadaniem była opieka nad chorą osobą. Chodziło przede wszystkim o rozmowę, aby podtrzymać ją psychicznie. Później jej stan zdrowia pogorszył się i pomagałam również przy posilkach i toalecie. Obecnie zajmuję się trzecią już osobą. Jest to chora pani, której pomagam w porządkach. Moje dwie pierwsze podopieczne już zmarły. Było to dla mnie trudne przeżycie, bo zaprzyjaźniłam się z nimi.

Wśród młodych ludzi nie ma zbyt wielu chętnych do tego typu pracy, choć z drugiej strony wolontariat jest coraz bardziej popularny na świecie i w jego szeregi wstępuje coraz więcej osób. Mam nadzieję, że po skończeniu studiów znajdę pracę, jednak w wolnych chwilach nadal będę chętnie pracowała jako wolontariuszka. Dlaczego robię, to co robię? Żeby pomagać drugiemu człowiekowi, i być dumnym z tego co robię, mieć satysfakcję – nie żyć tylko własnym życiem dla siebie.

Paulina Gagatko (po lewej): Do wolontariatu należę już dwa lata. Początkowo opiekowałam się dziećmi niepełnosprawnymi i chorymi – spędzałam z nimi czas, rozmawiałam, pomagałam w nauce. Potem chodziłam do świetlicy franciszkańskiej. Obecnie z koleżanką zajmuję się samotną panią, która ma 81 lat. Pomagamy jej, rozmawiamy. O czym? O wszystkim. Jak się czuje, co wydarzyło się, kiedy nas nie było. Pani opowiada nam historie ze swojego życia. Myślę, że jest z nas zadowolona. My też jesteśmy zadowolone. Spędzamy u niej dwie-trzy godziny. Często nam dziękuje, że przychodzimy.

Bardzo podoba mi się ta praca – to że mogę komuś pomóc, porozmawiać. Tak mnie uczono w domu. W mojej szkole jest duże zainteresowanie wolontariatem. Uczniowie z młodszych roczników patrzą na nas i też chcą się włączyć. Jeśli czas pozwoli, chciałabym pomagać innym także po skończeniu szkoły. Bo wolontariuszem pozostaje się na całe życie.

W dniu 3 czerwca "Dzielnice
Ganociei" przedstawił sylwetki wyróż-
nionych z tytułem "Wolontariusz
Lata 2005".

W dniu 7 czerwca 2006 r. w Lesznie
 Szkoła nr 1 odbyło się podsumowanie
 działań związanych z realizacją projektu
 "Program 'Szkoła Marzeń'". Jednym
 z członków wspierających realizację przed-
 sięwzięcia było Powiatowe Centrum Wobu-
 feriodu.

Szkoła marzeń

Ile można zrobić w szkole za 46 tys. zł? Przykład Zespołu Szkół nr 1 („ekonomika”) przekonuje, że bardzo dużo. Udział w projekcie „Szkoła Marzeń” i jego profesjonalna realizacja sprawiła, że wielu uczniów odnalazło się w szkolnej rzeczywistości i uwierzyło w swoje możliwości.

Roczna realizacja programu zakończyła się prezentacją z udziałem zaproszonych gości, m.in. Stanisława Fundakowskiego, koordynatora lokalnego programu, przedstawicieli kuratorium i starostwa. Dyrektor Maria Pospolita wręczyła osobom współdziałającym przy jego realizacji podziękowania, a młodzież zaprezentowała ciekawy program artystyczny, m.in. skecze w języku angielskim i niemieckim, przygotowane podczas dodatkowych zajęć.

Program, realizowany we współpracy z Centrum Edukacji Obywatelskiej i finansowany z pieniędzy unijnych, ukierunkowany jest przede wszystkim na wyrównanie szans edukacyjnych młodzieży. Szkoła wspaniale wykorzystała tę szansę,

proponując cykl przemyślanych i dostosowanych do potrzeb uczniów działań. Udało się zorganizować 74 godziny zajęć wyrównawczych dla uczniów klas pierwszych (z matematyki, języka angielskiego i niemieckiego). Maturzyści skorzystali ze

171 godzin różnego typu warsztatów maturalnych. Dużym powodzeniem cieszyły się też inne zajęcia – kurs tańca towarzyskiego, warsztaty dziennikarskie, plastyczne, o zachowaniu się przy stole – które prowadzili zaproszeni przez szkołę specjaliści. Młodzież chętnie uczestniczyła w imprezach kulturalnych i wyjazdach – do Warszawy (gdzie odwiedziła m.in. Sejm), Krakowa, Łańcuta, Zakopanego, Rzeszowa (spektakl teatralny), przemierzając w sumie 2,4 tys. km po całej Polsce! Zakupiono 400 biletów na różne imprezy za kwotę 7 tys. zł, książki do szkolnej biblioteki za 21, tys. zł i 5 tys. zł na środki multimedialne. W trakcie programu wykorzystano 3 tys. kartek papieru, dzięki czemu uczniowie mogli korzystać podczas zajęć z bezpłatnie kserowanych materiałów.

Program realizowany był przez trzyosobowy zespół: Ewę Starego, Małgorzatę Chomiszczak i Jacka Kosztolowicza pod kierownictwem Urszuli Małek, których gorąco wspierała dyrekcja szkoły i wszyscy pracownicy.

(z)

Urszula Małek, koordynator projektu: – „Szkoła Marzeń” pozwoliła na zrealizowanie za niewielkie pieniądze wielu marzeń naszych uczniów. Pozналиśmy ich potrzeby i odpowiedziliśmy na nie. Możliwe było m.in. wyrównanie szans edukacyjnych poprzez dodatkowe zajęcia. Od października do maja wydaliliśmy na jednego uczestnika po 27,9 zł. Okazało się, że za 11 groszy dziennie można spełniać marzenia!

Szkoła marzeń

„Szkoła Marzeń” to nazwa projektu realizowanego w Zespole Szkół nr 1 (dawny „ekonomik”). Program ukierunkowany jest na wyrównanie szans edukacyjnych uczniów, zdobycie przez nich dodatkowej wiedzy i umiejętności, a w efekcie wzrost poczucia własnej wartości. Szkoła wspaniale wykorzystała szansę, o czym świadczą choćby niektóre liczby: 171 godzin warsztatów maturalnych; 74 godziny zajęć wyrównawczych dla uczniów pierwszych klas; 400 zakupionych biletów na różne imprezy; 2,1 tys. zł na książki do biblioteki i 5 tys. zł na środki multimedialne; bezpłatne wycieczki do Warszawy, Krakowa, Rzeszowa, Łańcuta, Zakopanego. Pogratulować i pozazdrościć! (więcej za tydzień). (z)

o podsumowaniu
 realizacji programu
 w dniu 23 i 30
 czerwca 2006 r.

Podziel się posiłkiem

Rozmowa z **DOROTĄ ROSIŃSKĄ** - JĘCZMIENIONKA, dyrektorem Podkarpackiego Banku Żywności w Rzeszowie

- W sobotę organizujecie zbiórke żywności wśród mieszkańców Podkarpacia. Do kogo ona trafi?

- W wybranych sklepach w Rzeszowie, Kolbuszowej, Sanoku, Krośnie, Brzozowie, Jasle, Strzyżowie i Przemysłu wolontariusze będą zbierać tzw. żywność trwałą. Czyli taką, która ma długi termin przydatności do spożycia, jak mąka, cukier, makaron, soki, dżemy, konserwy itp. Dary przekażemy na dożywianie dzieci m. in. w świetlicach szkolnych i organizujących zajęcia dla niepełnosprawnych. Co trzecie polskie dziecko jest niedożywione. Przed rokiem, podczas 2 - dniowej akcji, zbieraliśmy aż 9 ton żywności.

- Oprócz zbiórki zaplanowaliście też zabawę dla mieszkańców Rzeszowa.

- Planujemy piknik rodzinny, na który biletom wstępu będzie darowana żywność. Imprezę zaplanowaliśmy od godz. 14 do 21 na boisku sportowym przy ul. Kustrońska (boczna Rejtana, w pobliżu Dołowej). Tu stanie tir, który objeżdża Polskę i zbiera dary. Atrakcją będą konkursy z nagrodami dla całych rodzin, m. in. z wiedzy o UE. Szkoły językowe British School i Germanitas ufundowały kursy językowe dla zwycięzców. Będą występy np. szkoły tańca Merengue Piotra Kiszki. I pokazy: triala rowerowego, rycerskie, skoków spadochronowych. Zebrani obejrzą walki samurajów i prezentację wikingów. Na najmłodszych czeka wesołe miasteczko. Ustawione będą: kramy, stoiska ze zdrową żywnością, zagroda garncarska. Od godz. 18 zagrają zespoły Silencium, Rockaway oraz gwiazda wieczoru - zespół VIR.

Organizatorami programu „Podziel się posiłkiem” są Fundacja Polsat i firma Danone. Wspierają ich Banki Żywności.

i odbywano się w klubie i było częścią akcji ogólny udział filmy, a tysiące jesieni 2005 do wiosny w celu wolontariuse PAT w tym samym Programie Dzieci i młodzieży niepełnosprawnym akcją był integracji w celu ośrodkiem Caritas. w młodzieży i dzieci niepełnosprawnym z opiekunami. o zbiorce żywności piszą „Nowiny” w dniu 1 września 2006 r.

swą duszalnosc.

swoje dziedziczenie w potęgę wczesnie, studenci PWSZ od 1 października 2006 r. Rozpoczęto działalność koła wolontariuszy w LO nr 2.

W dniach 6-7 października w ośrodku „Caritas” w Zboiskach odbyło się kolejne szkolenie wolontariuszy - uczniów Liceum Sztuki nr 1 oraz studentów Instytutu Pedagogicznego PWSZ w Sanoku. W szkoleniu uczestniczyli opiekunowie wolontariuszy - Bożena Belcior i Kinga Kosimor. Było to również wspólnie spotkanie integracyjne, rozpoczęte wspólnym obiadem i spacerem po urodzinowej okolicy.

W czasie szkolenia zajęcia prowadził mgr Marta Góral - psycholog, która rozmawiała z wolontariuszami na temat potrzebnej sobie pomocy psychicznej i uniejędnaki radzenie sobie z rodzinnymi problemami dnia codziennego.

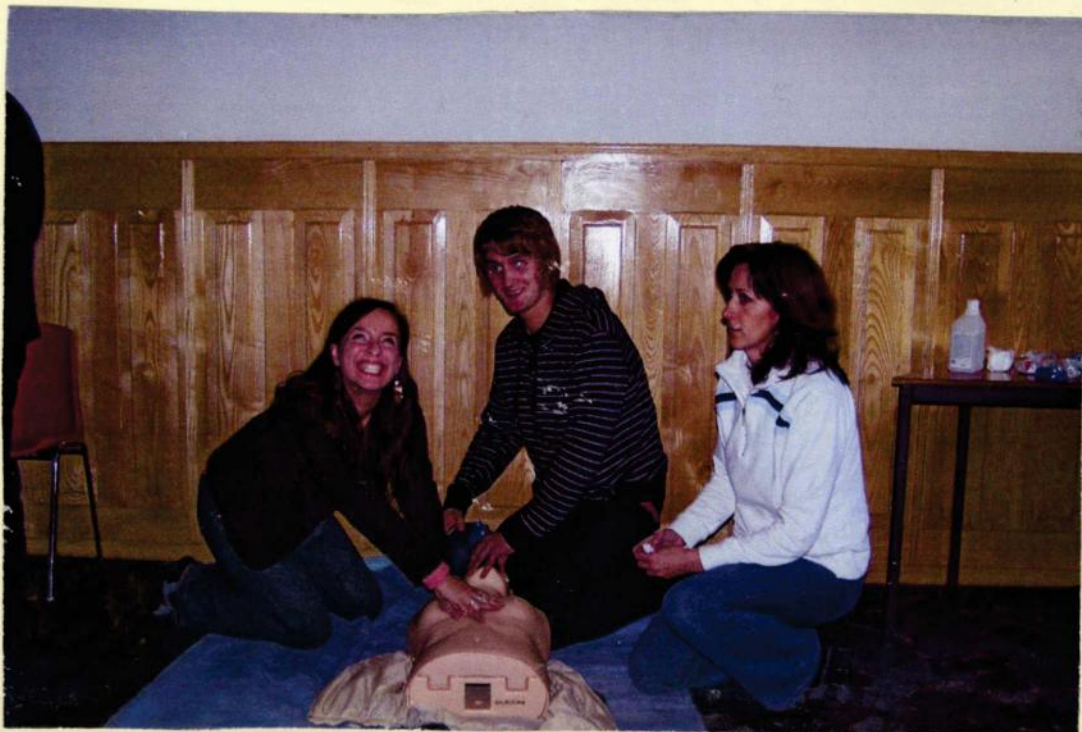
Kolejne zajęcia poświęcone problemom związanym z zagrożeniem wirusem H5N1 i chorobą AIDS, prowadził Tadeusz Pióro-

- Honorowy Wolontariusz 2006. Pierwszy dzień szkolenie zakończył się wieczorkiem integracyjnym.

Kolejny dzień był przeznaczony na zajęcia teoretyczno - praktyczne z zakresu ratownictwa medycznego, które zostały przeprowadzone przez asystentów Instytutu Pedagogicznego PWSZ w Senoku - Beate Baranicką, Anitę Żytkę i Dawidę Basalińską. Po części teoretycznej wolontariusze brali udział w indywidualnych ćwiczeniach z zakresu ratownictwa medycznego.

Szkolenie zakończyło się wspólnym obiadem.

W dniach 7-30 listopada Instytut PCW
 zorganizował drugą edycję kursu dla wolontariuszy
 "Szkoły regionalnego żywienia", który odbył się w LS at 1.
 zajęcia w wymiarze: 10 godzin wykładów i 20 godzin
 zajęć praktycznych prowadził mgr inż. Krzysztof Indyk.
 Tematy zajęć to: Opólne szkoły regionalnego żywienia;
 Słabszego powinniśmy jeść warzywa i owoce; Niebezpiecz-
 ne substancje obecne w warzywach i owocach, dodatki
 do żywności; Żywność a zdrowie - błędy żywieniowe
 i wynikające z nich choroby; Szkoły uliczne

jadłospisów; Zywienie dietetyczne, Obliczanie wartości energetycznej produktów, potraw, posiłków; Przynależanie potraw z węgla i tłuszczu; Przygotowywanie zup, przygotowywanie potraw z mięsa. Na zajęciach praktycznych uczestnicy szkolenia przygotowali posiłki według wcześniej poznanych zasad żywieniowych.

Szkolenie zakończyło się w wieczór andrzej-
leony degustacją potraw przygotowanych przez uczestników kursu. W tym dniu także wolontariusze nawiązali do obchodzonego 5 grudnia Międzynarodowego Dnia Wolontariatu. Podczas spotkania o uloczeniu kursu otrzymało 27 wolontariuszy. Tego wieczoru zyczenie z okazji Dnia Wolontariusza oraz abstrakcyjnych się świętowało zebraniem Prezes PCW Czesława Kurasa.

na zajęciach: degustacje potraw, wyczerpiecie wiedzy uczestnikom kursu "Zasad regionalnego żywienia". Zwycięzcom wyczerpiecia: Prezes Czesława Kurasa,

Dyrektor Maria Popelitała, mgr inż. Krzysztof Inskły

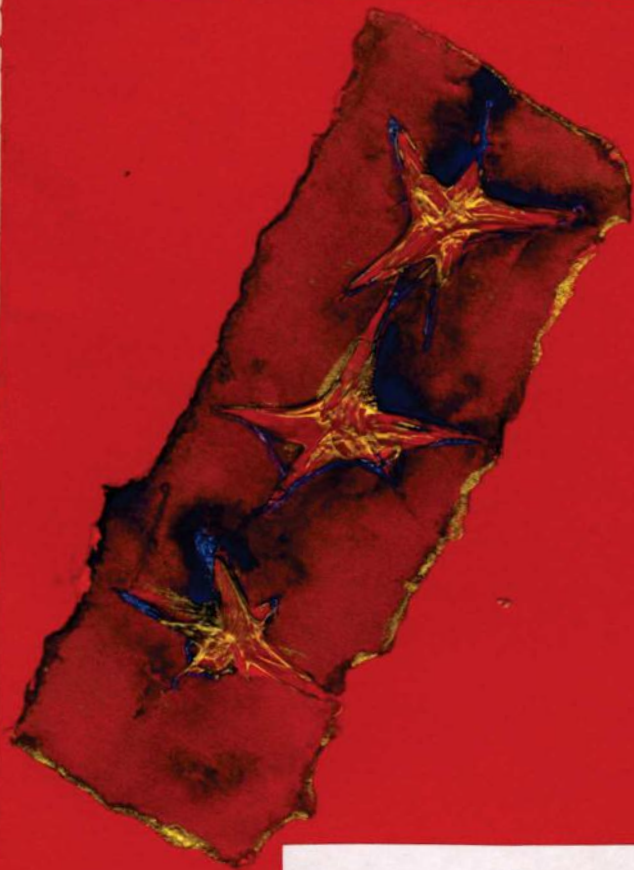

Wolontariusze z L.S. nr 1 oraz z opiekunkami Ursulą Matele i Bożeną Bekier uczestniczyli w dniu 14 grudnia 2006 r. w Forum Samorządów Uczniowskich, które odbyło się w Gimnazjum nr 1 w Przeworsku. Przedmiotem obrad i dyskusji podczas Forum było prace samorządów uczniowskich w gimnazjach naszego województwa oraz powołanie Rady Młodzieży przy Państwowym Kuratorze Oświaty.

Samorządy uczniowskie przedstawiły działalność wolontariatu. Opisując swoją pracę jako wolontariuszy i krótką historię uczniowskiego kółka wolontariatu potwierdzili, że społeczne hasła pomocy bliźniemu są aktualne wśród młodzieży i wysłuchują coraz większe poparcie młodych ludzi. Przez zaangażowanie oraz aktywność społeczną przyczyniają się do szerzenia idei wolontariatu.

L. klasji Święt
Bożego Narodzenia
wolontariusze starzyli
zyczenie swoim pro-
dopieczonym.

Karłki z zyczenio-
mi wykonali uczestni-
cy Warsztatów Terapii
Lajceniowej

Wesołych Świąt

Wolontariusze z PWSL odwiedzili „Mikobajli”
dla dzieci z świetlicy przy szpitalnej i świetlicy
Franciszkańskiej. Prezenty dla dzieci przekazali
samoccy handlowcy.

109
Zarząd Powiatowego Centrum Kolon-
teriatu organizuje cykl szkoleń z zakresu
ratownictwa medycznego.

W dniu 18 grudnia 2006 r. w szkoleniu
w Instytucie Pielęgniarstwa PWSL wzięło
udział 23-osobowe grono wolontariuszy z 11 SO
poł. opiekę Trena Gil - Staroszczyk.

Szkolenie z zakresu pierwszej pomocy
ma na celu podniesienie umiejętności, wie-
dzy i poziomu bezpieczeństwa pracy wolonte-
riusów. Szkolenie obejmowało dwie zasadni-
cze części. Pierwszą z nich to teorię poparte
prezentacją multimedialną dotyczącą działań
reanimacyjnych u osób dorosłych i dzieci,
drugą to część praktyczną, zawierającą nie
tylko schemat postępowania z osobą posz-
kodowaną, ale także ćwiczenie praktyczne
na fantomie.

Część teoretyczną obejmowała wiadomości
ogólne o ratownictwie, dane statystyczne
na temat głównych przyczyn umieralności
w Polsce, podstawowe zasady ratownictwa
oraz różnice pomiędzy reanimacją a resus-
cytacją.

Przewodzący zajęcia mgr Sławomir Baseliński zapoznał słuchaczy z podstawowymi zasadami ratownictwa, podkreślając różnice między reanimacją a resuscytacją. Omówił błędy popełniane w czasie akcji ratowniczej, prowadzące do uszkodzeń, uszkodzenie organów wewnętrznych, a nawet do śmierci.

Mgr Krzysztof Jakubowski zapoznał słuchaczy z kolejnymi etapami działań reanimacyjno-resuscytacyjnych.

W części praktycznej szkolenie odbyły się ćwiczenia indywidualne i w parach. Na koniec „Anna” odbyły się ćwiczenia

- badanie reakcji domniemanej ofiary, ocena stanu jej zdrowia, wycienienie masy serca, sztucznego oddychania metodą „usta-usta”.

Szkolenie przebiegało sprawnie dzięki profesjonalnie wyszkolonym pracownikom medycznym i zaangażowaniu wolontariuszy. Obie strony potrafiłyby szkolenie bardzo poważnie, ponieważ jego uczestnicy mieli świadomość, że z różnymi sytuacjami wolontariusze mogą się zetknąć w swojej pracy.

Kolejne szkolenie przeznaczone dla resuscytacyjnej grupy wolontariuszy odbyło się w dniu 18 stycznia 2007 roku.

„TS” obejmuje patronat medialny

Sanok dla szpitala!

To nazwa akcji, jaką przygotowuje Sanok na drugą połowę lutego. Przez dwa dni weekendowe sanocznianie zbierać będą datki na rzecz swojego szpitala.

Ciekawe co tym razem uwarzy Jolanta Słaby podczas akcji „sanok dla szpitala”? Dobry bigos czy kaszanke?

Z dużym niezadowoleniem przyjęli sanocznianie informację, że w tym roku Sanok nie zagra w Wielkiej Orkiestrze Świątecznej Pomocy. Nie brakło krytycznych głosów kierowanych w związku z tym pod adresem młodzieży. W tej sytuacji cenną wydaje się inicjatywa burmistrza Wojciecha Blecharczyka, który proponuje coś w podobnym stylu, ale skierowane do konkretnego adresata.

– Jest to odpowiedź na reakcję wielu sanoczan, którzy nie mogą pogodzić się z tym, że Orkiestra Jurka Owsiańskiego nie zagra w Sanoku. Wczuwając się w sytuację, powiedziałem: „To zróbmy coś dla Sano-

ka!”, a słowa te przyjęte zostały z dużym aplauzem. Od razu pojawiło się słowo: „szpital”. Posypały się deklaracje wsparcia tej inicjatywy – mówi W. Blecharczyk. – Najogólniej rzecz biorąc, będziemy zbierać pieniądze na potrzeby właśnie szpitala, których jest wiele, a który tak dynamicznie się rozwija – dodaje burmistrz.

Akcja ruszyła. Jako jeden z liderów, gotowych kręcić akcją, zameldowało się Porozumienie na Rzecz Zatrudnienia. – Mamy doświadczenie, wiemy czym to pachnie, nie braknie nam zapachu. Startujemy – deklaruje Jolanta Słaby, szef PnRZ. W siedzibie Porozu-

mienia (ul. Kościuszki 15) oraz w Urzędzie Miasta przyjmowane są zapisy wszystkich osób, a także firm i instytucji, które chcą zaangażować się w akcję „Sanok dla szpitala”.

– Bardzo liczymy na duże firmy, banki i inne instytucje finansowe. Jesteśmy przekonani, że do akcji włączy się młodzież szkolna, harcerze, wolontariusze, że wsparcia udzielią jej wszystkie parafie – mówi burmistrz W. Blecharczyk. Zapisy będą prowadzone jeszcze kilka dni, po czym ze składu tego wybrany zostanie sztab akcji. Wstępnie zaplanowano, że akcja „Sanok dla szpitala” przeprowadzona będzie w jeden z weekendów, prawdopodobnie 17 i 18 lutego.

Zapowiedź akcji i jej szlachetny cel z wielkim aplauzem przyjęło kierownictwo ZOZ – Cieszymy się z tego ogromnie, gdyż jest to dowód, jak dużą wagę przywiązują władze i społeczeństwo miasta do wsparcia naszych poczyniń, które służą podnoszeniu standardów opieki medycznej szpitala – mówi zastępca dyrektora ds. lecznictwa SP ZOZ Adam Siembab.

Z satysfakcją przyjęliśmy propozycję objęcia patronatu medialnego nad akcją „Sanok dla szpitala”. Uczynimy wszystko, aby jak najlepiej się z niej wywiązać.

emes

PS. Zainteresowanych odsyłamy do Porozumienia na Rzecz Zatrudnienia, tel. (013) 463 86 84.

W dniu 5 stycznia 2007 r. „Tygodnik Sanocki” napisał o akcji „Sanok dla szpitala”. W jej ramach odbył się wielki imprezoraz zbiórka pieniężna a cały dochód zostanie przekazany na rzecz naszego szpitala. W akcji tej brali uczestniczyć wolontariusze z Powiatowego Centrum Wolontariatu. Igrasili oni swój adres w akcji i uczestniczyli w pierwszych spotkaniach sztabu akcji w celu sformowania Porozumienia na Rzecz Zatrudnienia.

Imonikę przewodnicząca Danuta Ozubko (wolontariuszka)

EFŚ

Rok założenia
1925

PODZIĘKOWANIA

Technikum nr 1 w Sanoku
wraz z Centrum Edukacji Obywatelskiej
składają serdeczne podziękowania

Pani Czesławie Kurasz

za wsparcie Programu „SZKOŁA MARZEŃ”
w roku szkolnym 2005/2006

DYREKTOR
M. Pospolita
mgr Maria Pospolita

Sanok, 07 czerwca 2006 r.

Program współfinansowany ze środków Unii Europejskiej
w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego

PO-3-0058

Banki Żywności

Podziękowanie

dla

za pomoc przy przygotowaniu
i przeprowadzeniu
Zbiórki Żywności

Dzięki nieocenionej pomocy ludzi
dobrej woli zebrano **9220** kg żywności.

Dyrektor Generalny
Danone Sp. z o.o.

Ramin Khabirpour
Ramin Khabirpour

Prezes Zarządu
Federacji Polskich Banków Żywności

Marek Borowski
Marek Borowski

Prezes Fundacji
Polsat

Małgorzata Zak
Małgorzata Zak

*Każdy wolontariusz uczestniczący w akcji otrzymał pamiątko-
memie. W akcji brało udział 80 wolontariuszy PCh,*

WOLONTARIAT
POTRZEBNY

*Powiatowe Centrum
Wolontariatu
w Sanoku*

WOLONTARIAT
POTRZEBNY

Zaświadczenie

Zarząd Powiatowego Centrum Wolontariatu
w Sanoku zaświadcza, że Pan / Pani

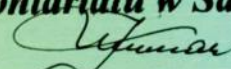
.....
ukończył (a) kurs

“Zasady racjonalnego żywienia”

dla wolontariuszy, który odbył się w Zespole
Szkół nr 1 w Sanoku w dniach 7-30 XI 2006 r.
w wymiarze 30 godzin w tym:
10 godzin wykładów i 20 godzin zajęć praktycznych

**Powiatowe Centrum Wolontariatu
w Sanoku**
38-600 SANOK, ul. Jagiellońska 20
NIP 637-17-45-680 REGON 371029016

*Prezes
Powiatowego Centrum
Wolontariatu w Sanoku*

Czesława Kurasz

Sanok marzec 2006 r.